

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Str. Gh. Lazăr Nr. 1 – 3
Sibiu 550165
Tel: (+40) 269 212 896
Fax: (+40) 269 215 352
cnglazar@gmail.com
www.cngl.eu

<http://cdicngl.pcinfosibiu.ro/>

Referenți:

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director
prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct
prof. Daniela Săcelean – C.P.P.E.S.E.

Echipa de redacție:

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A
Alexia Neiciu, clasa a VII-a A
Raluca Angelescu, clasa a VII-a A
Simina Muntean, clasa a VII-a A
Eliza Suci, clasa a VII-a B
Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B
Alexandra Joarză, clasa a VI-a A
Ana Maria Beca, clasa a VI-a A
Larisa Trihenea, clasa a VI-a A
Daria Săvoiu, clasa a VI-a B
Elena Nectaria Benea, clasa a V-a B
Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Prelucrare imagini:

Miruna Purcar, clasa a V-a A

Coord. Echipa de redacție:

Bibliotecar Marinela Rusu

Coordonatori:

prof. Daniela Bunea
prof. Gabriela Săndulescu

Lector de revistă

prof. Daniela Bunea

Ilustrator copertă:

prof. Raluca Filip

Caseta tehnică:

Laborant Monica Marin
Contabil Simona Solescu
Informatician Gabriel Cojocaru

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Laboratorul de idei.
Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul
Național „Gheorghe Lazăr”

Nr. 28/2025

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Cuprins

Editorial. Alexia Neiciu, VII A

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Daniela Pănzan Lőrinczi, prof. dr. Anamaria Coroian)

Magia cuvintelor	8
Recenzie de carte	16
Cărțile noastre preferate. Proiecte de lectură	22
Concurs „Gânduri către un om bolnav”	28
Ziua Culturii Naționale. Mihai Eminescu	32

SECȚIUNEA ARTE

(Coordonator secțiune: prof. Raluca Filip)

Călătorie în lumea lui Disney	36
--------------------------------------	----

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Marinela Onițiu, prof. Daniela Bunea)

Programul vizitei de proiect Erasmus+, Polonia, 2024	44
Programul vizitei de proiect în Țara Bascilor, Spania, 2024	46
Young in Europe- an eTwinning Project with a Difference	48

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

(Coordonatori secțiune: prof. Gheorghe Pupeză, prof. Iuliana Pop, prof. Cătălin Dumitru, prof. Mihaela Mailat, prof. Vlad Tănase, bibliotecar Marinela Rusu)

Exploratorii lumii de mâine. Tabăra de fizică 2024	52
Noi descoperiri în fizică	57
Urme pe apă	58
Pagina de istorie. O zi în antichitate	60
Renașterea italiană: Mona Lisa. Domul din Florența	62
Ce știi despre... ecosisteme?	64
„Moldova între vulnerabilități climatice și crize alimentare”	67
ȘTIINȚA AMUZANTĂ. Ghidul cercetătorului... amator	68

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCATIONALE

(Coordonatori secțiune: bibliotecar Marinela Rusu, prof. Raluca Filip, prof. Gabriela Săndulescu, prof. Claudia Fugaru, prof. Marioara Vonica, prof. Marinela Onițiu, prof. dr. Daniela Pănăzan Lőrinczi, prof. Ramona Săftescu, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. Daniela Bunea, prof. Alexandra Bega, prof. Ramona Mărginean, prof. Iuliana Pop, prof. Anca Munteanu, prof. Gabriel Popescu)

<i>Echilibristica anilor. Mesaj către viitorii liceeni</i>	74
<i>„Cybersecurity Dialogues”. Program Digital Jungle pentru copii</i>	78
<i>Proiect educațional „Tărâmul Cuvintelor”</i>	80
<i>Impresii. Tabăra Națională pentru Reviste Școlare</i>	81
<i>Absolvenți de nota 10</i>	86
<i>Viața în mișcare</i>	88
<i>Noi suntem români</i>	92
<i>Cupa „1Decembrie la Șah”</i>	94
<i>Olimpicii noștri. Portrete</i>	96
<i>Jurnal de olimpiadă</i>	102
<i>Sonia Trif - Premiul Special al Comisiei Centrale la etapa națională ...</i>	104
<i>Eliza-Maria Suciuc - Experiențe la Concursul „Ionel Teodoreanu”</i>	106
<i>Interviu cu Tudor Giurca</i>	107
<i>Un pas spre viitor. Școala noastră ideală</i>	108
<i>CȘE CNGL - „În așteptarea lui Moș Crăciun”</i>	110
<i>„Magia Crăciunului în Piața Huet”</i>	113
<i>„Concertul de la Biserica Mitropoliei. Vestim nașterea lui Isus”</i>	115
<i>„Shoe Box” – Un proiect de suflet pentru comunitate</i>	116
<i>„Urban Life – Tineri Exploratori”. Un curs cu și despre frumusețe</i>	117
<i>„Călătorie în timp”. Așezările umane de-a lungul timpului</i>	118
<i>Educația outdoor</i>	120
<i>Public Speaking for Everyone</i>	124
<i>Scenetă: „Ura Nu Are Loc În Cultură”</i>	126
<i>SHANGHAI văzut prin ochii unui adolescent</i>	127
<i>Descoperă lumea! New York City - Tokyo</i>	128
<i>Cupa de Schi CNGL, ediția a XXVII-a</i>	130
<i>Cultură și spiritualitate românească</i>	132
<i>RAREȘ HELICI: atunci când o poveste își scrie propria poveste</i>	134
<i>Lecturi în oglindă. Harababura literară</i>	135
<i>Pași spre cunoaștere. „Insulele”. Proiect de cercetare documentară</i>	136
<i>Autori „Laboratorul de idei”, nr. 28/2025</i>	138

Editorial

Dragă cititorule,

Înainte de a-ți începe aventura citind paginile aceste reviste, inspiră adânc. Apoi, expiră aerul încărcat de povestea fiecărui elev de gimnaziu al Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”. Între paginile revistei vei regăsi câte o părticică din noi. Filele Laboratorului de idei cuprind nu doar scris, text și poze, ci și amintiri, trăiri, pasiuni, efort și, cel mai important, ne cuprind pe noi.

Fiecare revistă dezbate subiecte diverse, care mai de care, pe parcursul a nenumărate pagini. Ele pot aborda o mulțime de teme și se pot concentra mai mult asupra unui tip de text: compuneri, proiecte, documentare, jocuri, jurnale și chiar și desene. Ce iubesc cel mai mult la această revistă este faptul că a reușit să combine câte puțin din fiecare, creând o poveste. Povestea noastră, a elevilor.

Toți avem ceva de spus, de arătat, de exprimat, iar cea mai bună metodă de a ne transmite gândurile este prin scris, sau desen. Toată lumea este diferită, având variate opinii, pasiuni și imaginații.

Când vă uitați la un desen, o pictură, un portret la ce vă gândiți? Eu, personal, mă gândesc la povestea din spatele artei. Oare ce l-a inspirat pe autor? Ce a vrut să exprime și să transmită prin ea? Când văd un portret, mă întreb al cui chip îl privesc. Pentru unii, desenele sunt doar dungă de culori pe o pânză albă. Pentru alții, sunt o pasiune. Iar pentru această revistă, ele reprezintă povestea din spatele fiecăreia dintre ele.

Toate numele copiilor pe care le regăsiți în această revistă nu sunt doar nume, nu sunt doar niște copii. Sunt autorii propriilor basme. Sunt personaje în lumea nemărginită a imaginației și a talentului. Nimic nu mai este ceea ce pare... totul se transformă într-o poveste; povestea noastră, a elevilor.

Consider că fiecare dintre noi are un articol de scris, o inspirație aparte, care ne definește și ne face ceea ce suntem. Iar această revistă spune exact asta: povestea unui colectiv.

Acum, dragă cititorule, ești pregătit să plutești printre miile de cuvinte din această revistă? Fiecare pagină conține ceva special între rândurile sale.

Alexia Ioana Neiciu.

Clasa a VII-a A

**C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”**

Secțiunea Atelier de lectură și scriere creativă

Grafică: Geanina Boriceanu

Atelier de lectură și scriere creativă

Magia cuvintelor

Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

În mrejele textului narativ „Cum e lumea...”

Dacă Bianca ar vorbi, ne-ar spune:

Ce loc ciudat se zărește în depărtare! Pare ca o cușcă, însă are foarte multe gratii. Ce bizar! Văd oameni închiși înăuntru. Săracii de ei, nu au explorat lumea de afară așa ca mine! Ei nu știu despre toboganele și leagănele din locurile de joacă, nici despre poneiul blond și mustăciosul fumător. Trebuie să îi eliberez, dar poate nu acum, căci sunt în căutarea fluturașului.

Vai, dar ce se zărește lângă cuștile cu oameni?! Sunt chiar niște plantații frumoase de mușcate. Trebuie neapărat să verific dacă fluturile meu nu se ascunde de mine acolo. Drumul acesta este foarte tare și negricios, nu mi se mai afundă lăbuțele ca în iarba cuștii mele. Uite încă o porțiță! Se pare că și aceasta este descuiată, exact ca cea cu ajutorul căreia am reușit să evadhez.

Zgomote ciudate se aud în jurul meu! Sunt chiar oamenii care stau închiși în cuști. Mi-e așa de milă de ei, vor să îi eliberez! Degeaba le strig înapoi că nu am cheile, că nu mă înțeleg. Adevărul este că nici eu nu pricep vorbele lor, însă îmi dau seama după ton că sunt disperați. Deja încep să mă enerveze, și fluturile oricum nu se arată pe nicăieri. Oare unde o fi porțița pe care am intrat? Nu mai vreau aici cu niciun chip! Vreau să merg înapoi pe străzile pe care am venit, prin parcul pe care l-am explorat, înapoi în cușca mea. Dar zidul este prea mare și nu pot să trec peste el! Tot ce-mi rămâne de făcut este să-l împing cu toată forța mea. Este atât de greu!

Grafică:
Sara Teașcu, clasa a VIII-a A

Cine apare pe porțiță? Este o fată tinerică, poate chiar îngrijitoarea acestor cuști. Oh nu! Dacă se duce să-i elibereze pe oamenii închiși, iar aceștia, de supărare că nu i-am ajutat, mă vor pedepsi? Nu pot permite așa ceva, cel puțin nu în drumeția din afară! Trebuie să o opresc pe îngrijitoare. Alerg cât pot de repede. Aproape am ajuns...

Au! M-am lovit de ceva, sau ceva m-a lovit! Mă doare, mă doare tare! Ce vor ei de la mine? De ce mă rănesc? Chiar nu văd că sunt doar un puiut curios? Chiar i-am supărat atât de tare când nu i-am eliberat? Și această îngrijitoare, de ce a venit la mine, și nu la ei? Ce urlă către semenii săi? Ce le grăiește oare?

Mă apucă așa, un somn odihnitor. Parcă nu mai am forță să stau pe patru labe, nici rana nu mă mai doare așa de tare. Văd petalele mușcatelor roșii plutind prin aer, exact ca fluturașul pe care l-am tot căutat.

Eliza Suciu, clasa a VII-a B

Tărâmul magic

Era o zi ploioasă de primăvară. Stăteam în casă, posomorât și trist, căci nu puteam să ies și atunci afară, să mă joc cu prietenii. Totuși, exista și o parte bună în a sta singur, în tăcerea tainică a apartamentului. Puteam citi ore în șir din cartea mea preferată, cea din care mă inspiram în fiecare joc inventat de mine. Aceasta avea marginile paginilor aurite, o copertă de un albastru pal, precum floarea de nu-mă-uita. Paginile sale aveau, la început de capitol, câte o ilustrație cu tot felul de tărâmurii îndepărtate. De multe ori îmi place să mă imaginez în carte, să vorbesc și să iau parte la întâmplări, să mă aventurez în necunoscut.

Citeam repezit din ea, nerăbdător să aflu ce se va întâmpla, când am simțit cum cartea mă trăgea în interiorul ei. Și nu ca de obicei, când mă teleportez pe tărâmul ei cu gândul...

Când mi-am deschis ochii, am încremenit! Mă aflu pe tărâmul din carte! M-am ciupit, să mă asigur că nu era doar un vis... Eram înconjurat de mii de căsuțe colorate, cu geamurile aburite. Mirosul a verde și a proaspăt mă îmbia! Florile dansau în sincron, își mișcau tulpinile în bătaia vântului cald de primăvară. Soarele arzător îi oferea pământului o îmbrățișare caldă, pe măsură ce străpungea norii alburii și greoi. Admiram tărâmul magic pe care mă aflu. Cu toate acestea, totul era mai săracăcios, de la case până la îmbrăcămintea oamenilor, ca în cartea pe care o citeam. Câțiva copii veseli se apropiară de mine și mă întrebă nerăbdători: Vrei să te joci afară cu noi?

Eram în culmea fericirii! În lumea din care veneam eu, copiii stăteau închiși în casă, pe calculatoare! Era pentru prima dată când m-am simțit înțeles. Am încuviințat din cap că da.

Ne-am jucat ore în șir pe câmpie. Nici nu știu când a trecut timpul! Ne-am împrietenit și cu alte ființe, iar prin aceasta mă refer la animale! Eram înconjurați de iepuri, veverițe ca mici ghemotoace de culoarea focului. Mă distrăm atât de bine cu prietenii mei creativi, ca mine. Am intrat în casă, să mâncăm, iar când ne-am întors, animalele dispăruseră! După îndelungi căutări, am aflat cine le furase. Era un vrăjitor, bătrân și singuratic care ura copiii. Singura lui plăcere era să strice bucuria copiilor, să îi trezească din vise la lumea reală. Bineînțeles că, fără să stăm pe gânduri, ne-am aventurat către castelul lui. Oricât de îngrijorat aș fi fost, trebuie să recunosc că în sufletul meu se afla un gram de entuziasm, pentru că urma să trăiesc prima mea aventură adevărată!

Am intrat în castelul pustiu, emoționați. După ce am realizat un plan de luptă, aventura noastră a început. Pe măsură ce ceilalți copii distrăgeau paznicii, eu intram în fiecare cămăruță, în speranța că voi găsi animalele cât mai repede. Așa a și fost! Am luat repede cușca gri în care se aflau animăluțele și am luat-o la sănătoasa, când, din spatele meu, se ivește nimeni altul decât vrăjitorul! Acesta alergă, cât pe ce să mă ajungă! Inima îmi bătea foarte tare! Nu mai aveam cale de scăpare... Atunci, mi-am amintit de una dintre zicalele mele preferate: „Dacă nu riști, nu câștigi!”. Așa că am aruncat cușca deasupra vrăjitorului, iar eu am trecut pe lângă el. Am reușit! Animalele erau în siguranță!

Încă de atunci îmi aduc aminte cu nostalgie de cele petrecute. A fost o întâmplare care m-a făcut un copil mai curajos și mai ambițios ca niciodată!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

Cel mai valoros lucru din lume

Mă aflu în Parcul de Aventură Comana, împreună cu câțiva prieteni iubitori de aventură, ca și mine, printre care și Ștefan și Thomas. Era o zi senină de primăvară, perfectă pentru a petrece timpul în aer liber. Căldura soarelui, ce își lansa săgețile de aur către pământ, dezmiarda mugurașii. Zăpada albă s-a dus, natura s-a trezit la viață, înșirând alba floare a ghiocelului. Cea dintâi rândunică, venită de departe, tăia albastrul cerului ca o săgeată. Cu toții admiram frumusețea, veselia și viața acestui loc, pe măsură ce înaintam pe poteca șerpuită ce ducea către o sumedenie de trasee inedite. Când poteca s-a sfârșit, un iepuraș ne-a ieșit în cale.

Iepurașul era de un alb pur, firav și micuț. Purta o pălărie de culoarea albastru deschis și un costum negru, formal. În mână ținea o cheie din aur, cu o pietricică roșie în vârf ce reflecta lumina soarelui blând.

Acesta ne spuse cu repezeală:

- Dacă sunteți dornici să descoperiți cel mai valoros lucru din lume, urmați traseul 38! Va fi un drum lung, dar vă asigur că merită. Luați această cheie pentru a deschide cufărul!

Apoi, a dispărut... Fără să stea pe gânduri, Ștefan s-a îndreptat către traseul cu numărul 38, iar noi după el. L-am parcurs încet, cu grijă, însă acesta parcă era infinit! Ne ducea printre munți și văi, departe de toate celelalte trasee! La un moment dat, o vrăjitoare a apărut de nicăieri în fața noastră!

Pe chipul său era afișată o expresie crudă și nemiloasă. Avea ochii mari, căprui, umbriți de gene lungi și obrații roșii ca para focului. Purta o mantie gri, iar în mână ținea o baghetă mov pal, la fel ca părul ei!

Grafică:

Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B

Ne anunță cu o voce sobră că ea va fi prima care va deschide cufărul și va face cea mai mare descoperire! Iar noi mai bine nu i-am sta în cale, că de nu...

Mai apoi, a dispărut într-un nor de fum.

Deși eram speriați, ne-am continuat drumul încrezători, cu sufletele pline de speranță! Au urmat zeci de minute în care ne-am confruntat cu capcane puse de vrăjitoare, pe măsură ce înaintam pe traseu. Din tufișuri se iveau tot felul de monștri fioroși, care încercau să fure cheia ținută strâns în mână de către Thomas. La un moment dat, am observat o cutie dreptunghică, aurită, în depărtare. Am alergat, nerăbdători. Dar se pare că nu eram singuri acolo... Vrăjitoarea alerga și ea, gata să ne fure cheia către bogăție, așa cum credea ea. Eram extenuați, dar nu ne puteam opri. Alergam mai tare, mai tare și mai tare, când, deodată, vrăjitoarea ne-a luat cheia. Se afla în fața cufărului, cu un rânet pe chip, pregătită să îl deschidă. Inimile ne băteau așa de tare, cât să ne sară din piept, nu alta! Îl deschise și... și... găsește un bilețel pe care scrie cuvântul familie! Aceasta urlă de disperare, ne aruncă cheia și plecă. Deși vrăjitoarea era de altă părere, noi toți am concluzionat că am făcut o mare descoperire! Familia este, într-adevăr, mai prețioasă ca orice diamant.

De atunci, pornim împreună în alte aventuri mărețe, amintindu-ne cu nostalgie de această zi magică. Am avut parte de o aventură în adevăratul sens al cuvântului, în care ne-am distrat și am creat amintiri pe care le vom purta în suflet de-a lungul vieții!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

Croitorul de povești

Astăzi, după cincizeci de ani de când am fost numit Croitor de Povești, stau pe nisipul cald și croiesc povești, la fel cum făcea odată mentorul meu.

Ieri, prietenul meu, Armăsarul albastru cu aripi de cenușă, m-a anunțat că îmi va aduce astăzi un nou elev. Sunt nerăbdător să văd dacă are potențial, dar nu îl pot lăsa să știe asta. Nu îl voi băga în seamă, pentru că uneori cel mai bun mentor este cel care îl lasă pe elev să descopere singur unele lucruri.

Stau și lucrez în liniște, de parcă nu ar fi nimeni lângă mine. El este la fel cum eram și eu: nedumerit, ambițios și încântat.

Și așa a trecut un an de la prima noastră întâlnire. Elevul meu creștea într-o zi cât alți copii în șapte. Și, într-o zi, Armăsarul albastru mă anunță că este ultima lui vizită la mine.

Dimineața, când micul meu ucenic a sosit, m-am uitat scurt la el. Era neschimbat, dar de data aceasta avea mai multă încredere în sine. Nu a mai stat pe gânduri și a început să deseneze în nisip, cu foarfeca lui, o poveste. A desenat un turn înalt în care era închisă o prințesă roșcată. Cavalerul trebuia să o salveze, dar în jurul turnului era o prăpastie mare și întunecoasă. M-am întors și l-am lăudat:

- Felicitări! Acum ești și tu un Croitor de Povești!

A plecat acasă mulțumit.

Se pare că istoria se repetă.

Larisa Trihenea, clasa a VI-a A

Grafică:

Ingrid Zvorișteanu, clasa a V-a A

La ora două

Într-o zi, m-am înțeles cu niște prieteni să ne întâlnim la Mall. Era printre noi și cel mai bun elev din clasă, Ștefan, un expert în gramatică, care scria și vorbea întotdeauna corect. El a fost cel care a fixat ora și locul întâlnirii: „La două la doi” și așa au rămas.

Eu, unul, am înțeles că întâlnirea e la ora doi, dar despre „două” nu știam ce să cred... „La două prietene?!” mă gândeam râzând..., știind, de fapt, că ne vedem la Mall. L-am întrebat și pe ceilalți, iar ei mi-au spus că la intrarea în Mall este o cafenea care se cheamă „La două cafele” și probabil că Ștefan se referea la acest loc.

Zis și făcut! M-am îmbrăcat și m-am grăbit spre stația autobuzului, pentru a-l prinde pe cel de la ora doi fără un sfert. Era aglomerat și nu am găsit loc să stau jos. O fetiță de mână cu mama ei povestea un pic cam tare. Un domn vârstnic, pe care ulterior l-am ajutat, nu reușea să înțeleagă cum poate folosi automatul de bilete. Un adolescent pletos asculta muzică atât de tare, încât se auzea și prin căști! Ignorând toate acestea, am observat că pe bulevardul Coposu castanii roz erau înfloriți, o adiere caldă învăluind-i.

Am coborât și m-am întâlnit la cafenea cu prietenii mei. L-am așteptat pe Ștefan... și l-am așteptat... până ne-a sunat:

- Hei, unde sunteți?

- Păi cum unde ? La „două”!

- Care „două”? Fraților, ați înnebunit?!

- La cafenea!

- Ce cafenea?

- Păi de care „două” zici atunci?

- Eu n-am zis de nici unele... Am zis la ora două, la etajul doi!

- Păi nu era ora doi? Vai, Ștefane, tu cu gramatica ta ne-ai venit de hac!

- Mai puneți și voi mâna să învățați la română! zise Ștefan râzând.

Și uite-așa am învățat, după greșeala noastră rușinoasă, că forma corectă este: „ora două”.

Paul Bratu, clasa a VII-a B

Aventură pe Tărâmul Imaginației

Și iată cum stătea Aru întinsă pe canapeaua lor maronie, singură, din nou. Le spusese tuturor la școală că în acel weekend mama ei o va lua și pe ea în misiunile sale secrete, pentru prima dată! Dar avea nevoie de o poveste mai convingătoare. Și-a închis încetișor ochii săi umbriți de gene lungi și și-a început aventura pe Tărâmul Imaginației.

„Mama sa se afla pe cel mai frumos tărâm din toată lumea. Soarele se revărsa blând și voios peste livada îmbujorată ca o tânără mireasă cu flori rozalii. Corul tânguitor și dulce al broaștelor răsuna peste tărâm. Mama ei purta o pălărie de un maro spălăcit, iar de sub pălărie îi cădeau pe spate două cozi împletite, de un roșu aprins. Deasupra sa se afla un baldachin de muguri înmiresmați, ca de nea. Mama ei frumoasă aștepta să primească o nouă misiune.

Deodată, o veveriță, un ghemotoc de blană de culoarea flăcării, îi spuse cu o voce sfioasă:

- Am un mister pentru tine! Dar, te rog, fă tot posibilul să îl rezolvi! E foarte important.
- Sigur că da! spuse mama cu o voce hotărâtă.
- Cineva încearcă să o otrăvească pe regina împărăției, iar tu trebuie să te infiltrezi în castel și să descoperi cine este criminalul.
- Vă puteți baza pe mine! O să mă descurc!
- Așa sper și eu..., spuse veverița, care, mai apoi, dispăru.

Uite-așa, mama pornise către castel, emoționată, dar nerăbdătoare să cunoască regina. La poarta castelului a întâmpinat-o o femeie foarte frumoasă.

Regina îi zâmbea cu drag. Aceasta purta o rochie vișinie, dantelată. Pe marginile rochiei se vedeau împletituri dintr-un fir de aur, unic în împărăție. Pielea sa era castanie și catifelată. Pe capul ei strălucea o maiestuoasă coroană din aur, cu pietricele mici și roșii ce reflectau lumina soarelui. Ochii ei mici, albaștri, o sfredeau cu privirea pe mama lui Aru.

Spioana a intrat repede în castel, pregătită de acțiune. Cu toții au servit cina în liniște și pace. Luna violetă a asfințitului făcea cerul să vibreze. Aproape toți s-au dus la culcare. Dar spioana nu! Aceasta îi urmărea pe toți, fiecare mișcare și gest făcut de ei era notat într-un carnețel vechi, verzu. Chiar înainte să renunțe, un servitor ieșit din comun s-a apropiat de ea și i-a spus cu un glas plin de ură și invidie:

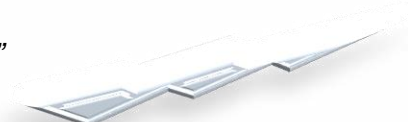
- Regina primește tot ce îi pofteste inima! Zău așa, e corect? Nu mișcă nici un deget cât e ziua de lungă, doar eu mai muncesc pe aici...

Atunci, spioana își dădu seama că el era vinovatul. Ceva în privirea lui, în felul în care vorbea îi spunea asta. L-a urmărit până în camera lui, fără să facă vreun zgomot. Când mama lui Aru se aștepta cel mai puțin, servitorul s-a întors și s-a apropiat de ea. Inima spioanei îi bătea atât de repede, mai că îi sărea din piept. Era acesta sfârșitul ei? Nu putea permite așa ceva! Dar nu mai avea scăpare... Chiar atunci, regina își făcu apariția și îi spuse spioanei cu o voce caldă:

- Nu te speria, draga mea! Nu ești în pericol! A trebuit să inventez o misiune secretă pentru a te aduce aici și să-ți spun că... ești fata mea!

Mama lui Aru a încremenit.

De atunci, cele două trăiesc fericite împreună. Sfârșit!”

Aru și-a deschis încet ochii. Era o poveste perfectă! Abia aștepta să o spună tuturor la școală!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

O carte magică

Megs stătea întinsă în patul ei, tristă și abătută. Admira desenele cu flori colorate, pastel, de pe pereții ei alburii. Tainica liniște o adormea, ușor, ușor. Megs își închidea ochii mari, umbriți de gene lungi, teleportându-se pe Tărâmul Viselor.

O carte pătrășoasă căzu de pe raft și o trezi pe Megs. Cartea avea o copertă albastră, de culoarea speranței. O mulțime de personaje din povești magice îi făceau cu mâna de pe copertă. Paginile cărții erau aurite și subțiri. Din când în când, cuvinte ca fericire și nerăbdare topăiau printre paginile pline de scris. Era cu siguranță o carte magică, una ce trebuia prețuită. Pe coperta sa scria, cu litere de mână, roz: „Totul despre Tărâmul Poveștilor”.

Megs fuge repede către ea, o ridică și o deschide nerăbdătoare, dornică să afle răspunsuri despre locul din care vine Narnia, această întrebare bânuind-o de zile întregi. Nu-și putea rata șansa. După câteva minute, găsește și răspunsul! Se pare că, printr-o metodă străveche, poți rosti o incantație, iar un portal către Tărâmul Poveștilor se va deschide. Megs, curajoasă, rostește incantația. Credea și își dorea cu adevărat să meargă. În fața fetei se deschise un portal violet, învăluit de praf magic de toate culorile. Fetița pășește în el, emoționată.

De partea cealaltă a portalului se găsea o cu totul și cu totul altă lume. Casele, potecile, copacii, plantele, până și mâncarea erau desenate. Înalți și mândri, copacii erau din vată de zahăr. În fața lui Megs se afla o câmpie mare cu flori. Florile parcă dansau când își mișcau tulpinile în bătaia vântului blând. Soarele își lansa săgețile de aur către Pământ, spulberând norii alburii. Insectele își scăldau cu bucurie trupul într-o picătură de rouă.

O fetiță cu părul tot auriu, mai ceva ca aurul, se apropie de Megs și îi spuse:

- Trebuie să pleci de aici, cât mai repede!

- Dar sunt în căutarea Narniei! Spune-mi, tu ai văzut-o? spuse Megs.

- Normal că nu am văzut-o! Nici nu locuim aproape...

- Știi cumva pe cineva care mă poate ajuta?

- Nu..., din păcate nimeni nu a mai văzut-o de câteva zile... Acum trebuie să pleci! Vrajitoarea poate să apară în orice moment! zise fetița îngrijorată.

Megs se gândește la ceea ce tocmai a aflat... Să fie Narnia o persoană? Să fie ea cea după care a fost creat și denumit tărâmul Narniei? Putea să fie ea soluția la toate întrebările ei?

Nici nu trecură câteva minute, că vrăjitoarea își și făcu apariția! Avea o figură cruntă și aspră, nici nu o puteai privi... Aceasta, cu ajutorul toiagului ei magic, distruse tot ce se afla în jur, de la căsuțe până la cea mai mică floricea. Personajele țipară speriate. Megs privea de la depărtare. Ce trebuia să facă? Se vor sfârși poveștile odată cu acel tărâm al fanteziei? Chiar atunci, Narnia își făcu apariția! Se apropie de vrăjitoare și, pocnind din degete, vrăjitoarea dispăru, într-un nor de fum. Narnia îi salvase pe toți!

De atunci, lumea oamenilor și a poveștilor trăiesc împreună, în armonie. Megs este liberă să vorbească cu personajele sale favorite când îi pofteste inima. În final, ca în orice poveste, totul s-a terminat cu bine!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

Grafică:

Eliza Ungureanu,
clasa a V-a A

Timpul fără Sfârșit...

Noaptea își lăsa mantia neagră ca abanosul peste oraș. Lumina stelelor arunca petice sidefii cât vedeai cu ochii, iar văzduhul era inundat de lumina ce izvora de pretutindeni. Șoapte mărunte ca o chemare ritmică veneau dinspre camera mea, ademenindu-mă să continui lecturarea cărții mele preferate: „Fata de pe Titanic”.

Mă gândeam întruna la cartea pe care tocmai o citeam. Răsfoiam paginile, citind cu nerăbdare toate cuvintele scrise. În cele din urmă, pleoapele mi se închid, fiind prea obosită pentru a continua...

Lumini albastre și argintii anunțau începerea unui nou vis și o nouă lume de descoperit. Începea să se zărească o navă măreață, grandioasă, mare cât vedeai cu ochii. Mă gândeam și nu îmi era greu să realizez că era nava din cartea mea, adică... luxosul Titanic! Mi-am întors ochii spre oceanul albastru care sclipea alb-argintiu ca o oglindă. Am auzit pași și am simțit pe cineva apropiindu-se de mine. M-am uitat spre ea, am observat că avea chipul învăluit într-o lumină caldă. Avea ochii albaștri ca zarea și părul castaniu ca mătasea. Imediat mi-am dat seama ca era îndrăgita fată din cartea mea, pe nume Maggie.

Ne-am petrecut toată ziua împreună, jucându-ne jocuri cu alți copii și explorând toate locurile ce le știa ea. Seara, mă tot întrebam când voi merge acasă, dar și cât timp voi mai sta cu Maggie. Cerul era plin de lumini albe, diamante completând tabloul nocturn.

Lumea viselor mă întâmpina, când, deodată, m-am trezit de la o ușoară zgâlțâitură. Împreună cu Maggie, m-am dus pe puntea principală, unde ni se împărtășise că nava era în pericol să se scufunde! Nici una dintre noi nu putea crede cele auzite! Cu greu am reușit să ajungem pe lângă bărcile de salvare, observând că aproape toate au plecat. Deodată, un membru al echipajului ne-a spus că mai erau trei locuri disponibile într-o ultimă barcă și trebuia să ne grăbim să urcăm.

Dimineața devreme, când soarele nu trona cu putere, o navă se îndrepta spre noi. Patru zile mai târziu, am ajuns în sfârșit la New York. La debarcare, ne-au întâmpinat stropi de ploaie ca mărgelele de argint. Parcă și norii vărsau lacrimi reci și dese. Maggie era liniștită acum - am trecut cu bine peste tot ceea ce s-a întâmplat cu mărețul vas de croazieră. Împreună, am reușit să trecem peste nopțile grele, pentru că ne-am avut una pe cealaltă.

Apoi, ca într-un zbor lin, am ajuns într-o pădure misterioasă. O făptură ce se asemena cu o zână se uita la mine cu o privire plină de duioșie, având un zâmbet cald, liniștitor. Avea un păr ca praful auriu al soarelui, ochii verzi ca smaraldul și veșmânt alb cu flori nenumărate. Un glas dulce și îmbietor ne spuse că nu este suficient să deschizi o carte și să o citești. Trebuie să o trăiești! Cartea este un partener minunat cu care pornești în cea mai mare aventură. Ea ne poartă în lumea pe care o deschide, asemenea unui portal.

M-am trezit în patul meu, încântată de visul care părea atât de real. Am înțeles că, prin Carte, omul călătorește, se înalță, căutând fericirea și împlinirea. Cartea este mai mult decât ceea ce citim, este ceea ce trăim. Este Timpul fără Sfârșit... .

Eliza Ungureanu, clasa a V-a A

Grafică:

Carla Lăzăroaie, clasa a VIII-a A

Profesor pentru o zi

Era seară. Mă pregăteam pentru o nouă zi de școală mai dificilă, căci urma să dăm un test la română. „De ce trebuie să dăm teste și să ne stresăm pentru ele atât de mult?” mă întrebam eu, citindu-mi lecția pentru a doua zi. „Ce mi-aș mai dori să fiu și eu profesor, măcar pentru o zi! Vreau să descopăr de ce ne dau profesorii teste! Parcă le face plăcere să ne streseze!”

A doua zi dimineață, mă trezesc într-o casă diferită. Sunt diferită! Sunt mai înaltă și mai... bătrână! Îmi privesc telefonul și văd că e ora șapte jumătate. „Am întârziat la școală!” îmi spun. Iau ceva pe mine și fug ca în „Fast and Furious” spre școală. Când ajung, văd o „turmă” de copii care aleargă spre clasă. Când să intru, toată lumea se ridică în picioare și salută:

- Bună ziua, doamna profesoară!

- Bună ziua, clasa a V-a B. Spuneți-mi și mie, vă rog, eu ce materie predau?

Toată lumea începe să râdă. La un moment dat, un copil spune:

- Dumneavoastră predați româna, dar nu ar trebui să știți asta?

- B... Ba da, dar... Când înaintezi în vârstă, creierul tău e foarte solicitat și... Începe să aibă coșmaruri!

- Să aibă coșmaruri? Întreabă o fetiță.

- Da! răspund eu, uimită că elevii mă cred. Atunci, să nu mai stăm prea mult pe gânduri, să începem ora cu niște exerciții!

Toți copiii se uitau la mine ca și când aș fi un personaj rău atunci când spun cuvântul „exerciții”, dar își revin și încep munca! Îi văd foarte activi la oră, ceea ce mă bucură, deoarece știu că sunt buni la română!

După vreo cincisprezece minute bune de discutat, observ că nu mai am ce să le dau să lucreze. Fiind și eu obosită, îmi vine o idee splendidă, poate chiar mirobolantă, de făcut pentru acești copii minunați!

- Copii, am o idee strălucită pentru voi!

Toți copiii se uitau la mine curioși, dar nu știau ce îi așteapta! Sărăcuții de ei, visau pauza, ori un tort, unii dintre ei chiar și o zi fără teme! Dar atunci, le spun:

- Dăm... test! Nu-i așa că e o surpriză strălucită?

Micuții de ei, se uitau la mine cu o expresie... cum să spun eu... ciudățică, dar foarte drăguță! Atunci adaug:

- Închideți cărțile și caietele. Sper că v-ați pregătit!

După ce le împart testele, cad într-un somn adânc. Visez că sunt la școală și mi se dă un test surpriză, care nu e deloc plăcut. Mă trezesc și, când să îi anunț pe copii că testul se anulează, văd că toată lumea a plecat și clasa e goală! Un băiețel mă apasă puțin pe umăr și îmi spune:

- Sper că, atâta timp cât ai dormit, a visat frumos creierul dumneavoastră!

Mă uit la el cu o expresie nedumerită. Văzând că nu înțeleg, mă lămurește:

- Dumneavoastră ați spus că are coșmaruri și creierul dacă e mai solicitat... Așa că acum cât ai dormit, visează frumos!

Auzind aceste lucruri, îi răspund, amuzată:

- Nu-ți fă griji, că îmi visează frumos creierul!

- Atunci, dacă nu v-ați supăra, m-aș duce și eu acasă să viseze frumos și al meu, la cât de solicitat și stresat am fost azi!

Îi spun că poate pleca, eu urmând să mă mai liniștesc. După o zi ca aceasta, îmi dau seama că nu sunt chiar atât de pricepută la pedagogie, după toate cele întâmplate! Acum îmi dau seama de ce profesorii dau teste! Dacă știți răspunsul, ați spune că în acest timp creierul lor „visează frumos”! Așa că, fără alte cuvinte, vă urez vise plăcute!

Ștefana-Maria Șuiu, clasa a V-a B

Grafică:

Ecaterina Istrate, clasa a VI-a A

RECENZIE DE CARTE

Coordonator:

prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

„Oscar și Tanti Roz” de Eric-Emanuel Schmitt

„Oscar și Tanti Roz”, de Eric-Emanuel Schmitt, este o carte profund emoționantă care abordează teme esențiale despre viață, moarte, credință și lupta a milioane de copii cu boli fatale. Autorul acesteia este un dramaturg, prozator și romancier franco-belgian care a mai scris și operele literare „The Set of the Egoists” (1994), „The Gospel According to Pilate” (2000), „The Alternative Hypothesis” (2001) și multe altele. Astfel, domnul Schmitt s-a concentrat pe teme care pun în valoare căutarea identității și a sensului vieții, iubirea în toate formele sale, moartea și pierderile, religia și spiritualitatea, transformările interioare, respectiv complexitatea naturii umane. Bestseller-ul mondial „Oscar și Tanti Roz” îi asigură lui Eric-Emanuel Schmitt cucerirea inimilor a milioane de cititori, criticii de specialitate admirându-i stilul unic și chiar acuzându-l de sentimentalism excesiv. Această carte a fost publicată inițial de editura Qanun Nəşriyyati, fiind tradusă în limba română de către Marieva Cătălina Ionescu.

Această carte fabuloasă ni-l prezintă pe Oscar, un copil bolnav de leucemie, care îi scrie scrisori lui Dumnezeu, sfătuit de Tanti Roz, o înfirmieră deosebit de înțeleghătoare și creativă. Aceasta îi oferă sprijin și-l îndeamnă să trăiască fiecare zi ca și când ar fi 10 ani din viața lui. Astfel, copilăria se face nevăzută imediat, adolescența aducându-i multe probleme în lumea dragostei, cu primul sărut și iubiri adevărate. În timp ce primește vizite plictisitoare de la părinți și face năzbății cu copiii de la spital, Oscar se maturizează într-o viață imaginată în două săptămâni. Relația lui cu Dumnezeu progresează, iar Tanti Roz îi e alături până în ultima clipă. Această operă literară se mai aseamănă și cu romanul „Copilul lui Noe”, scris de același autor. Ambele cărți evidențiază lupta unor copii inocenți cu probleme chinuitoare ale vieții, fie ele boli sau consecințe ale războaielor. Ca puncte forte se regăsesc profunzimea emoțiilor transmise de carte, buna conturare a personajelor, stilul narativ simplu, dar puternic, prin care au fost exprimate ideile, precum și abordarea unor subiecte promițătoare. M-au dezamăgit previzibilitatea firului narativ, consecință a dezvăluirii în introducerea poveștii că operația bolnavului a dat greș, și scurtimea poveștii, care ar fi putut fi mai dezvoltată.

Concluzie

Afirm că impresia rezultată după lecturarea cărții „Oscar și Tanti Roz” de Eric-Emanuel Schmitt este una profund satisfăcută, recomandând din toată inima ca fiecare cititor care se simte pregătit să afle o poveste emoționantă și chiar tulburătoare să o citească!

Eliza Maria Suci,

Clasa a VII-a B

„Oscar și Tanti Roz”

Recenzie – Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

„Oscar și Tanti Roz” este o carte scrisă de autorul franco-belgian Eric-Emmanuel Schmitt. El este, de asemenea, un dramaturg, prozator și regizor de film. Piesele lui au fost prezentate în peste 45 de țări din întreaga lume. Începe să scrie piese încă de la vârsta de 17 ani și este inspirat de Molière, un scriitor francez de teatru. Cartea a apărut pentru prima oară în 2002 în Franța, iar, mai târziu, a fost tradusă de Marieva Cătălina Ionescu și a fost publicată de editura Humanitas Fiction în 2012, la București.

Acesta a mai scris și „Visătoarea din Ostende” (2007), „Concert în memoria unui înger” (2010), distins cu Premiul „Goncourt” pentru nuvelă, „Cei doi domni din Bruxelles” (2012) și „Răzbunarea iertării” (2017). În romanele sale, a abordat multe teme diverse, cele mai des întâlnite între paginile scrise de el fiind: legătura omului cu natura, dragostea, emoțiile și raportul cu divinitatea.

Deși criticii literari susțin că simplitatea narațiunii acestei cărți este excesivă, cred că exact prin această simplitate cartea reușește să ne transmită emoții și sentimente profunde, care nu au nevoie de cuvinte mari pentru a fi trăite de cititori. De asemenea, cartea a fost criticată și pentru tendința de a aluneca într-o zonă sentimentalistă, unde emoțiile domină povestea, diminuând impactul autentic al mesajului. Totuși, sentimentele și emoțiile care m-au încercat citind această carte sunt ceea ce au făcut-o atât de remarcabilă și călduroasă.

Personajul principal din cartea „Oscar și Tanti Roz” este, după cum probabil ați intuit, Oscar. El este un băiețel de 10 ani, a cărui casă este spitalul, căci suferă de o boală grea, în fază terminală. În ultimele sale săptămâni de viață, el își petrece majoritatea timpului alături de Tanti Roz, o bătrânică plină de energie, dragoste și creativitate, care vine să le țină companie copiilor din spital. Ea îl convinge pe Oscar să îi scrie lui Doamne-Doamne, ca să nu mai fie atât de singur.

Și așa începe călătoria băiețelului într-o lume mai bună, plină de credință, speranță și, desigur, de nelipsita Tanti Roz.

Citind această carte, am fost cuprinsă de atât de multe emoții..., unele dintre ele mai puternice decât altele: compasiune, tristețe, dragoste, uimire și neliniște.

În cartea „Concert în memoria unui înger” se regăsesc multe dintre temele abordate în „Oscar și Tanti Roz”, cum ar fi: schimbarea în bine, afecțiunea și tânjirea după libertate. Chiar dacă, la prima vedere, temele comune celor două cărți nu par a se regăsi și în povestea lui Oscar, dacă citiți cu atenție și observați toate detaliile din scrisorile băiețelului, atunci veți înțelege la ce mă refer. Nu vreau să vă dau mai multe detalii, așa că vă voi lăsa în suspans, în speranța că veți citi această carte.

Desigur că această operă literară nu este perfectă, are și ea neajunsuri, unul dintre ele fiind grosimea cărții. Stați să vă explic: mi-ar fi plăcut ca suspansul și emoțiile dintre paginile cărții să dureze mai mult, să mă îmbrățișeze mai mult timp și să trăiesc și mai multe aventuri alături de Oscar. Cartea are doar 80 de pagini, deși nu știu cum au putut să încapă toate sentimentele și emoțiile acolo... poate de aceea mi se părea că această carte e atât de grea; o fi fost de la cât de încărcată era.

În lumina celor spuse, cred că „Oscar și Tanti Roz” este, într-adevăr, o carte extraordinară, care merită citită de toată lumea. Ce v-am povestit mai devreme, despre ce se va întâmpla în carte, este doar partea vizibilă a „iceberg-ului”. Când vă așteptați cel mai puțin, cu viteza luminii, o nouă emoție va veni spre voi și vă va încerca.

Așadar, recomand această carte cu toată căldura, cu o căldură mai mare decât cea dată de un șemineu iarna, și chiar este o carte care trebuie citită și care s-ar putea (nu vreau să vă stric surpriza) să vă schimbe viziunea asupra lumii în care trăim și a oamenilor care ne înconjoară zi de zi.

Cartea m-a lăsat pur și simplu fără cuvinte...

„Harry Potter și Piatra Filozofală”

de J.K. Rowling

„Harry Potter” este una dintre cele mai populare serii de operă literară la nivel mondial. Autoarea este J.K. ROWLING, iar, pe lângă această serie, mai este cunoscută și pentru publicarea operelor literare: „THE CHRISTMAS PIG”, „MOARTE SUBITĂ”, „THE IKABOX”, „ALB LETAL” și multe altele. Așa cum reiese din titlurile enumerate, autoarea a abordat diferite teme, cele mai multe fiind dedicate copiilor, dar și adulților, precum: Crăciunul, magia, misterul, acestea fiind regăsite în majoritatea operelor. Prima carte a binecunoscutei serii este „Harry Potter și Piatra Filozofală”, urmată apoi de alte șase cărți. Aceasta a apărut în anul 1997, la data de 30 iunie, și a fost publicată de către editura Bloomsbury, în Marea Britanie.

Cartea originală scrisă în limba engleză a reușit să fie tradusă în peste 85 de limbi, printre care se numără și limba română, tradusă de Florin Bican, pentru editura Arthur. Odată cu publicarea cărții, publicul a fost aparent încântat, ceea ce i-a adus faima autoarei. Aceasta a câștigat premii importante, fiind astfel convinsă să scrie și cel de-al doilea volum al poveștii, publicat inițial în anul 1998, mai exact la aproximativ un an de la debutul seriei.

Povestea operei începe cu un băiețel, pe nume Harry Potter, care locuia cu mătușa, unchiul și verișorul său. Aceștia, din păcate, se purtau abuziv cu el. Atunci când a împlinit vârsta de unsprezece ani, un semiuriaș pe nume Rebus Hagrid i-a adus o scrisoare prin care era anunțat că a fost admis la școala de vrăjitorie Hogwarts. Astfel i s-a mărturisit că părinții săi fuseseră vrăjitori renumiți, însă au fost uciși de către un vrăjitor malefic atunci când băiatul avea doar un anișor. Acest practicant de magie neagră a încercat să îl rănească și pe Harry, însă copilul a supraviețuit blestemului, lăsându-i doar o cicatrice pe frunte sub forma unui fulger. Fără să știe, Harry era foarte cunoscut în rândul vrăjitorilor. La Hogwarts, copilul își face prieteni noi, cu care trăiește o mulțime de aventuri, mai mult sau mai puțin înfricoșătoare, unele mai tensionate decât celelalte.

Printre punctele forte ale poveștii se numără puritatea, armonia și naturalețea, deoarece, odată cu citirea cărții, am început să mă afund din ce în ce mai mult în adâncul ei, simțindu-mă unul dintre personaje. Această carte provoacă cititorul să descopere legătura dintre evenimente și să își formeze anumite păreri despre caracterul personajelor. Însă un aspect pe care nu-l consider neapărat un defect este dependența pe care o dă cititorului de a lectura și următoarele volume. În opinia mea, această carte este una dintre cele mai armonioase cărți citite până în acest moment, dată fiind ușurința cu care poate fi citită această operă. Aș dori să precizez că încă de la primele capitole am început să simt magia și farmecul care mă încojurau și mă făceau să cred că era un anumit final, când, de fapt, era cu totul altul.

În concluzie, recomand tuturor pasionaților de cărți, și nu numai, să descopere această lume magică a fanteziei. O recomand, de asemenea, și adulților, deoarece nu este niciodată prea târziu să citești o asemenea operă. Consider că merită să fie lecturată, dat fiind darul cu care autoarea a reușit să transforme lumea cititorului din ficțiune în realitate. Lectură plăcută!

Geaniana Boriceanu, clasa a VII-a B

*„NICI O POVESTE NU
TRĂIEȘTE DECÂT DACĂ
CINEVA VREA SĂ
ASCULTE. POVEȘTILE PE
CARE LE IUBIM CEL MAI
MUL TRĂIESC ÎN NOI
PENTRU TOTDEAUNA.”*

(J.K. ROWLING)

„Războiul care mi-a salvat viața”

de Kimberly Brubaker

Ana Sarealbă, clasa a VII-a B

O carte care te captivează în timp ce o parcurgi, care îți taie respirația în timp ce citești niște întorsături de situație la care nici nu te-ai fi putut gândi și care descrie în detaliu viața oamenilor în timpul războiului este „Războiul care mi-a salvat viața”. „Războiul care mi-a salvat viața” este titlul primei cărți din seria cu același nume, opera prezentând o ficțiune istorică care ne modifică întreaga perspectivă asupra celui de-al Doilea Război Mondial. Această carte plină de imaginație, în care ideea de război se ține de mână cu copilăria, este scrisă de scriitoarea americană Kimberly Brubaker Bradley. Aceasta mai este cunoscută datorită faptului că a publicat multe opere literare, precum cartea care reprezintă continuarea volumului „Războiul care mi-a salvat viața”, denumită „Războiul care m-a învățat să trăiesc”, „Darul lui Ruthie”, „La jumătatea drumului spre cer”, „Pentru libertate: Povestea unui spion francez”, „Fiica lui Weaver” și multe altele. Precum reiese din titlurile acestor opere, Bradley a abordat mai multe teme, printre care se numără războiul sau dorința de libertate, care se regăsesc și în una dintre cele mai bune cărți ale ei, „Războiul care mi-a salvat viața”. Publicată în anul 2015 de către editura Arthur, cartea are 296 de pagini. Cartea originală, scrisă în limba engleză, a fost tradusă în mai multe limbi, traducerea în limba română fiind făcută de către Iulia Arsintescu. Odată publicată, opera a primit multe aprecieri de la public, lucru care a motivat-o pe autoare să continue seria cu încă un volum, publicat după doi ani.

Cartea prezintă viața unei fetițe cu dizabilități, Ada, care, din pricina piciorului olog, este defavorizată, abuzată și închisă de către mama ei într-un apartament foarte mic. Cu dorința aprigă de a avea aprecierea și dragostea mamei ei, Ada își impune să învețe să meargă, însă fiecare încercare de a păși sfârșește a fi un eșec. Din cauza războiului pornit de Hitler, se propune evacuarea tuturor copiilor la țară. Pe ascuns, Ada și fratele ei, Jamie, merg la școală, locul unde sunt adunați toți copiii pentru a fi trimiși departe de război. În tren, cei doi frați zăresc o fată pe un cal.

Fata călărește asemenea unei săgeți, rapid și subtil, iar Ada se lasă impresionată de activitatea fetei, făgăduindu-și că într-o zi va fi ca ea. Ajunși la destinație, Ada și Jamie rămân singurii copii pe care localnicii nu vor să îi găzduiască. Pentru a nu rămâne fără adăpost, o femeie cu chip crunt îi conduce pe cei doi frați la casa domnișoarei Smith. Cum ajunge la noua ei gazdă, Ada dezvoltă instant o pasiune pentru calul gazdei, Untișor. Aflați în noua casă și la mare distanță de răutatea mamei lor, Ada și Jamie își continuă aventura, întâmpinând multe obstacole și se străduiesc să supraviețuiască războiului.

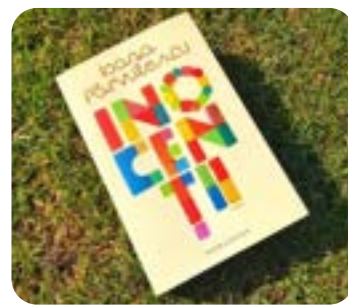
Consider că printre punctele forte ale cărții se află empatia și sensibilitatea, deoarece autoarea a reușit să creeze o conexiune profundă între mine și Ada, ajutându-mă să înțeleg mai bine provocările prin care trece o persoană oloagă. De asemenea, cred că un alt punct forte care reiese din carte este dezvoltarea pe plan personal, pentru că Ada trece printr-un proces de învățare și autodepășire, lucru care îi îmbogățește curajul și care îi oferă o lecție valoroasă despre acceptare și depășirea limitelor. Pentru mine, cartea reprezintă una dintre cele mai tensionate opere citite până acum, fiecare pagină sporindu-mi curiozitatea și entuziasmul. Încă de la primele capitole, asemenea personajelor ei, m-am pierdut într-o lume periculoasă, din care nu am vrut să mai ies.

Asemenea mie, majoritatea cititorilor care au pus mâna pe această carte și au răsfoit-o au fost plăcut surprinși de mesajul profund transmis de rândurile ce s-au împletit într-o poveste. Cuvintele lor de încurajare mi-au stârnit suficient de tare curiozitatea pentru a mă determina să străbat la rândul meu întreaga acțiune alături de personaje.

În concluzie, recomand tuturor fanilor de aventură lecturarea acestei cărți impresionant de captivantă, deoarece autoarea a reușit să transforme adevărurile triste ale lumii din timpul războiului într-o poveste magică și imprezvizibilă. „Războiul care mi-a salvat viața” va face orice cititor să se țină cu dinții de ea și să nu îi dea drumul prea curând.

„Inocenții”

de Ioana Pârvulescu

Cartea „Inocenții”, scrisă de Ioana Pârvulescu, a fost publicată în anul 2016, la editura Humanitas. Fiind considerată una dintre cele mai bune lucrări de-ale ei, romanul a fost apreciat încă de la lansare, atât de critici literari, cât și de public, primind, în 2017, Premiul Liceenilor. În ciuda faptului că „Inocenții” este, cu siguranță, cea mai de succes operă a Ioanei Pârvulescu, tema romanului reprezintă un contrast clar față de alte publicații, mai timpurii, ale autoarei, fiind una dintre primele cărți pentru copii scrise de ea. Printre cărțile ei de copii se mai numără și „Trei zile nemaipomenite” și „Invizibili”.

Povestea este narată la persoana întâi, având un rol aproape autobiografic, povestind copilăria autoarei. Locuind într-o casă cu două etaje din Brașov împreună cu părinții, bunicii, unchii și mătușile ei, fiecare zi este o nouă aventură pentru Ana. Fiind cea mai mică dintre copiii casei, fetița privește lumea într-un mod unic și fermecător, descoperind ceva nou în fiecare zi. Totul este povestit cu o notă de nostalgie și dor, de la vacanțele petrecute la munte la anecdotele captivante ale celor mari. Cartea mai are, pe alocuri, și elemente tragice, deschizând o fereastră nebănuită către greutățile vieții în regimul comunist, însă tema rămâne predominant una optimistă. Uneori, firul narativ nu este constant, acțiunea sărind de la un moment în viața naratorului la altul, dar, la final, toate aceste fragmente de amintiri se leagă armonios.

Singurul neajuns al cărții este „absența” anumitor personaje, care, în opinia mea, ar fi meritat să fie menționate mai des. Mai toți membrii familiei sunt personaje principale în carte, cu excepția mătușii și a unchiului Anei, care au doar câteva apariții menționate și dezvoltate în operă. Sunt tratați mai mult ca niște personaje „de fundal”, neimportante.

Cu toate acestea, am citit acest roman cu multă plăcere și ușurință, acesta fiind scris cu o fluiditate și naturalețe impresionantă pentru bagajul sentimental pe care îl poartă. Ioana Pârvulescu reușește să transpună cititorul în lumea operei literare; este o lectură care mi-a provocat o senzație de calm, de confort. Citind aventurile Anei și ale copiilor de cartier, cât și ideile sale naive, copilărești despre lume, mi-am adus aminte de propria copilărie.

Astfel, pot afirma că „Inocenții” este o lectură captivantă, emoționantă și cu adevărat esențială, atât pentru tinerii cititori, cât și pentru adulți. Este o carte care ne educă despre viață, care ne face conștienți de trecerea neconținută a timpului, o carte în care ne putem regăsi cu toții. De aceea, o recomand oricui își dorește să re trăiască vremurile copilăriei.

Citatul preferat

„Ți-am spus, nu-i așa, că eu mă simțeam încă de pe-atunci rudă de sânge cu casa noastră? Era un membru al familiei. Avea în codul ei genetic câte ceva din toți cei cu care, în anii copilăriei, m-am intersectat înăuntrul ei, cu toți cei pe care i-a găzduit o vreme... ADN-ul casei e amestecat într-al meu.”

- Recenzie de carte -

SOFIA GREAVU,

Clasa a VII-a B

RECENZIE DE CARTE

„Aventurile lui Tom Sawyer”

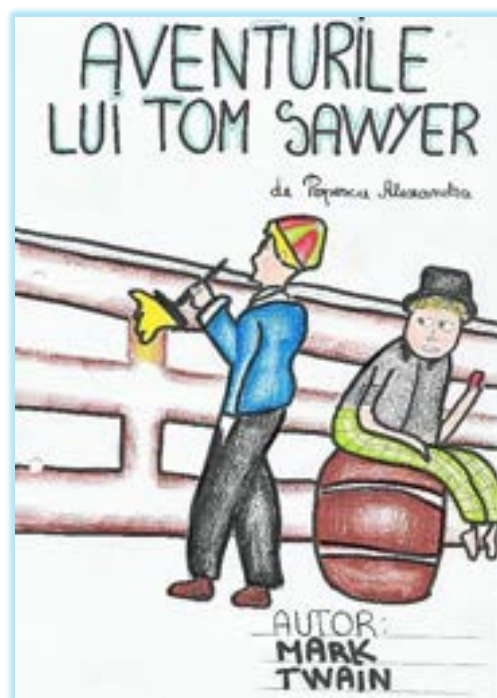
de Mark Twain

Tom Sawyer este un băiat neastâmpărat care locuiește cu mătușa sa Polly și cu fratele său vitreg, Sid, în orașul St. Petersburg, Missouri, de pe malul râului Mississippi. După ce chiulește de la școală și se murdărește într-o bătaie, Tom primește pedeapsa de a văruia un gard. În loc să fie dezamăgit, el își convinge prietenii să îi facă treaba în schimbul unor mici comori.

În timpul aventurilor sale, Tom se îndrăgostește de colega sa de clasă, Becky Thatcher. Apoi, Tom, Huckelberry Finn și încă un prieten de-al lor, fug pe o insulă pentru a deveni pirați, iar întoarcerea lor în oraș este întâmpinată cu bucurie.

Tom și prietenul său, Huck, asistă la uciderea tânărului doctor Robinson de către indianul Joe. Ei fug speriați și jură să nu spună nimănui ce au văzut, dar Tom se simte vinovat pentru ascunderea adevărului. Indianul este exilat, dar după mai mult timp, acesta se întoarce discret în oraș. Joe este însoțit de încă un individ, iar adăpostul lor temporar era o casă nelocuită. Tom și Huck îi urmăreau, curioși să afle ce căutau cei doi în casa respectivă. Acolo găsesc o comoară: aur și argint.

Băieții pleacă și se gândesc cum să fure comoara. Tom e distras de o aventură într-o peșteră cu Becky, pierzându-se acolo, dar atunci când ajung înapoi acasă merge cu Huck în căutarea comorii. Huck și Tom împart comoara între ei și devin vedetele satului.

Impresii

„Aventurile lui Tom Sawyer” este o carte clasică, care a devenit faimoasă pentru stilul simplu de scriere al autorului. Cartea prezintă inocența copilăriei și aventurile prin care trece fiecare copil cel puțin o dată. Umorul lui Mark Twain face pe oricine, copil sau adult, să surâdă, fiind o lectură perfectă dacă ai avut o zi grea.

Pentru mine a fost o lectură captivantă; diversitatea evenimentelor te face să uiți că ți-e sete sau că ai nevoie să mergi la baie, iar la final regreti ca ai terminat-o. Aș citi-o „pentru prima oară” de o mie de ori dacă aș avea șansa.

EMA MĂGIRESCU,

Clasa a VII-a B

CĂRȚILE NOASTRE PREFERATE

PROIECTE DE LECTURĂ

MICUL PRINȚ

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Mi-a plăcut mult această carte, deoarece a fost scrisă cât mai pe înțelesul copiilor. Cartea nu a fost prea lungă, așa că a fost mult mai ușor să mă concentrez asupra lucrurilor importante. Povestea m-a intrigat până peste culme, pentru că este scrisă din perspectiva unui copil.

În viața Micului Prinț sunt menționate și momente mai triste, cum ar fi despărțirile sau întâlnirile cu oameni demni de milă. Unul dintre aceste episoade a fost atunci când a fugit de pe planeta sa, fiind foarte îndurerat de cum se purtase trandafirul său cu el, floarea pe care o îngrijise cu atâta bucurie, având grijă să îi pună un paravan în fiecare seară, pentru a nu-i fi frig. Acest lucru m-a întristat enorm și, chiar dacă este doar o poveste, citind-o, am intrat în pielea personajului, am simțit aceleași emoții ca acesta. Și mai mult decât atât mi-a plăcut finalul. M-a impresionat cum s-a exprimat autorul: „Nu țipă. Căzu încet, cum cade un copac. Nici măcar nu făcu zgomot, din pricina nisipului”. În timp ce citeam cartea, am simțit multe emoții, dar cred că sentimentele predominante au fost mila și compasiunea față de personaje ca bețivanul. Citind capitolul în care Micul Prinț a vizitat planeta celui din urmă, mi s-a părut că este una din cele mai triste părți ale cărții.

Per total, romanul mi-a plăcut foarte mult, mai ales pentru că, am mai precizat, cartea a fost scrisă din perspectiva unui copil, astfel fiind pe înțelesul fiecărui cititor.

Albert Scurtu, clasa a V-a B

„Micul Prinț” este o carte care mi-a plăcut foarte mult. M-a impresionat felul în care povestește despre prietenie, iubire și responsabilitate. Mi s-a părut interesant cum Micul Prinț vede lumea altfel decât adulții, care par să uite lucrurile simple și frumoase. Micul Prinț este sincer și curios, iar asta îl face diferit de oamenii mari.

Unul dintre personajele mele preferate este vulpea, care îl învață pe Micul Prinț despre prietenie. Mi-a plăcut când vulpea i-a spus „Ești responsabil pentru totdeauna de ceea ce ai îmblânzit” pentru că m-a făcut să mă gândesc la legăturile pe care le am cu familia și prietenii mei și la cât de important este să avem grijă unii de alții.

Cartea m-a învățat că lucrurile cu adevărat importante nu se văd cu ochii, ci cu inima. Am înțeles că trebuie să fim atenți la sentimente și la legăturile cu cei dragi, pentru că acestea sunt esențiale. Mi-a plăcut mult această poveste și cred că o voi reciti, deoarece are multe lecții frumoase și mă face să privesc lumea altfel.

Ștefania Coțofan, clasa a V-a A

Acest roman, abundent în învățăminte și metafore, ne arată cum inocența copilăriei, a părții luminoase a vieții, ne însoțește oriunde, atâta vreme cât îi dăm voie. Micul Prinț, întruchiparea acestei calități prețioase, ne învață că pe lângă răul din lume există și nădejde. Călătoria sa dovedește că sinceritatea și iubirea sunt cele mai potrivite arme împotriva răului.

Băiatul ajunge, prin intermediul unor păsări, definite de imaginație, pe planete nebănuite. Regele, înțeleptul geograf și celelalte personaje reprezintă caracterul unui adult. Din poveștile lor învățăm să prețuim ceea ce avem. Primim lecții de responsabilitate și empatie și învățăm să cântărim viața pe talerul mai greu al sufletului.

Vulpea, vocea înțelepciunii, dovedește că aceasta din urmă poate fi îmblânzită și dobândită doar cu ajutorul muncii și al răbdării.

Fiecare întâmplare ne arată adevăratul sens al vieții, de multe ori uitat. Micul Prinț, ascuns undeva, într-un colț al inimii noastre, ne arată și el, prin sensibilitatea sa deosebită, cum să vedem lumina fiecărui lucru.

Elena Benea, clasa a V-a B

Mi-a plăcut cartea „Micul Prinț” pentru că este scrisă într-un limbaj simplu și fermecător. M-au impresionat aventurile personajelor, dialogurile lor și faptul că m-am putut regăsi în multe dintre ele. Personajul meu preferat este vulpoiul. M-a emoționat foarte mult sfârșitul cărții. Mi-am imaginat că mă aflu în deșert și-l caut pe Micul Prinț. Chiar mi-ar plăcea să fim prieteni.

Am aflat că „Micul Prinț” este a patra cea mai tradusă carte din lume și votată cea mai bună carte a secolului al XX-lea în Franța.

Eric Van Der Neut, clasa a V-a B

Mi-a plăcut cartea „Micul Prinț”, pentru că a fost o carte interesantă, dar, uneori, mă mai încurcam pe alocuri, mai pierdeam șirul, mă întorceam și-o luam de la capăt. Capitolul meu preferat a fost al 11-lea, deoarece vanitoșii nu aud niciodată decât laudele.

Sincer, nu este cartea mea preferată, i-a cam lipsit acțiunea, dar a fost copilăroasă și diferită față de cărțile citite până acum.

Mama mi-a spus că, dacă citești cartea la orice altă vârstă, înțelegi altceva, așa că o voi citi și când voi fi mai mare, ca să observ dacă funcționează.

Anastasia Matei, clasa a V-a A

Citate preferate:

„Vedem clar doar cu inima. Tot ce e esențial e invizibil pentru ochi.”

„O grămadă de pietre încetează să mai fie o grămadă de pietre imediat ce cineva o contemplă imaginându-și o catedrală...”

„Ceea ce face deșertul frumos este că ascunde undeva o fântână...”

„Oamenii au uitat adevărul – spuse vulpea, dar tu nu trebuie să îl uiți. Devii responsabil pentru totdeauna pentru ce ai îmblânzit. Ești responsabil pentru trandafirul tău.”

MICUL PRINȚ

ANTOINE DE SAINT-EXUPERY

Această lectură a fost una plăcută, ușoară, dar și foarte frumoasă. Mi-a plăcut faptul că te amuza, uneori te întrista, dar te și învăța anumite lucruri importante. Cartea mi se pare una pe înțelesul copiilor. Este genul meu preferat de carte, are fantezie și un pic de dramă. Aș mai citi-o bucuroasă încă o dată, pentru a mă relaxa. Este interesant și, din păcate, adevărat ce cred că voia să ne transmită autorul: faptul că majoritatea oamenilor mari nu au atât de multă imaginație. Eu înțeleg din carte că uneori nu se întâmplă nimic dacă îți lași imaginația să zboare și că este bine să te gândești nu doar la ce e posibil, ci și la ceea ce este imposibil.

Am crezut la început că mă voi plictisi citind-o a doua oară, dar nu a fost așa. Mi-a plăcut și am reușit să înțeleg mai bine ce voia să ne transmită autorul. Povestea te face să simți toate emoțiile posibile. Aș recomanda-o oricărei persoane căreia îi place să citească. Cred că nu te prea poți plictisi cu „Micul Prinț” lângă tine.

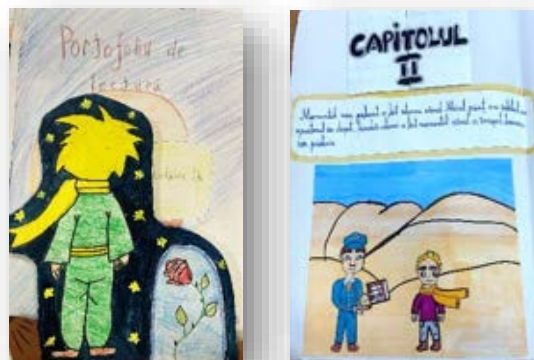
Cezara Vulcan, clasa a V-a B

Îmi place „Micul Prinț” deoarece este un roman absolut fermecător, cu ilustrații remarcabile, care are capacitatea să atragă și copiii, și adulții. Această carte m-a încurajat să apreciez frumusețea lucrurilor simple și, totodată, mi-a reamintit de importanța prieteniei și a bucuriei în viață. În paginile sale, fiecare cuvânt pare să prindă viață, deschizând porți spre lumi imaginare.

Micul Prinț, cu inocența și curiozitatea lui, reflectă importanța copilăriei. Acesta m-a îndrumat cu înțelepciune și mi-a captivat inima cu mesajele pline de bunătate.

Ștefania-Maria Toth, clasa a V-a B

CĂRȚILE NOASTRE PREFERATE

Mi-a plăcut foarte mult cartea „Micul Prinț” pentru că descrie prietenia dintre un pilot și un băiețel venit de pe altă planetă. Când am citit cartea, am fost cuprins de foarte multe sentimente, cum ar fi: fericire, dezamăgire, tristețe, curaj, iubire, uimire.

FERICIRE - atunci când pilotul s-a întâlnit cu Micul Prinț și nu mai era singur în deșert;

TRISTEȚE - atunci când Micul Prinț s-a întors pe planeta sa și l-a lăsat pe pilot singur;

CURAJ - acest sentiment l-am simțit atunci când Micul Prinț stătea de vorbă cu șarpele boa și, deși îi era frică, a avut curajul să-l înfrunte;

IUBIRE - deși Micul Prinț îl enerva pe pilot cu întrebările sale, între cei doi s-a creat o prietenie sinceră și adevărată.

Finalul cărții nu mi-a plăcut pentru că aș fi vrut ca Micul Prinț să rămână alături de pilot și să călătorească **ÎMPREUNĂ**.

Vlad-Andrei Bratu, clasa a V-a B

Grafică:

- Eliza Ungureanu, Miruna Purcar, Theodora Călin, Răzvan Voiașciuc, Sara Kovacs, clasa a V-a A
- Ioana Albu, Ema Danciu, Luca Mailat, Diana Pârnu, Cristian Roman, Amelie Tămaș, Tudor Tomoioagă, Erik Van der Neut, Cezara Vulcan, clasa a V-a B

8 POVESTIRI DE PE CALEA MOȘILOR

ADINA POPESCU

Această carte ne inspiră să avem o copilărie cât mai palpitantă, la fel ca Adina.

În primul rând, mi-a plăcut cum Adina le propunea colegilor să exploreze școala ca să-i descopere secretele. Apoi mi se pare interesant cum a reușit Adina, la o vârstă foarte mică, să devină poetă. Mi-au mai plăcut și alte jocuri din copilărie: plimbatul cu rolele sau cu bicicleta, joaca cu păpușile tip Barbie etc.

Pe de altă parte, nu mi-a plăcut jocul violent cu zăpadă al băieților, deoarece fetele erau speriate și sufereau. Copiii din zilele noastre nu mai știu a se juca așa. Petrec timpul pe device-uri. Nici la cofetărie nu mai merg, doar la mall.

Copilăria Adinei mi se pare mai interesantă decât cea din zilele noastre.

Ioana-Sofia Văcar, clasa a V-a A

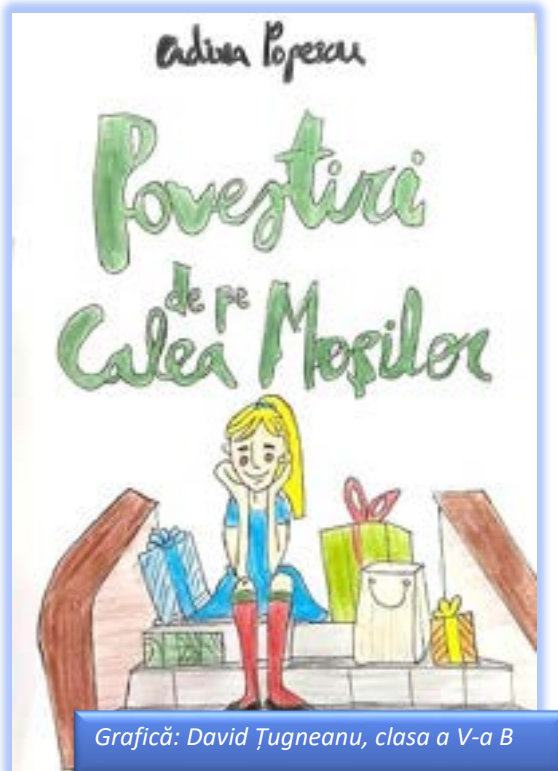
Mi-au plăcut foarte mult aceste povestiri din copilăria autoarei, mi-a plăcut felul în care sunt scrise, cu umor și voie bună. Prin ochii copilului Adina Popescu mi-am imaginat și eu cum arăta copilăria ei. Și pot să vă spun că povestirile sunt foarte asemănătoare cu cele ale mamei mele, care are aceeași vârstă cu autoarea. Când eram mic, le puneam pe mama și pe bunica să-mi povestească întâmplări din copilăria lor. Citind aceste povestiri, am avut impresia că povestește mama.

Cel mai mult mi-a plăcut povestirea cu eclipsa.

Eric van der Neut, clasa a V-a B

Cartea „Povestiri de pe Calea Moșilor” redă amintirile autoarei despre copilăria ei, despre perioada plină de încercări a comunismului, despre episoade plăcute sau mai puțin plăcute, amuzante, vesele, triste, de o diversitate inimaginabilă. Culorile emoțiilor își schimbă nuanța de la o pagină la alta, iar formele trecutului încep să prindă contur. Copilăria plină de aventură și de inocență a Adinei Popescu strânge și îmbrățișează fiecare clipă a vieții, descoperind în cele mai mărunte detalii basme fermecate.

Elena Benea, clasa a V-a B

Citate preferate:

„Eram ca într-o Mașină a Timpului care ne arunca undeva, pe o altă stradă, schimbată și totuși la fel, pe care tot alergam cu roțile fără să ajungem nicăieri.”

„Și era un soare de-ăla galben, de toamnă, un soare sub care îți vine să descoperi continente sau să dai cu piciorul în castane, numai să nu te duci acasă...”

„Cine nu a prins școală cu clopoțel probabil că nu-și dă seama cum ar suna toată povestea asta, cum se poate sparge liniștea într-un mod atât de unic și de muzical...”

„...acele câteva acorduri de melodie se repetau doar la nesfârșit, până când, în 1990, într-a V-a, s-a desființat patiseria și cântecul s-a stins.”

8 POVESTIRI DE PE CALEA MOȘILOR

ADINA POPESCU

Aș vrea să vă spun că pentru mine această carte a fost ca escaladarea unui deal înalt. La început a fost un pic neinteresantă pentru mine. Acele povești erau pentru mine monotone. Era greu să ajung pe vârful dealului, deoarece cartea nu te prea îndemna să citești în continuu fără să te oprești și nu prea făceam progrese. Odată ce am ajuns la mijlocul cărții, adică pe vârful dealului, deși povestirile erau puțin mai lungi, erau mai interesante și am putut să parcurg drumul – cartea - repede. Odată ce am ajuns jos, adică la sfârșitul cărții, mi-a părut bine, dar și rău. Cartea a fost ca o călătorie aventuroasă în care afli multe lucruri interesante despre ceva, în cazul cărții, despre cineva. E plăcut să afli ce era în trecutul țării tale. E frumos să îți dai seama că nu era mai bine fără democrație, așa că trebuie să fim recunoscători pentru cum este acum. E plăcut să realizezi că un fruct, un dulce sau o băutură care nouă ni se pare normală să existe, atunci le puteai vedea doar în poze, sau puteai doar să visezi la ce gust au. Această carte a avut urcușuri, coborâșuri, părți bune, rele, dar în esență este o carte frumoasă.

Cezara Vulcan, clasa a V-a B

Mi-a plăcut cartea „8 povestiri de pe Calea Moșilor” deoarece a prezentat, cu sinceritate, copilăria autoarei Adina Popescu. Multe dintre aceste întâmplări au chiar și un strop de haz în ele. De asemenea, cartea ne arată faptul că viața fără telefoane - lumea de demult - este mult mai frumoasă și mai puțin plictisitoare.

Un complex de amintiri, adunate la un loc, scrise într-o rânduială și întipărite cu noroc au adus pe lume ceea ce noi tocmai am citit.

Dintr-o stradă nouă, necunoscută, Adina Popescu încearcă să creeze mica ei lume cu întâmplări fascinante, pe care le descrie într-un mod minunat în carte.

Anastasia Țepeș-Bobescu,
clasa a V-a B

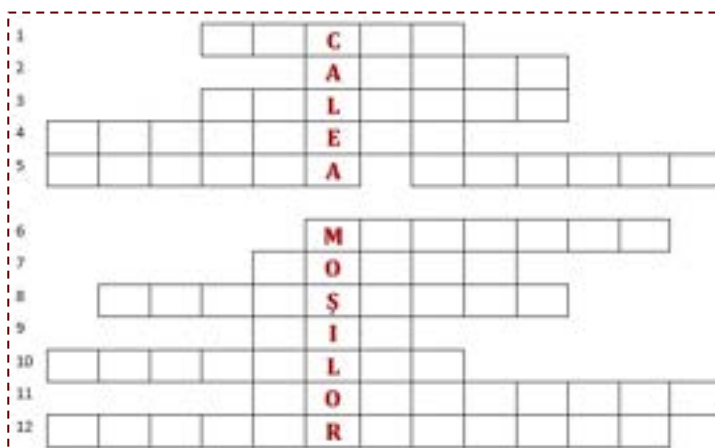

Grafică: Vladiana Ciuru, clasa a V-a B

Provocare:

Completează rebusul de mai jos și descoperă lumea Adinei!

1. Prima „poezie adevărată” scrisă de Adina se numește
2. Partenerul de năzbâtii este
3. Acoperișul blocului este locul ideal pentru a vedea
4. Fetița plinuță din clasa Adinei
5. Colegul aspirant la cariera de actor
6. Acțiunea se petrece pe Calea
7. Doamna directoare o felicită pe fetiță pentru că este
8. Adina citește cartea de Constantin Chiriță
9. Prietena Adinei
10. Anii '90 sunt ani în afara.....
11. Întâmplările se petrec în perioada
12. Grupul format de Adina se numește

(Theodora Călin, clasa a V-a A)

LUMEA ADINEI ÎN IMAGINI

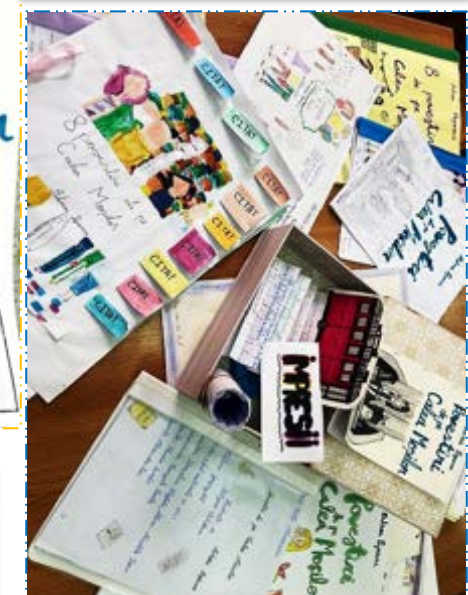
„ ...Așa a început viața noastră de pe Calea Moșilor, ascunzându-ne unii de alții și regăsindu-ne din când în când între două uși... ”

Grafică:

Anastasia Țepeș-Bobescu, Elena Benea,
Eric van der Neut, Cezara Vulcan, Emma
Danciu, clasa a V-a B

Eliza Ungureanu, Anastasia Matei, Răzvan Voiașciuc,
Alexandru Stoica-Bătă, Martin Chera, Miruna Purcar,
Ioana-Sofia Văcar, clasa a V-a A

GÂNDURI CĂTRE UN OM BOLNAV

Concursul Național Gânduri către un om bolnav

Coordonator: **prof. dr. Maria-Daniela Lorinczi**

DESPRE CONCURS...

Concursul Național „Gânduri către un om bolnav”, ediția 2024, a fost organizat de către Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu, Mitropolia Ardealului, Organizația Tinerilor din Sibiu, în parteneriat cu Facultatea de Teologie „Sf. Ierarh Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu și Inspectoratul Școlar Județean Sibiu. Scopul Concursului Național „Gânduri către un om bolnav” îl reprezintă conștientizarea elevilor despre importanța asigurării unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor, la orice vârstă. Acest concurs face parte din planul de sustenabilitate al proiectului „ENVIRONMENTAL EDUCATION PROGRAMME EEP”, finanțat în cadrul Programului Erasmus+, Acțiunea Cheie 2, Parteneriate strategice, desfășurat de Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu împreună cu alți parteneri europeni. Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” a fost reprezentat de elevi de gimnaziu (**Alexandra Bărbuș, Geanina Boriceanu, Alexia Neiciu, Francesca Lorinczi și Andreea Bâra**) și elevi de liceu (**Larisa Gal și Mihaela Vasiu**), coordonați de doamna profesoară Daniela Lorinczi. Andreea Bâra, din clasa a VIII-a A a obținut punctaj maxim – Premiul I.

Sibiu, 18 martie 2024

Dragă cititorule,

Deși sunt o străină pentru tine, o să încerc, prin câteva rânduri pe care le vei citi mai jos, să îți vorbesc pentru ca, măcar pentru câteva clipe, să uiți de suferința prin care ești nevoit/ă să treci.

Cunosc faptul că este foarte greu să treci printr-o astfel de suferință. Trebuie să te gândești că fiecare ființă umană are rolul ei pe acest pământ. O parte dintre noi trecem prin momente plăcute, altă parte trecem prin momente mai dificile, care consider că sunt niște încercări la care viața ne supune.

Știu că te întrebi de ce tocmai tu ești nevoit să treci prin astfel de momente, dar nu-ți pierde speranța, deoarece într-o zi TOTUL VA FI BINE. Sper ca acea zi să vină cât mai curând și pentru tine, iar speranța aceluia moment să te țină cât mai optimist și să te bucuri de fiecare moment și de fiecare clipă pe care o ai. Noi suntem, cu toții, copiii lui Dumnezeu. Se spune că nu primim mai mult decât putem duce. Așadar, cu speranță și pace în suflet, o să treci cu bine peste aceste clipe, iar atunci când toată suferința va pleca din viața ta, iar soarele va răsări și pentru tine, te rog să-mi scrii câteva rânduri și să-mi împărtășești experiența ta.

Cu drag îți scrie

o adolescentă care este la început de drum.

(Geanina Boriceanu)

Sursă imagine:

<https://cnogsibiu.ro/concursul-ganduri-catre-un-om-bolnav/>

Viața este un dar de la Dumnezeu. Un dar neprețuit care înseamnă bucurie. Cel mai mare dar al vieții este sănătatea – o minune de care ne bucurăm, dar nu toți. Cred că un om care își pierde darul acesta îl prețuiește și mai mult, de aceea trebuie să îl încurajăm în orice situație. Când mă gândesc la oamenii bolnavi, văd chipul bunicii mele. Pare o icoană. Ochii mi se umplu de lacrimi când mă gândesc la cât de mult suferă unii oameni. Bunica mea este bolnavă de cancer. Medicii nu i-au mai dat nicio șansă, au spus că își trăiește ultimele zile. Singura șansă este rugăciunea pentru împăcarea cu lumea, cu Dumnezeu și cu sine. Bunicii, cred eu, sunt nemuritori. Văzându-i suferința, m-am gândit la o lectură școlară de la proiectele de literatură de anul trecut: „Oscar și tanti Roz”, de Eric Emmanuel Schmitt. Un roman francez despre moarte ca speranță, ca Înviere. Mă gândesc că mulți suntem bolnavi, unii trupește, alții sufletește. Trebuie să empatizăm cu ei, să le fim aproape, să fim asemenea asistentei lui Oscar: un copil de zece ani trăiește în spital o dramă de neimaginat (precum bunica mea). Nimeni nu-i poate spune că e sfârșitul, dar o infirmieră cu suflet mare îi dă sfatul să scrie, timp de zece zile, scrisori către Dumnezeu și fiecare zi să „cuprindă” zece ani din viața copilului. Dintre toate imaginile și poveștile „țesute”, mi-a rămas în minte cea în care copilul Oscar realizează că viața este un dar primit cu împrumut, de care ar trebui să ne bucurăm în fiecare clipă. Fecioara Maria, primită în dar de la Tanti Roz, îi alină suferința. Ajuns la 110 ani, Darul se întoarce la Ziditor, iar inima bună a infirmierei redactează ultima scrisoare către Dumnezeu în care îi spune suferința și-i mulțumește pentru iubirea lui Oscar. Mă gândesc acum dacă nu cumva povestea este a fiecăruia dintre noi. Nu doar a celor bolnavi fizic. Viața este speranța că Darul nu se sfârșește, doar că, împrumutându-l, ne bucurăm de el până la întoarcerea definitivă la Cel ce ne-a creat. Suntem învinși de boală, de suferință, dar nu de Dar. Acesta nu piere. Trece cu noi dincolo.

Ți-aș dăru, drag om bolnav, desenul meu din proiectul de lectură. M-am gândit că poate el alină suferința celor bolnavi. Albastrul e cerul. Albul e lumina. Când ești atins de Duhul Sfânt, poți vedea binele în orice moment al vieții. Ți-aș spune și povestea despre doi oameni foarte bolnavi care ocupau un salon, iar unul dintre ei, cel de la geam, îi spunea celuilalt (care nu se putea mișca) despre ce „vede” pe geam: povești de viață. După moarte, cel imobilizat cere să fie mutat la geam, iar acolo vede doar un Zid înalt. Apoi, află că cel plecat era... nevăzător. Pe fereastra desenului meu este lumina care arată calea către cer, este „fereastra” din salon.

Nu știu dacă rândurile mele vor alina durerea celor suferinzi, dar poate Oscar și nevăzătorul vor trece la... geam și vor vedea binele, Lumina, Dragostea. Oscar și Tanti Roz suntem și noi, și voi, cei bolnavi pe un pat de spital. Și... bunica. Rugăciunile noastre sunt liantul de la împrumut la eternitate. Ele sunt Lumina fiecărei clipe de viață, o Liturghie a sufletului.

Viața este un Dar Unic din Izvorul Iubirii. Sfârșitul ei nu este o pedeapsă, ci o reîntoarcere a Darului către Bunul Dăruitor. Boala și suferința sunt bariere pe care le trecem în calea noastră spre Albastrul Etern.

Dragă Dumnezeu, Darul devine Dragoste. Primește „Primăvara sufletelor” ca un Imn al mulțumirii noastre!

**(Francesca-Anamaria
Lorinczi)**

...Atât de mult ne-a iubit... încât L-a trimis pe Unicul Său Fiu în lume

Andreea Bâra, clasa a VIII-a A

Concursul Național „Gânduri către un om bolnav”- Premiul I

Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii au putut vedea cât de nemiloase sunt bolile ce au împânzit pământul, pustiind trupurile și sufletele celor din jurul lor.

De foarte multe ori, atunci când cineva începe să sufere, acesta uită faptul că nu înfruntă singur bătaia cu suferința. În permanență noi, oamenii, suntem protejați și vegheați de către Dumnezeu. În orice moment al zilei, fără să ne dăm seama, tot timpul El se află alături de noi și ne ghidează și cel mai micuț pas al nostru, chiar dacă nouă ni s-ar părea neînsemnat. Niciodată nu trebuie, însă, să cădem în deznădejde, oricât de cruntă ar fi boala cu care ne confruntăm. Cred că acest lucru are cea mai mare influență negativă asupra sufletelor noastre, Domnul Dumnezeu mâhnindu-Se foarte. Deznădejdea ne face să ne pierdem nu doar încrederea în noi, ci și în dragostea Creatorului față de Copiii Săi. Însă cum să nu ne iubească Domnul? Vă dați seama că noi am fost singurii creați nu din Cuvântul Său, ci din tină peste care El a suflat Duhul Lui Dătător de viață? Vedeți, Dumnezeu ar fi putut să ne creeze doar din Porunca Sa, El fiind Atotputernic, dar a ales să schimbe să nu facă așa. Atât de mult ne-a iubit pe noi păcătoșii încât L-a trimis pe Unicul Său Fiu în lume, Ce a fost batjocorit de necredincioși, având o moarte de tâlhar, pentru mântuirea noastră și a sufletelor noastre.

Dar totul se schimbă când ne luptăm cu o boală cu credință în puterile proprii, și mai ales, cu nădejde în Dumnezeu. Atunci ne vom simți cu adevărat vindecați, precum spune și Sfânta Scriptură: „Căci prin nădejde ne-am mântuit” (Romani 8, 24). Există foarte multe cazuri în care oameni ce sufereau de o boală incurabilă, cărora medicii nu le-au mai dat nicio șansă, s-au vindecat prin credința lor arzătoare în Domnul.

Totuși, ce am putea să facem ca să ne vindecăm cu adevărat? Un lucru esențial ar fi să mergem la Spovedanie. Aceasta este una dintre cele șapte taine ale Bisericii Ortodoxe care ar trebui să aibă un rol esențial în viața noastră. Prin Spovedanie ne purificăm sufletul și conștiința, aceasta fiind în viziunea Sfinților Părinți „un al doilea botez”. Apoi, este necesar să participăm la Sfânta Împărtășanie. Prin Ea primim Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos, unindu-ne cu El. Trebuie să primim Sfânta Împărtășanie cu smerenie și pocăință, continuând a ne păstra credința în Domnul.

Dar consider că cel mai important lucru pe care să îl avem în vedere atunci când suntem bolnavi ar fi să ne gândim că această boală este un dar de la Dumnezeu și că este necesar să îi mulțumim Lui pentru această îngăduință. Poate pentru mulți această afirmație li s-ar părea nejustificată, însă Domnul știe cât de mult ne va ajuta această experiență, deși la început am crede că boala este o pedeapsă. Astfel, suferința noastră reprezintă un semn al iubirii necondiționate a Lui Dumnezeu, putând a ne schimba perspectiva asupra vieții într-una pozitivă.

Așa că, bolnavule, aminteșteți de ceea ce au spus Sfinții Părinți: „Boala este un mod de a te întâlni cu Dumnezeu”, fă-ți Cruce și gândește-te cât de mult te iubește Dumnezeu, fiindcă te poți dăruia cu totul Lui Hristos, rugându-te neîncetat și, mai ales, păstrându-ți sufletul curat ca iubirea Lui să intre cu totul și să te tămăduiască.

17 martie 2024

Dragă jurnalule,

Astăzi vreau să îți povestesc despre Mihai, un copil de opt anișori care mi-a deschis ochii către viață, într-un mod cu totul neașteptat...

Mihai este unul dintre copiii aflați captivi într-o sală de spital, măcinat de o boală cruntă și nemiloasă. În fiecare dimineață se repede către fereastra salonului și stă ore în șir în fața ei, admirând tărâmul necunoscut pe care nu îl poate explora, privind cum razele răzlețe ale soarelui îi oferă pământului o îmbrățișare caldă și senină. Îi place să se imagineze pe câmpul plin cu flori pastel, plâpânde și neștiutoare, alergând alături de ceilalți copii, chiuind de bucurie. Din când în când, deschide încetisor fereastra, lăsându-și năsul în vântul ușor al dimineții, pe măsură ce este învăluit de parfumul naturii înflorite, de mirosul de verde și proaspăt. Ochii lui mari, de un albastru deschis, umbriți de gene lungi, strălucesc în lumina soarelui ce se ivește printre norii pufoși și alburii. Părul bălai îi flutură prin aerul curat al primăverii, acoperindu-i fața învăluită într-o lumină caldă. Se pierde în liniștea câmpiei și a luncii.

Dacă aș putea să stau de vorbă câteva clipe cu Mihai, i-aș spune că este cel mai puternic băiețel pe care l-am cunoscut. Faptul că reușește în fiecare zi să își pună un zâmbet larg pe față îl face un super erou ale cărui puteri vin din interior. I-aș mai spune că îl apreciez enorm pentru că reușește să își găsească bucurii mari în lucruri mărunte, o lecție pe care ar trebui să o învățăm cu toții. Am fi mult mai fericiți și mai împliniți dacă am ști să alegem cu înțelepciune care sunt adevăratele probleme pentru care merită să ne facem griji. Mai apoi, l-aș încuraja să rămână același copil optimist și încrezător, să nu își piardă speranța, deoarece, într-o bună zi, toate lucrurile la care azi visează de la geamul spitalului se vor împlini. Dumnezeu îl iubește și va veghea asupra lui, îl va păzi și va avea grijă ca el să se însănătoșească cât mai repede. Trebuie să știe că Dumnezeu îi pune la încercare doar pe oamenii cu adevărat puternici. Să nu se simtă singur, căci are o familie grijulie și iubitoare care va fi mereu alături de el, în momentele frumoase, dar și în cele mai grele și care îl va susține necondiționat, fără a aștepta vreodată ceva în schimb. Să nu se dea bătut, căci, într-o bună zi, totul va fi dat uitării precum un vis urât.

Dragul meu jurnal, sper că nu te-am întristat prea tare, eu una sunt fericită și recunoscătoare pentru lecția valoroasă pe care mi-a oferit-o Mihai. M-a motivat să vreau să devin un om mai bun, mai tolerant, mai optimist și, mai presus de toate, iubitor de viață. Iar ție, îți mulțumesc că m-ai ascultat răbdător, ca întotdeauna.

Pe curând, Alexandra

(Alexandra Bărbuș)

Sibiu, 18 martie 2024

Draga mea prietenă Victoria,

Sper din suflet ca această scrisoare să îți aducă bucurie. Știu că îți este greu, să vezi lumea de la geamul spitalului, să nu poți ieși în parc, să nu poți veni la școală... Ne este foarte dor de tine... Clasa pare mai goală, pauzele nu mai sunt la fel de distractive, iar banca în care stăteai este acum tăcută. Ne lipsesc glumele tale, zâmbetul tău larg, ideile tale creative și jocurile tale amuzante. Totul pare, acum, mai trist. Dar suntem și mereu vom fi cu gândul la tine și la amintirile realizate împreună.

La ora de arte plastice, am creat niște proiecte foarte drăguțe... am decorat banca ta! Fiecare dintre noi a realizat câte ceva: ghirlande cu inimioare, postere încurajatoare, desene cu curcubeie, fluturași cu sclipici și, nu în ultimul rând, eu m-am ocupat de croșetarea unui iepuraș alb și pufos care ține în lăbuță o lalea roz, floarea ta preferată. De-abia așteptăm să îți vezi banca! Ți-am pus chiar și cărțile tale preferate pe ea, Micul Prinț, O vară cu Isidor, Dumbrava minunată și Amintiri din copilărie. Acum, banca ta arată minunat, este colorată și veselă, nerăbdătoare să îți pui cărțile și caietele din nou pe ea.

La ora de religie, doamna profesoară ne-a dus la biserică și toți ne-am rugat pentru tine. Toți ne-am împreunat mâinile, în fața lui Dumnezeu, și ne-am rugat să te facă bine cât mai repede. Așa cum fiecare dintre noi are acasă o mamă, avem și în cer o mamă a tuturor, Maica Domnului care se roagă pentru noi zi de zi. Credința ne ajută să trecem peste momentele cele mai grele din viața noastră. Doar credința în Dumnezeu ne dă speranță că mâine va fi mai bine.

Cred că numele tău, Victoria, îți este predestinat. Vei ieși din această cursă victorioasă. Trebuie să nu renunți niciodată! Ești puternică, încrezătoare și curajoasă. Știu că vei reuși să te însănătoșești cât de curând! De-abia aștept să te reîntorci la școală, să ne jucăm împreună, să mergem în parc, să ne dăm cu bicicleta și să citim împreună. Îți duc lipsa zi de zi, dar te port mereu cu mine în gând.

Tu, Victoria, ești cea mai bună prietenă a mea. Datorită ție, râd mai mult, plâng mai puțin și zâmbesc mai des. Tu faci cea mai mohorâtă zi să pară cea mai strălucitoare și mereu ești alături de mine. Iar acum, este rândul meu să îți fiu alături și să-ți fac zilele senine.

Sper ca această scrisoare să îți pună un zâmbet pe buze, să te facă mai fericită, să alunge gândurile rele, să te facă să te gândești la toate amintirile frumoase trăite împreună și să nu lase loc liber pentru frică și teamă, ci doar pentru speranță, încredere și credință în Dumnezeu că totul va fi bine. Ai fost, ești și mereu vei fi victorioasă.

Însănătoșire grabnică! Aștept cu nerăbdare să te îmbrățișez din nou. Îmi este tare dor de tine, cea mai bună prietenă a mea, VICTORIA.

Cu drag, Alexia

P.S. În fiecare seară, la rugăciune mă rog pentru tine.

(Alexia Neiciu)

MIHAI EMINESCU

– OMUL DEPLIN AL CULTURII ROMÂNE (CONSTANTIN NOICA)

Pentru prima dată în ultimii ani, elevi ai Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, membri ai Cenaclului literar „Justin Panța” al Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor, au participat, de Ziua Culturii Naționale, la o activitate... altfel, organizată la Biblioteca ASTRA din Sibiu, în fascinantul spațiu al sălii „American Corner”. Sub egida Filialei Uniunii Scriitorilor și a Fundației „Euphorion”, evocarea celor 175 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu a fost un prilej pentru elevi și pentru profesori de a aduce un omagiu celui pe care Constantin Noica, filozoful de la Păltiniș, l-a numit „omul deplin al culturii române”. Doamna profesoară Maria-Daniela Pănzan, scriitor, coordonatoare a cenaclului, a vorbit tinerilor creatori despre prezența poetului la Sibiu, aspecte mai puțin cunoscute azi publicului larg, prin evocarea articolelor din presa vremii, despre care au scris, recent, și Alexiu Tatu și Sorana Maier.

Într-un articol document, Alexiu Tatu scrie despre prima sosire a lui Mihai Eminescu, care ar fi avut loc la 1864:

„O primă prezență la Sibiu, cândva între 21 martie - 4 octombrie 1864 ar putea sta în legătură cu certificatul școlar găsit de redactorii de la Revista Fântâna Blanduziei în anul 1889 la un anume domn Tălășescu, din care reiese că poetul a făcut clasa a treia în anul 1864, înscris la fără frecvență la Gimnaziul catolic din Sibiu, din 1862 gimnaziu de stat cu limba de predare germană”.

Apoi, la a doua vizită, în 1866, când și-a arătat și respectul pe care l-a avut pentru înaintașul său, Gheorghe Lazăr:

„în 1866, când s-a apropiat de Ioan Al. Lăpădatu, pe care l-a cunoscut încă de la prima venire în Sibiu, și l-a găzduit într-o casă de lângă Școala și grădina Bisericii greco-catolice, care l-a dus să vadă mormântul lui Gheorghe Lazăr de la Avrig și - credem noi - clădirea de pe actuala stradă a Reconstrucției unde la nr. 37, care a adăpostit Școala românească unde a predat Gheorghe Lazăr și probabil și în unele așezări din Mărginimea Sibiului - Rășinari, Săliște, Gura-Râului etc. S-a împrietenit și cu Nicolae Densușianu, viitorul istoric, student la Academie de Drept.”

Membri ai Cenaclului literar „Justin Panța”

PEISAJ EMINESCIAN –

Anastasia Sasu, Rebecca Jones, clasa a VII-a A

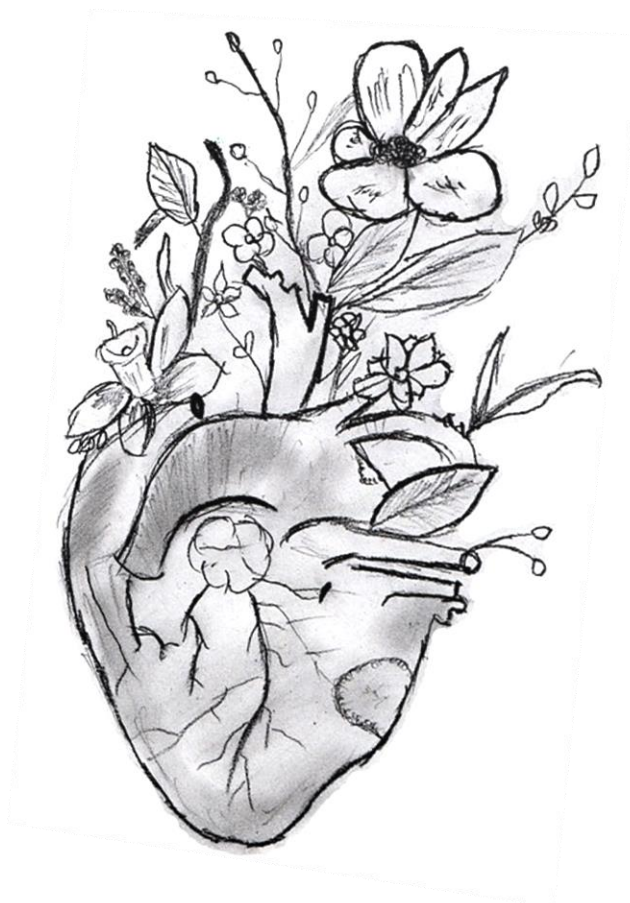
După 1866 (venind de la Blaj și de la Alba Iulia, după ce ascultase o conferință a Mitropolitului Andrei Șaguna, la adunarea generală a ASTREI), Mihai Eminescu a revenit la Sibiu în 1868, când poetul a sosit la Sibiu, însoțind trupa de teatru a lui Mihail Pascaly sosită într-un prim turneu de teatru românesc în Transilvania, iar la finalul reprezentațiilor a luat parte la banchetul organizat de sibieni în cinstea lui Pascaly. Despre această întâlnire a scris Ieronim Barițiu. Acesta a publicat un articol despre banchetul de la Hotelul „Împăratul Romanilor” în care îl descrie pe tânărul Eminescu ca fiind un tânăr cu un chip expresiv, cu ochi mari și misterioși. Pentru elevii noștri, lăzăriști dornici de a cunoaște mai multe amănunte despre prezența lui Eminescu la Sibiu, redăm articolul publicat de cercetătoarea Sorana Maier în ziarul „Tribuna”:

(Jeronim G. Barițiu, „Mihail Eminescu. Reminiscență”, în Rândunica foaie literară-beletristică, an. I, nr. 1, 30 martie 1894, p. 5.)

„Eram student la gimnaziul de stat din Sibiu, când în primăvara anului 1865 sau 1866 [în realitate este vorba despre primăvara anului 1868], nu-mi aduc tocmai bine aminte, sosi în acel oraș trupa teatrală a lui Mihail Pascali, ca să dea în teatrul orășenesc un ciclu de reprezentațiuni. Bucuria noastră a tuturor, și mai ales a acelor care nu mai văzuseră în viața lor teatru românesc, era nemărginită. În seriile de reprezentațiune teatrul era plin de un public curat românesc nepretențios, mulțămitor și în stare a se entuziasma până la frenezie auzind pronunțându-se limba românească pe o scenă de teatru și cântându-se ca la București. Mare minune și mare însuflețire națională! Pe la sfârșitul ciclului de reprezentațiuni, societatea românească din Sibiu decise ca, în semn de mulțămită, se dea un banchet în onoarea directorului Mihail Pascali și a trupei sale, care cu modestele sale mijloace și cu și mai modestul său repertoriu melodramatic, știu se încălzească inimile românilor din loc și jur până la înfierbântare și uitare de sine. [...] Eram și noi, tineretul, într-o grupă și iată că vine înspre noi un tânăr ce semăna a fi și el actor din trupa lui Pascali, cu părul lung și de culoare neagră foarte frumoasă, cu niște ochi mari de tăietura migdalelor, plini de o veselie melancolică, niște ochi expresivi, vorbitori și totodată misterioși. Erau niște ochi din ce în ce mai periculoși pentru inimile neexpte de fete, iar pentru femeile experte erau ochii dorului. În capul unei femei frumoase și tinere, acei ochi ți-ar fi spus de la prima vedere: i-ai văzut și nu-i vei mai uita niciodată, cum nu uită călătorul undele azure ale Fontanei Trevi din Roma Veche. În capul acelui tânăr de statură mijlocie dar bine legat, ei îți făceau impresia unui om predestinat, unui om fatal. Erau ochii despre care fericitul Vasile Alecsandri zice că: sunt ochi mari, fără de noroc. Acel tânăr interesant cu ochii mari fără noroc ni se recomandă ca Mihail Eminovici, actor în trupa lui Pascali. Aveam deci în fața noastră pe viitorul Luceafăr al poeziei române moderne, pe mult regretatul și mult sărbătoritul poet Mihai Eminescu, mort în 29 iunie 1889. Fiindcă nu l-am văzut jucând niciodată pe scena deschisă, întrebaram a doua zi pe unul din actorii trupei, că ce roluri joacă dl Eminovici? Și acela ne-a spus că dînsul nu e actor, ci că s'a alăturat numai la trupa d-lui Pascali, că deocamdată e sufleurul trupei, dar că se ocupă foarte mult cu poezia și că e foarte talentat, dar nefericit. Am mai văzut apoi pe Eminovici încă o dată la o cafenea din Sibiu în preția plecării trupei de acolo. Aceasta a fost prima întâlnire și cunostință a mea cu Mihail Eminescu, pe care aveam apoi să-l reîntâlnesc și cunosc mai de aproape în toamna anului 1869 la Viena, ca student înscris la Facultatea filosofică de la universitatea de acolo”.

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea Arte

Grafică: Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Călătorie în lumea lui Disney

Text și imagine:

Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B

Coordonator: prof. Raluca Filip

Era o frumoasă zi de vară. Încă de la răsăritul soarelui, păsările zburau voioase pe cerul azuriu ca și cum ar fi dansat toate, deodată, pe piesa Macarena. Sincer, tot ceea ce le lipsea era melodia însăși. Atunci când le-am văzut, m-am gândit că poate au băut un energizant din acela care se prezintă la televizor de te face să îți depășești limitele. Cine știe? Poate că între timp au și învățat să vorbească. Amuzată, m-am ridicat din patul meu care, culmea, noaptea se simțea ca o scândură, iar dimineața se simțise ca și cum aș fi dormit într-un pat regal. Oare numai mie mi se întâmplă astfel de ciudățenii?

Am părăsit camera dansând Macarena, pentru a mă pregăti pentru cel mai important eveniment din acel an, ba chiar din toată viața mea. Și anume aveam să intru în sediul Disney, ca voluntar, în cadrul evenimentului Săptămâna Porților Deschise. Urma să îi ajut pe animatori și pe cei din personal la pregătirea evenimentului. Era prima zi și urma să ne fie prezentat tot Imperiul Disney, ceea ce mi se părea SUPERTARE!!!

Așa că, pe la ora opt și jumătate, dimineața, eram pregătită să ies pe ușa camerei mele de la hotel când... *Oh! PEȘTE PRĂJIT!* Tocmai era să uit cel mai *SUPER MEGA IMPORTANT* lucru *EVER*, camera mea de pozat care era de pe vremea nici nu știu cui. Tot ce știam despre aceasta era că nu a fost creată pe vremea lui CEAUȘESCU (sau, cum îi mai spun eu, de pe vremea lui Ceașcă) și, în consecință, avea pe puțin o sută de anișori buni. Oricum, nu era momentul să vorbim despre istoria unui aparat foto așa că, după ce l-am înhățat, am și plecat. Drumul nu a durat mult și m-am pomenit într-o clădire *ENORM* de mare, cred că nici Hulk nu o putea ridica la cât de mare era. (Nu uitați, vorbim despre *DISNEY*). În timp ce mă plimbam prin clădire, am ajuns pe un coridor destul de îngust pentru un ditamai imperiul. Pe pereți, de-o parte și de alta, erau expuse postere și tablouri cu toate personajele animate. *WOOW... UITE-L PE WALT DISNEY, CEL CARE A FONDAT MAGICA LUME A ANIMAȚIEI! UITE-I PE MICKEY ȘI PE MINNIE, PERSONAJELE MELE PREFERATE CARE MI-AU ÎNSENINAT COPILĂRIA!!!*

Nici nu terminasem bine de rostit fraza, că am și fost prinsă de un lasou destul de gălbui și „aspirată” într-unul dintre tablouri. Oare ce se întâmpla? Visam? În acel moment m-am pomenit înconjurată de un vânt căruia nu mă puteam opune, care m-a învăluit și care mă purta în toate direcțiile într-un ritm haotic. Ba chiar a început să îmi vorbească cu o tonalitate pe care cu greu am reușit să o înțeleg. Spunea ceva de genul: „*BINE AI VENIT ÎN LUMEA ANIMAȚIEI, FII PREGĂTITĂ SĂ TRĂIEȘTI AVENTURA VIEȚII TALE!*” Nici nu am apucat să spun ceva că am și aterizat într-un butoi plin ochi cu apă. *PFF... ASTA A FOST CAM RECE! FRUMOS SEMN DE BUNVENIT!*, am spus eu, sarcastică. Apa era atât de rece, încât m-a făcut să realizez că nu visam deloc și că totul era cât se poate de real. În jurul meu se aflau toate personajele din desenele animate pe care le cunoșteam și care se uitau la mine ca și cum aș fi picat din cer.

„Toate visele noastre pot deveni realitate, dacă avem curajul să le urmărim...”

...Continuăm să mergem înainte, să deschidem noi uși și să facem lucruri noi, pentru că suntem curioși și curiozitatea continuă să ne conducă pe noi căi.” (Walt Disney)

Ce-i drept, chiar acest lucru s-a și întâmplat. Oare eu sunt sigura persoană care trăiește astfel de evenimente? Norocul meu a fost că toată lumea s-a întors imediat la activitățile pe care le avea când am pătruns în lumea asta ciudată și, în apropiere, se aflau doar cei șapte pitici, care râdeau și se distrau pe seama mea. Parcă l-am văzut și pe Mutulică cum îmi mimase căzătura. Enervată, am apucat tot ce am avut la îndemână și am început să-i fugăresc. Speriați, aceștia au început să fluiera. Și m-am trezit din nou zburând, dar de data aceasta zburam pe deasupra unor litere imense, ele fiind: M,I,C,K,E,Y,M,O,U,S,E. Oare aveam să ajung la Mikey Mose?

Răspunsul îl aflasem mai târziu, când am aterizat în mijlocul unei orchestre formate din mai multe personaje. Stați puțin... ACEIA ERAU cumva Minnie, Daisy și Donald Duck? Trebuia să fac obligatoriu o poză! Noroc că nu îmi pierdusem aparatul foto pe drum. Chiar dacă eram atât de confuză, am putut să îmi dau seama cu ușurință că era anul 1960, anul în care a apărut pentru prima dată CLUBUL LUI MICKEY MOUSE. Toate personajele cântau și îl aruncau pe MICKEY în spațiu cu ajutorul unei trambuline, iar la finalul cântecului, atunci când șoricelul voia să o sărute pe Minnie, eu m-am împiedicat de enormul papuc al lui GOOFY și am aterizat între cei doi, fiecare sărutându-mă pe câte un obraz. SCUZE, MICKEY! NU A FOST CU INTENȚIE, SPER CĂ MĂ POȚI IERTA!, i-am spus. Apoi m-am împiedicat din nou și am ajuns zburând în trambulina lui MICKEY, iar de acolo am plonjat în trompeta lui Chip, însă el a suflat tare și aerul puternic m-a catapulțat în casa șoricelului. Acolo se afla MICK, care le explica prietenilor lui, prin intermediul unui filmuleț, de ce nu-i plac surprizele de ziua lui de naștere.

Filmulețul conținea toate momentele în care personajul principal era traumatizat de amicii săi: când a intrat pe ușa casei sale, când conducea mașina sau își făcea controlul la dentist. Vă puteți imagina că a fost terifiat de cei patru prieteni chiar și în duș? Eu una m-aș fi simțit îngrozită, exact ca șoricelul.

Fiindcă îmi doream să fac mai multe poze cu aparatul foto, din greșeală, am călcat peste Pluto, apoi am zburat din nou dintr-o poveste în alta. De la cum MICKEY era forțat să poarte un pulover care provoca mâncărimi, până la filmarea primului său scurtmetraj și anume „VAPORAȘUL WALLIE”, unde fluiera vesel în timp ce conducea vaporul. Într-o fracțiune de secundă, eu am devenit cea care conducea barca, dar, când să mai fac o poză, am fost trasă de o forță neobișnuit de puternică în volanul bărcii.

Năucă, m-am trezit exact în locul din care plecasem – coridorul îngust care fusese cheia aventurii mele. Nu puteam să nu mă întreb cât timp trecuse și, când am verificat ora, am înlemnit. Trecuse doar un minut! A fost cea mai intensă călătorie din toata viața mea!

(Poveste inspirată din: scurtmetrajul „Mickey într-un minut”)

Sursă citate:

<https://kmarket.ro/articol/citate-walt-disney>

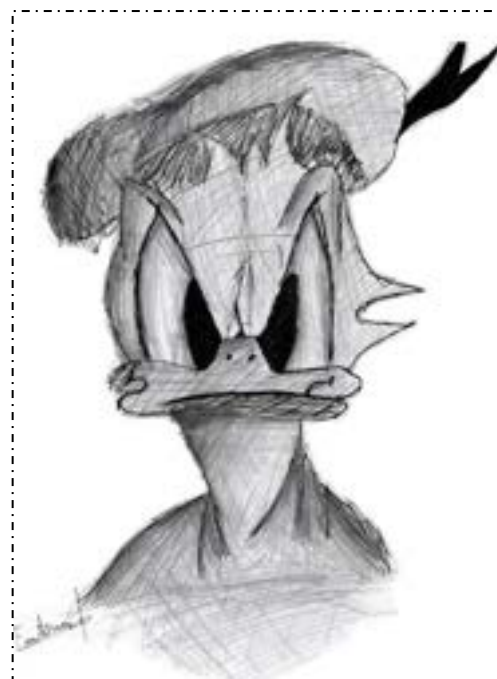
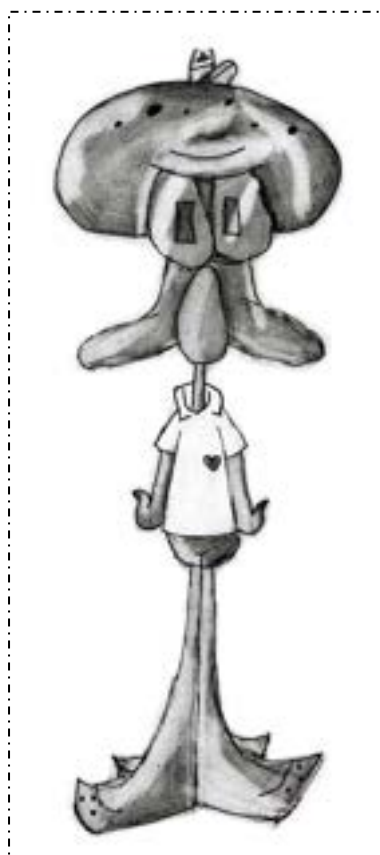
***„Sper doar să nu
pierdem niciodată din
vedere un singur lucru –
că totul a fost început de
un șoarece.”***

*de Geanina Boriceanu,
VII-a B*

... indiferent de drumul pe care ți-l deschide arta, urmează-l cu încredere...

prof. Raluca Filip

de Ecaterina Istrate,
VI-a A

Walt Disney s-a remarcat pentru faptul că a adus pe lume o minunăție de șoricel, care poartă numele Mickey Mouse. Chiar dacă șoricelul adorabil are deja 97 de ani împliniți, totuși, a rămas la fel de celebru și-n zilele noastre.

Îndrăgitul personaj din filmele animate, Mickey Mouse a fost creat în anul 1928, cu vocea lui Walt Disney.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Walt_Disney

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA LUI DISNEY

Sofia Popianoș, clasa a VI-a A

Raluca Pop, clasa a VI-a A

Raluca Pop, clasa a VI-a A

ARTE PLASTICE

GRAFICĂ. DESENE ANIMATE

Anastasia Matei, clasa a V-a A

Miruna Purcar, clasa a V-a A

Ioana Ganea, clasa a VI-a A

STICH

Andra Gherghel, clasa a VI-a A

Daria Săvoiu, clasa a VI-a B

Andreea Mărculeț, clasa a VI-a A

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Proiecte internaționale

Grafică: Nadia Beleş, clasa a VIII-a A

Erasmus+

P
R
O
I
E
C
T
E

E
R
A
S
M
U
S
+

Programul vizitei de proiect Erasmus+ Acreditare în Chojnice și Gdansk, Polonia (8-12 aprilie 2024)

Acreditarea Erasmus a colegiului nostru

În perioada 2021-2027, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu implementează activități finanțate de Programul Erasmus+ în conformitate cu Standardele de Calitate Erasmus:

- ✚ Incluziune și diversitate.
- ✚ Sustenabilitate și responsabilitatea față de mediu.
- ✚ Educația digitală — inclusiv cooperarea virtuală, mobilitatea virtuală și mobilitatea mixtă.
- ✚ Participarea activă la rețeaua organizațiilor Erasmus.

Obiectivele proiectului de acreditare Erasmus sunt:

*Promovarea metodelor didactice centrate pe elevi bazate pe interdisciplinaritate prin valorizarea patrimoniului comun al Europei, a bogăției în diversitate în vederea consolidării identității europene;

*Promovarea valorilor europene ale incluziunii în vederea creșterii gradului de participare, recunoaștere, acceptare și valorizare ca personalitate a viitorilor absolvenți;

*Promovarea utilizării noilor tehnologii și a instrumentelor digitale în vederea creșterii calității predării-învățării-evaluării;

*Creșterea capacității resurselor umane ale școlii pentru munca responsabilă în echipă și sprijinirea dezvoltării rețelelor profesionale europene pentru consolidarea Spațiului European al Educației.

Pentru atingerea obiectivelor, în fiecare an școlar în perioada 2021-2027 sunt organizate mobilități ale elevilor și cadrelor didactice în Uniunea Europeană, Republica Macedonia de Nord, Serbia, Islanda, Liechtenstein, Norvegia sau Turcia. Aceste incursiuni educaționale înseamnă expunere la unele dintre cele mai noi trenduri din domeniul educației școlare, care s-au transpus deja în variate infuzii de inovație și creativitate didactică la nivelul colegiului.

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Acceptare*Recunoaștere*Diversitate*Incluziune*Comunicare*Dezvoltare personală

Vizită în Polonia

În luna aprilie 2024, fiind selectată pentru a participa la proiectul Erasmus+ din Polonia, mi-a făcut mare plăcere să iau parte la o astfel de experiență, întrucât activitățile în care am fost implicați au fost foarte interesante.

În prima zi, într-o zi de duminică, am ajuns în Polonia după zborul de la Sibiu către Munchen, iar apoi către orașul Gdansk. De acolo am mers cu autocarul către orașul Chojnice. Ajunși fiind, am explorat centrul acestui orașel, am luat masa la un restaurant, iar apoi ne-am pregătit pentru următoarea zi.

În dimineața zilei de luni, am luat micul dejun, apoi am plecat către școala unde urma să ne petrecem ziua. Odată ajunși acolo, am participat la festivitatea de deschidere, apoi copii foarte primitori ne-au povestit despre istoria școlii la care studiază, menționând cele două corpuri diferite ale școlii ce se aflau de o parte și de alta a străzii, faptul că partea veche a școlii a fost mai demult o biserică și altele. Mai apoi, aceștia ne-au oferit un tur prin școală, moment în care am apreciat cu toții spațiile foarte frumos aranjate. Colegii noștri din Polonia au fost foarte drăguți și ne-au povestit că aveau până și opțiunea de a găti mâncare într-o bucătărie specială pentru ei, loc în care am luat și noi, mai târziu, o gustare. În timpul mesei, am început să ne împrietenim unii cu alții, am glumit, ne-am distrat și ne-am reîncărcat forțele pentru restul zilei. După timpul liber acordat, am luat parte la o activitate de explorare a orașului alături de câțiva dintre copiii de la școală. Am fost împărțiți în grupuri și am participat la un joc în care scopul nostru era de a răspunde la cât mai multe întrebări legate de oraș într-un timp cât mai scurt. Am continuat ziua cu câteva activități sportive, câteva jocuri pentru a ne împrietenii mai bine, lecții de dansuri tradiționale, apoi ne-am întors la hotel.

Măști am revenit la școală, unde am participat din nou la o lecție de dansuri care mi-a plăcut mult, ne-am jucat și am luat parte la o lecție de engleză alături de copiii de acolo.

Doamna profesoară ne-a povestit în limba engleză despre istoria Poloniei și despre tradițiile specifice acesteia. Fiindcă era ultima zi când vizitam școala, ne-am luat rămas-bun și apoi am plecat într-o excursie pentru a descoperi cultura poloneză. Am vizitat o zonă cu un specific mai aparte care presupunea o limbă diferită și anumite obiceiuri, iar apoi am jucat bowling pentru prima oară, ceea ce mi-a făcut mare plăcere.

Miercuri, am plecat în orașul Gdansk, pe care l-am vizitat alături de doamna ghid și de doamnele profesoare. Acolo am avut ocazia atât să observăm clădirile foarte frumoase care alcătuiau orașul, cât și să descoperim multe detalii istorice legate de acesta. M-a impresionat aspectul tuturor caselor, al turnurilor și al magazinelor foarte frumos aranjate, precum și istoria acestui oraș magnific.

Joi a fost ultima zi petrecută în Gdansk, ca atare ne-am plimbat prin oraș, am făcut poze, iar mai târziu, am vizitat două muzee foarte frumoase și cu siguranță unice. Primul muzeu a fost cel de chihlimbar, unde am putut admira multe pietre din chihlimbar expuse, tot felul de obiecte confecționate din chihlimbar sau insecte conservate în acesta, iar al doilea muzeu a fost Muzeul celui de-al Doilea Război Mondial. Acesta înfățișa atât viața oamenilor în acea perioadă, cât și diferite arme și obiecte folosite în luptă. Ambele mi-au plăcut în mod deosebit și le recomand cu căldură oricui, întrucât sunt cu adevărat demne de a fi vizitate.

Iar vineri a fost ziua în care ne-am întors acasă, după câteva ore petrecute la aeroport.

Această călătorie a fost specială pentru mine. Am descoperit tradiții și obiceiuri noi, am avut ocazia să vizitez foarte multe locuri frumoase, mi-am făcut prieteni și, nu în ultimul rând, am avut parte de distracție în fiecare zi.

Daria Săvoiu, clasa a VI-a B

Luni

Ne-am trezit și am luat micul dejun la o cofetărie aproape de cazarea noastră. După aceea am plecat spre școală și am fost încântați să vedem că orașul este plin de locuri de joacă. Școala nu era atât de aproape de locul de cazare, dar nu deranja pe nimeni să admire în mers clădirile și picturile interesante de pe acestea. Am fost întâmpinați în curtea școlii-gazdă cu un dans tradițional foarte frumos. Apoi am dansat împreună o coregrafie minunată pe melodia „Vara nu dorm”. Reprezentanții fiecărei țări: România, Spania, Finlanda și Italia, au dansat sau au prezentat o compunere despre orașul lor natal. La final, fiecare grup a prezentat școala din care provenea. Am observat câteva diferențe între școlile din România și cele din străinătate care sunt mult mai mari, au spații exterioare de joacă și conțin și grădiniță și creșă pentru copiii mici. După ce am explorat școala, am participat la jocuri diferite ca să ne cunoaștem mai bine. Am încheiat joaca doar atunci când profesorii ne-au chemat la masă, așa că am pornit spre restaurant, unde am mâncat paste Bolognese, care au fost foarte delicioase. Iar în final am mers la o plimbare prin Amurrio. Către seară am mers la magazin să ne luăm de mâncare pentru seara respectivă și pentru dimineața următoare. (Sara Nedelcu)

Martți

În această nouă zi, noroasă, ne-am trezit la ora 7.50 și la 8.30 am plecat spre școală. În fața școlii era gara orașului, așa că a fost foarte ușor să ne organizăm și să plecăm cu trenul spre orașul Bilbao. Acolo am vizitat un muzeu mare. După aceea am fost la un mall și am avut la dispoziție 45 de minute să ne cumpărăm câte ceva. Pentru că trebuia să mâncăm, ne-am dus la un restaurant Txakoli în Artxanda, acolo am urcat cu o telegondolă. Am avut în meniu paste cu sos de roșii, carne cu cartofi prăjiți și înghețată de vanilie cu un gem de vișine. Apoi am mers la canoe. A fost locul meu preferat din această excursie! Am primit câte un costum ca să nu simțim apa rece și o vestă de salvare. Am fost pe barcă cu Nati. A fost ziua mea preferată!!! (Andreea Gherghina)

Miercuri

Ne-am trezit la ora 8 și la 8:30 am plecat spre școală. Primele activități la care am participat au fost lecțiile de dramă. Pentru început, profesorii ne-au împărțit în șase grupe. Noi am fost în grupă cu Sara, cu doi copii din Spania și cu doi copii din Finlanda. A trebuit să facem un scenariu interesant cu un bărbat pe nume Emilio care trebuia să aibă grijă de copilul său. Apoi am făcut acrosport, unde trebuia să ne punem în diferite poziții. După aceea am luat un prânz delicios. La ora 14:30 am făcut o floricecă din lut, un semn al lui Amurrio. Apoi am mers la o companie de acrobații unde ne-am cățarat, am făcut diferite exerciții și alte lucruri pe care le fac clovnii la circ. Apoi am mers la magazin, de unde ne-am luat câte ceva de mâncare și, pe la ora unsprezece, ne-am dus la culcare. (Dragoș Lucuța și Octav Mănițiu)

Programul vizitei de proiect

în Țara
Bascilor,
Spania

- Amurrio -
(20-24 mai 2024)

Erasmus+

Elevi cu vârste cuprinse între 10 și 12 ani din 4 țări europene – Finlanda, Spania, Italia și România – participă în anii școlari 2023-2024 și 2024-2025, coordonați de profesorii lor entuziaști, la proiectul Erasmus+ intitulat CIRCUS, care are drept scop principal dezvoltarea abilității de a învăța punând accent pe valori pozitive cum ar fi: bunătatea, perseverența, curajul, reziliența, onestitatea. Activitățile proiectului se desfășoară atât online, cât și față-în-față. În perioada 20-24 mai 2024, 5 dintre cei mai mici elevi ai școlii, însoțiți de doamnele profesoare Daniela Bunea și Tațiana Staroste, au participat la vizita de proiect din orașul basc Amurrio - școală-gazdă: Amaure Ikastetxea.

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Joi

Ne-am trezit la ora opt. Ne-am îmbrăcat și am plecat la școală. Acolo, am fost împărțiți în două grupe mixte – elevi din România, Finlanda, Spania și Italia – și am participat la două ateliere de lucru. Primul a fost cel de acrosport. Am primit fișe cu mai multe imagini de gimnastică și am încercat să refacem fiecare postură. Al doilea atelier a fost cel de eguzkilore.

A urmat o scurtă pauză de masă (am fost la restaurantul Ustai), apoi am participat la o lecție despre emoții unde ne-am jucat trei jocuri. În primul joc trebuia să umfli un balon de fiecare dată când te enerva ceva. În al doilea joc trebuia să recunoaștem diferite expresii faciale. În al treilea joc fiecare grupă a realizat câte o scenetă cu teme diferite.

(Dragoș Lucuța și Octav Mănițiu)

Vineri

În ziua de vineri, am plecat de dimineață, la ora 8.30, spre școala copiilor din Spania. La ora 9 am pornit într-o minunată și distractivă excursie pe un deal înalt. Înainte să ajungem în vârf, am întâlnit niște cai foarte frumoși și blânzi. Erau mai multe familii și mulți mânzi pufoși și drăgălași. Era o priveliște minunată! Când am ajuns în vârf, am făcut o poză cu colegii din țările partenere (Finlanda, Spania, Italia, România). Apoi am coborât și am participat la un joc distractiv. Am format cinci echipe mixte, ne-am distrat mult și am putut socializa cu mulți copii. Apoi, ne-am dus înapoi, la cazare, ne-am schimbat în ceva mai elegant și am pornit spre petrecerea de rămas bun. Profesorii ne-au pregătit multe mâncăruri delicioase și băuturi. Am dansat din nou coregrafia de luni, un pic modificată deoarece am mai repetat în timpul săptămânii. Coregrafia noastră a fost pe melodia „Vara nu dorm”, de Connect-r. După dansul nostru și al fetelor din Spania, am mers în Sala Festivă și am vizionat filmele făcute de fiecare echipă. Au fost multe râsete și zâmbete de la copii, cât și de la părinții colegilor spanioli. Ne-am despărțit cu lacrimi în ochi și ne-am îmbrățișat cu toată lumea. Am plecat și triști, dar și fericiți spre cazare pentru a mânca de seară și a ne pregăti pentru ziua următoare, ziua plecării. Am pornit spre casă triști din cauza despărțirii de oamenii frumoși cu care am petrecut această săptămână, dar și fericiți pentru că ziua următoare ne întâlnim cu părinții. Această experiență a fost incredibilă! Acum avem un grup pe WhatsApp cu toți copiii, din fiecare țară, din proiectul Erasmus+. **(Natalia Fodor)**

Young in Europe - an eTwinning Project with a Difference

The students in 7th A grade participated in an eTwinning project with a difference last year. It was called Young in Europe so as to emphasize the young learners' role and importance in Europe today.

It was a project done together with many European countries, most of them members of the EU: Sweden, Greece, Italy, Romania, Turkey. The purpose of the project was for the students to share information with the learners in the other countries by means of writing articles and having online meetings and talking. The topics of the magazine articles were: Christmas customs and traditions, a Day in my life, Free time/Holidays. The students wrote different articles, which were then collected and published in a Swedish magazine coordinated by one of the founders of the project. This is the link to the magazine <http://www.strandaren.se/young-in-europe>.

Here are some examples of the articles our students wrote.

Young in Europe - eTwinning project

Young in Europe - Christmas traditions in Romania

Christmas in Romania is a special time filled with unique traditions that bring families and communities together. As the winter chill descends, the Romanians engage in a series of rituals and...

Young in Europe - eTwinning project

Young in Europe - Christmas traditions in Romania

Christmas Traditions in Romania. We start by writing about food.

Our Christmas food traditions are: stuffed cabbage rolls, polenta, sweet bread and aspic. Our favorite ones are cabbage rolls with meat...

Young in Europe - eTwinning project

Young in Europe - Romania

A student's normal weekday.

Every Thursday I wake up at 7 o'clock, I wash my face and brush my teeth, then I have breakfast with my brother Luca. We also go together to school because we learn...

Young in Europe - eTwinning project

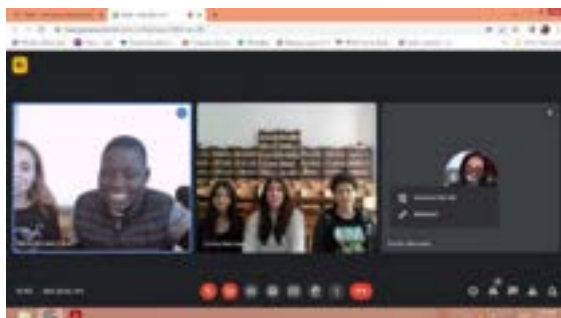
A Student's Normal Weekday

A Student's Normal Weekday. Wednesday, January 10, 2024 Dear Diary, I had the best day EVER today! I woke up happily and I checked my schedule for the day. I jumped out of my bed, and had...

Then, as a follow-up and collaborative activity, the students in two schools met online and asked questions and gave answers. The topics were the same as those they wrote their articles on. Of course, they could ask different questions while they were in the online meeting. They usually took turns doing this, or, in the case of larger groups of students from one school - like in ours - they were divided into groups of 3-4 and participated in half of the meeting.

Here are some pictures of the online meetings they took part in.

And here are some impressions our eTwinners shared with us:

I took part in an eTwinning activity, and it was great! I really liked working with the other people. The fun activities were exciting, and the online meetings made me laugh. I liked all the projects that we did. I got to make new friends and share ideas, which was really nice. Overall, it was a fun experience that made me happy. I can't wait to join again!

(Ioana Simina Muntean, 7A)

The eTwinning project was a wonderful experience! The online meetings were full of fun. I learned new things and made friends from different parts of the world. It was a fantastic opportunity to express our creativity, use English, and collaborate with other children we had never met before!

(Elena Antonia Muntean, 7A)

I had a great experience participating in the eTwinning project. I had a lot of fun doing the project about "Christmas Traditions" with my partners. The meeting was nice - talking to people from other countries that are also interested in this project. Overall, it was an incredible experience.

(Carina Bunea, 7A)

I really liked taking part in the eTwinning project "Young in Europe" last year. I got to talk with other kids my age from different countries and I learned a lot of new things about their culture, their country and also about them. I would definitely like to participate again.

(Anastasia Sasu, 7A)

I participated in the eTwinning project "Young in Europe" last year. All the activities we did were absolutely amazing! We wrote some articles about our schedule and what we do on a daily basis. Then, we wrote about our country's Christmas traditions, what we like to do during the holidays. We also had a couple of online meetings with other students, about our age, from other countries in Europe. It was such a fun and interesting activity to get to talk to them about their school, traditions and hobbies! I found this particular activity to be my favourite one... I just think that it's an amazing experience and something that everyone should try! The eTwinning project helped us to connect with each other, and more so, with our continent. I hope that I'll be able to participate in more projects like this, because not only are they fun, but also educational, interactive, and you can really get a taste of what's like being a student in other European countries.

(Alexia Neiciu, 7A)

The purpose of this eTwinning project was to develop writing skills, speaking and interaction, research skills, and improve communication, while getting to know about different aspects in other countries and schools. The students also learned to work together, to respect others, to listen to them, to form ideas and opinions and to express them politely, correctly and appropriately while having fun, making new friends, getting to know other students and learning about their school and system of education.

To conclude, this great project was extremely beneficial to the students as it helped them develop both hard skills - speaking, writing, vocabulary and grammar, doing research, etc. - and soft skills like: communication, teamwork, time management, respecting deadlines, netiquette, etc. It will surely help them in the long run. Let's hope this will also inspire others to participate in such invaluable projects.

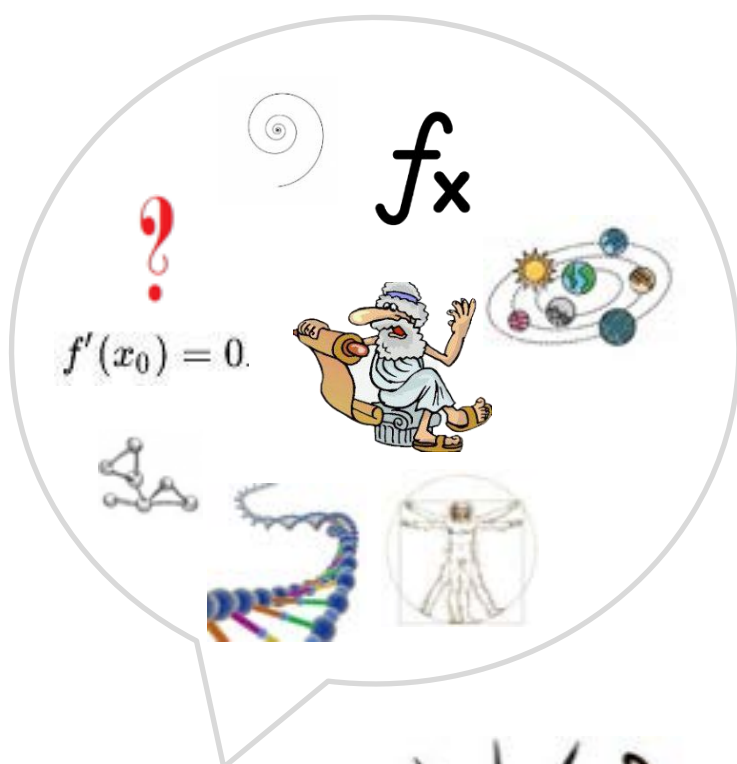
Coordonator:

prof. Marinela Onițiu

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Științe

$$E=mc^2$$

!

Tabăra de fizică 2024

Exploratorii lumii de mâine

Coordonator: prof. Gheorghe Pupeză

Probabil că mulți dintre cei care citesc acest articol se gândesc în sinea lor: „De ce ai merge într-o tabără de fizică? Oricum înveți tot anul, de ce ai vrea să faci fizică și în timpul vacanței?”. Simplu, pentru că tabăra de fizică nu înseamnă doar fizică, ci și distracție, oportunitatea de a cunoaște oameni noi și de a forma prietenii frumoase. Desigur, așa cum sugerează și titlul articolului, tabăra aceasta are ca viziune antrenarea copiilor cu o înclinație spre partea științifică și dorința de a-i ajuta să își descopere talentul în domeniul fizicii.

Când și unde a avut loc tabăra?

Ca și în anii anteriori, tabăra a avut loc la Cisnădioara, o minunată localitate din zona Sibiului, cu o istorie bogată și peisaje superbe. Anul acesta, tabăra a avut loc în penultima săptămână din vacanța de vară, punându-ne la dispoziție destul timp ca să ne pregătim pentru școală.

Ce am făcut în tabără?

În primul rând, trebuie să recunosc că s-a pus accent pe fizică. Dar nu pe fizica pe care o cunoaștem noi la școală, cea predată cu multă teorie, ci mai mult pe cea experimentală, în care am reușit să înțelegem fenomenele studiate prin lucrări practice. Desigur că am avut și o parte de teorie și de probleme, însă nu atât de multă ca la școală. La finalul săptămânii, a trebuit ca fiecare grupă (grupele fiind aranjate în funcție de clasă) să prezinte ce experimente a realizat și ce li s-a părut cel mai interesant din ceea ce au studiat.

Pe lângă orele de curs, am luat parte la conferințe și prezentări din diverse domenii ale științei, ce au avut ca scop antrenarea curiozității noastre și lărgirea orizontului cunoștințelor.

Partea mea preferată din această săptămână de tabără a fost cea în care puteam trage chiulul. Adică, să fim serioși acum, cărui copil îi place să facă fizică non-stop? Plus că în orarul taberei, marea parte o ocupau nu cursurile, ci activitățile sportive (timpul liber), conferințele și discoteca/filmul. Ceea ce înseamnă că mai mult ne distrăm. Și urmează întrebarea de un million de puncte: cum ne distrăm mai exact? Simplu, puteam

„Ca în fiecare an, mi-a părut rău atunci când tabăra a luat sfârșit și a trebuit să o părăsesc. Chiar dacă sunt acasă, o parte din inima mea a rămas la Cislădioara...”

(Andreea Băra)

alege dintre mai multe activități (doar nu ne obliga nimeni), printre care diverse sporturi (fotbal, volei, badminton, ping pong și înot - la final s-au organizat și concursuri sportive!), ne dădeam pe leagăne (nu degeaba există parc) sau pur și simplu petreceam timp cu colegii noștri, fie ei mai mari sau mai mici. Personal, mie cel mai mult mi-a plăcut să mă joc poker cu prietenii mei (pe jetoane, că bani n-avem) și să merg la discotecă.

Altă activitate ce mi s-a părut tare interesantă a fost excursia la Biserica Fortificată Cislădioara. Aceasta se organizează aproape în fiecare an și de fiecare dată mă încântă. Nu doar că aflu informații noi despre istoria Cislădioarei, ci ai și ocazia de a admira localitatea chiar din curtea interioară a cetății, unde vezi peisaje desprinse parcă din povești.

Dar nu pot să uit partea cea mai frumoasă din Tabăra de Fizică - focul de tabără. Acesta mi se pare momentul-cheie al șederii noastre, pentru că ne putem aduna cu toții și ne putem crea amintiri frumoase ce rămân toată viața. Aici fiecare elev a putut contribui cu ceva, unii ajutând chiar la pregătirea focului. Câțiva au cântat la chitară și majoritatea i-am acompaniat cu vocea. Sunt 100% sigură că acesta a fost momentul meu preferat (nu cred că doar al meu). Nu mint când zic că acest moment m-a convins să încep să iau lecții de chitară, pentru a putea cânta alături de colegii mei în anii următori.

Reflecții personale

Ca în fiecare an, mi-a părut rău atunci când tabăra a luat sfârșit și a trebuit să o părăsesc. Chiar dacă sunt acasă, o parte din inima mea a rămas la Cislădioara, abia așteptând să mă întorc acolo. Pe lângă multele cunoștințe dobândite, am legat frumoase prietenii și mi-am creat amintiri (mai ales amuzante) pe care o să le port în suflet și atunci când voi fi departe nu doar de Cislădioara, ci și de casă.

În concluzie, Tabăra de Fizică este un loc perfect nu doar dacă ești pasionat de știință, ci și dacă îți place să te distrezi, să legi noi prietenii, dar mai ales să rămâi cu amintiri de neuitat.

Andreea Băra, clasa a VIII-a A

Tabăra de fizică 2024

Exploratorii lumii de mâine

Experiențe inedite

În tabăra de fizică, ne-am propus să investigăm proprietățile fizice ale diverselor obiecte construite manual, dintre care fac parte: rachetele de hârtie, fluturii cu elastic și tablourile cu sfoară. Am analizat comportamentul acestora în diferite condiții și astfel am determinat proprietățile relevante pentru fiecare tip de obiect.

Materialele utilizate în realizarea rachetelor de hârtie au fost: banda adezivă, foarfecile, rigla și, bineînțeles, hârtia. Înainte de a ne apuca de confecționat, am fost provocați să răspundem la câteva întrebări, după care să ne și ghidăm, și anume: „Cum este influențată distanța parcursă de rachetă în funcție de lungimea acesteia?” și „Cum depinde distanța parcursă de rachetă și modul în care o parcurge de stabilizatoarele acesteia?”. Construind mai multe modele de rachete, care au suferit mici modificări pentru a le diferenția, am ajuns la următoarele concluzii:

- Distanța parcursă este direct proporțională cu lungimea rachetei; o rachetă cu stabilizatoare mai ușoară va plana mult mai departe;
- În cazul fluturilor cu elastic, am început formându-ne ipoteza cum că cei cu elasticul mai strâns vor zbura mult mai mult, ca, la final, după ce am efectuat experimentul, să observăm că amplitudinea zborului a fost influențată de greutatea fluturilor și de tensiunea elasticului;

- Să nu uităm nici de tablourile cu cuie și sfoară, care, pe lângă puternicul impact vizual oferit admiratorilor, ne-au ajutat să evidențiem forța de tensiune.

Pe lângă atelierele la care am construit manual diferite obiecte, am mai participat și la o serie de activități educative și interactive: Jocul cu gumizela, un material cu proprietăți elastice, ne-a întipărit în minte noțiunea de deformare elastică, sporindu-ne totodată și spiritul de echipă; jocul cu mingea care ne-a testat atât fizic, cât și mental, evidențiind forța gravitațională și procesul de inerție. Această activitate constă în plasarea unor mingi dintr-o plasă în alta, poziționate în extremități opuse ale cercului. Condiția era ca mingile să ajungă o singură dată la fiecare participant, fără a exista posibilitatea de a înmâna obiectul vecinului din dreapta sau din stânga. Sunt sigură că teoria este ambiguă pentru mulți dintre cei care ați citit-o, însă vă asigur că practica este cât se poate de clară.

O altă activitate care ne-a stimulat imaginația a avut loc seara, când am avut prilejul de a admira prin telescopul unuia dintre colegii noștri Andromeda, planeta Saturn, Soarele și diverse constelații.

Am trăit în tabără multe „experiențe de aur”, care îmi vor rămâne pentru totdeauna în minte și în suflet.

Eliza Suciu, clasa a VII-a B

Firma Continental și sistemul de frânare automată

În a patra zi de tabără, am primit în vizită trei persoane care lucrează la Continental Sibiu. Aceștia ne-au prezentat o mașină care avea instalat un sistem care putea frâna automat atunci când detecta un pericol venind din spate. Sistemul este proiectat să calculeze exact viteza și traiectoria mașinii, dar și a persoanei care traversează strada, pentru a diminua pe scară mai mare accidentele de mașină produse datorită neatenției sau a concentrării asupra altor factori.

În portbagajul mașinii erau amplasate cutii mari de metal, cu multe fire trase dintr-o parte în cealaltă, care alcătuiau softul necesar sistemului de frânare automată. Acesta nu opera frânarea doar când detecta oameni sau biciclete în apropiere, ci și atunci când detecta o mașină în față care oprea brusc. Reprezentanții Continental ne-au asigurat că, dacă iese pe piață, acest sistem nu va fi montat în mașină, așa cum l-am văzut noi (cutiile erau mari și atât de grele încât suspensiile din spate erau foarte lăsate), ci într-o cutiuță mică, ascunsă, legată la camerele adăugate sub sigla mașinii în partea din față, sau deasupra numărului de înmatriculare, în spate.

Impresii:

În primul rând aș menționa faptul că este prima mea participare la tabără. Cu toate acestea, pentru mine, participarea la tabăra de fizică a fost o experiență complet nouă și remarcabilă. La început

nu știam la ce să mă aștept, îmi imaginam că vor fi o mulțime de teorii complexe și formule care îmi vor da dureri de cap, însă realitatea a fost cu totul diferită, iar zilele petrecute acolo m-au surprins într-un mod plăcut.

Un alt lucru care m-a bucurat enorm la această tabără a fost faptul că am întâlnit oameni la fel de pasionați ca mine; deși nu mă consideram „genială la fizică”, discuțiile cu ceilalți participanți mi-au deschis noi perspective. Ne-am provocat unii pe alții să gândim diferit, să vedem problemele din unghiuri noi și să căutăm soluții inovatoare.

Ecaterina Rusu, clasa a VII-a B

Tabăra de fizică 2024

Exploratorii lumii de mâine

Cum se face o cercetare științifică?

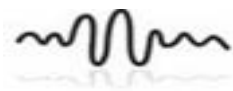
Ținând cont de etapele obișnuite ale cercetării științifice, am fost provocați să realizăm diferite studii experimentale în care să urmărim acești pași: observația, cercetarea, emiterea ipotezei, verificarea experimentală a ipotezei și concluzia.

În primul studiu ne-am propus să verificăm relația de dependență liniară a alungirii unui resort de forță care acționează asupra lui. Ne-am împărțit pe echipe și am verificat această ipoteză pe resorturi cu lungimi și diametre diferite folosind greutăți cunoscute. Rezultatele ne-au confirmat ipoteza, anume legea lui Hooke.

Al doilea studiu a vizat măsurarea vitezei vântului cu ajutorul unui anemometru. Ipoteza noastră a fost că, dacă mărim distanța dintre ventilator și anemometru, viteza înregistrată scade. Această ipoteză a fost dovedită experimental.

Pentru a prezenta într-un mod cât mai sugestiv etapele cercetării științifice, am realizat o scenetă cu un exemplu din viața de zi cu zi. Actorii au fost patru colegi cu diferite roluri: doi „cercetători” care au observat lipsa unui obiect, martorul care a sugerat o posibilă ipoteză (hoțul) - care apoi a fost verificată, găsind obiectul în camera suspectului - și un cameraman. Sceneta a fost foarte reușită din punctul tuturor de vedere.

Emilia Neacșu, clasa a VII-a B

Sursă imagini:

<https://ro.dreamstime.com/illustration/fizic%C4%83.html>

Am participat la experimente provocatoare care ne-au ajutat să înțelegem mai bine fenomenele fizice și modul în care este alcătuit Universul, am creat legături noi și am întărit prietenii care, sperăm, vor ține toată viața.

Mulțumim domnilor profesori:

- 🚩 **Gheorghe Pupeză**
- 🚩 **Aura Roca**
- 🚩 **Adina Secu**
- 🚩 **Lucian Staroste**
- 🚩 **Dana Bălibanu**
- 🚩 **Dorin Bunău**
- 🚩 **Monica Cercel**
- 🚩 **Sanda Dăian**
- 🚩 **Cristina Neofit**

De asemenea, mulțumim reprezentanților firmelor sibiene care ne-au ajutat să vedem „pe viu” aplicația legilor fizice în viața de zi cu zi.

Noi descoperiri în fizică

Între anii 2020 și 2024, fizica a avansat foarte mult, iar cercetătorii au făcut câteva descoperiri importante care ne ajută să înțelegem mai bine universul. Iată câteva dintre aceste descoperiri, explicate pe înțelesul tău.

Fizica cuantică:

O descoperire importantă a fost în domeniul fizicii cuantice. Fizica cuantică studiază comportamentul particulelor foarte mici, cum ar fi electronii. În 2021, cercetătorii au reușit să demonstreze că particulele pot exista în două stări în același timp, un fenomen numit „superpoziție”. Aceasta înseamnă că electronii pot fi în mai multe locuri în același timp, ceea ce este foarte diferit de modul în care ne imaginăm lucrurile în viața de zi cu zi.

Găurile negre și undele gravitaționale:

Observațiile undelor gravitaționale au fost îmbunătățite, oferind noi informații despre coliziunile găurilor negre și despre evenimentele cosmice extreme. Aceste descoperiri ne ajută să înțelegem mai bine natura universului.

Materialele 2D:

Au fost făcute progrese în cercetarea materialelor bidimensionale, cum ar fi grafenul, care au proprietăți electrice și mecanice extraordinare; aceste materiale au aplicații potențiale în electronică, energie și medicină.

Materia întunecată:

Una dintre cele mai fascinante descoperiri a fost legată de materia întunecată. Materia întunecată este o formă de materie care nu poate fi văzută direct, dar care influențează gravitația. Cercetătorii au folosit telescoape foarte puternice pentru a observa galaxii îndepărtate și au descoperit că această materie întunecată este mult mai abundentă decât materia pe care o vedem în jurul nostru, cum ar fi stelele și planetele. Aceasta ne ajută să înțelegem cum se formează și evoluează galaxiile.

Energia regenerabilă:

În plus, între 2020 și 2024, s-au făcut progrese semnificative în domeniul energiei regenerabile. Fizicienii au dezvoltat noi tehnologii pentru a captura și stoca energia solară și eoliană mai eficient. Aceste descoperiri sunt importante pentru a combate schimbările climatice și pentru a ne asigura că avem suficiente resurse de energie în viitor.

Aceste descoperiri din fizică ne arată cât de mult mai avem de învățat despre univers și cum putem folosi aceste cunoștințe pentru a îmbunătăți viața pe Pământ.

Surse de informare:

Presură, Cristian - „Fizica Povestită”: București, Editura Humanitas, 2014
<https://www.descopera.ro/stiinta>

**Simina Muntean, Antonia Muntean,
Carina Bunea, clasa a VII-a A**

O călătorie pe apele istoriei mărilor

Coordonator: prof. Cătălin Dumitru

Dorința de cunoaștere a lumii a îndemnat oamenii Evului mediu să pornească în expediții temerare, provocatoare, de-a lungul mărilor și oceanelor. Ei și-au pus la contribuție tot curajul, imaginația și voința de a reuși. O parte din spiritul și din inventivitatea lor ne este transpusă în fața ochilor de elevii claselor a VI-a, prin povești și machete fascinante, care ne fac să călătorim imaginar în vremuri de demult apuse, printre căpitani neînduplecați, marinari inimoși, populații primitive și eroi de legendă!

Pedro Alvarez Cabral a fost un nobil, comandant militar, navigator și explorator portughez. Cabral a efectuat prima explorare a coastei nord-estice a Americii de Sud, revendicând-o în numele Portugaliei.

Vasco da Gama a fost un explorator portughez născut în jurul anului 1460. În timpul călătoriilor sale, a descoperit calea maritimă dintre Europa și India.

Cristofor Columb a fost un navigator italiano-spaniol trimis în căutarea Indiei. Deși acesta nu a putut ajunge în India, Columb și-a câștigat reputația descoperind un nou continent, numit apoi America.

Francezul Jaques Cartier a fost primul explorator al Golfului Sf. Laurențiu și cel ce a descoperit râul Sf. Laurențiu în timpul celor trei voiaje întreprinse.

Fernando Magellan, explorator și navigator portughez, a descoperit o strâmtoare între Oceanul Atlantic și Oceanul Pacific, fiind, de altfel, primul european care a navigat în Oceanul Pacific. Prin călătoria sa, el a demonstrat că Pământul are formă sferică.

Navigatorul și exploratorul norvegian **Erik Raude** a descoperit Groenlanda și a întemeiat prima dintre multele colonii care urmau să se formeze în acest loc.

Leif Ericson, fiul lui Raude, a fost considerat primul european care a debarcat în America de Nord, construind o așezare în Vinland.

Navigatorul englez **Francis Drake** este cel mai bine cunoscut pentru circumnavigarea sa în lume într-o singură expediție, între anii 1577 și 1580.

*circumnavigație - călătorie pe mare în jurul unei mari insule, în jurul unui continent sau în jurul lumii.

<https://dexonline.ro/definitie/circumnaviga%C8%9Bie>

Proiect clasele a VI-a A și a VI-a B. Selecție și prezentare: Daria Săvoiu

Pe urmele lui Vasco da Gama

(Daria Săvoiu și Vlad Baci, clasa a VI-a B)

Journal de bord

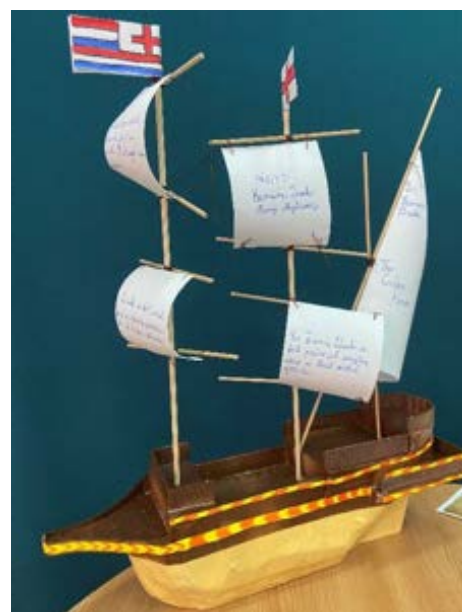
De mult îmi doream să călătoresc pe mare la bordul unei corăbii, în fruntea oamenilor. Ei bine, acest vis s-a împlinit de curând.

Am plecat din Lisabona alături de un echipaj vast de oameni și am înaintat spre Oceanul Atlantic. Toată lumea mișuna prin corabie neîncetat, asigurându-se că barca este stabilă și că ruta pe care o parcurgem este sigură. Cu toate acestea, când ne-am apropiat de coasta africană, norii s-au adunat într-un cerc negru deasupra noastră, aducând cu ei un vânt aprig, greu de pătruns. Acesta a fost atât de puternic încât a reușit să sfâșie una dintre pânzele corăbiei, astfel încât mi-a fost mult mai greu să o ghidez în afara zonei periculoase. Din cauza daunelor cauzate de furia oceanului, am hotărât să facem o oprire pe uscat cât de curând posibil.

După câteva zile întregi de navigat, am zărit o întindere de uscat spre care m-am îndreptat. Am aflat de pe harta din bord că orașul se numea Mombasa. Ancorând barca în apropierea țărmului ce părea atunci sigur, mi-am îndemnat echipajul să pornească în căutarea unor unelte cu care să repare pânza ruptă. M-am apucat să cobor din corabie când un amestec înfricoșător de strigăte războinice și bătăi de tobe au început să răsună din tufișuri, copaci și de pe toate cărările ce duceau la țărm. Singurul gând care mă preocupa era: „Trebuie să opresc această expediție!”. Am înțeles că acei oameni sunt de fapt arabii și am dat comanda să plecăm imediat.

Am scăpat cu greu de amenințările arabilor, dar am continuat să navighez de-a lungul coastei răsăritene a Africii, fiecare zi devenind o eternitate.

Într-un final, am ajuns pe coasta Indiei, la Calicut, iar imediat după debarcare, sultanul local, Zamorin, a început să ne întrebe de ce suntem aici. Fiindcă India este cunoscută pentru mirodeniile sale, i-am cerut colaborarea pentru a stabili relații comerciale între India și Europa. Inițial, el nu a fost de acord, dar, datorită câtorva localnici care m-au ajutat să le înțeleg cultura și valorile, am reușit să îl conving pe sultan că ambele popoare aveau de câștigat în urma semnării tratatului. Recunosc că am fost surprins de bunătatea și bunăvoința majorității oamenilor pe care i-am întâlnit și aș fi dorit să mai petrec câteva zile alături de ei. Dar era important să ajungem înapoi, în Portugalia, așa că am pornit din nou pe mare, cu speranța că drumul de întoarcere va fi mai liniștit decât cel parcurs inițial.

Daria Burdușel, Nicole Dordea, Antonia Herciu, Darius Bonciog, Sofia Popianoș, Iris Vlad, Alexia Papuc, Sofia Diță, Ania Popa, Raluca Pop, Alexandra Joarță, Ana Beca, Larisa Trihenea, Ioana Ganea, Matei Jurj, David Jurj, Daria Săvoiu, Vlad Baci, Natalia Fodor, Andreea Gherghina, Silvana Cârștoc, Ema Hancăș, Antonia Luțăș, Natalia Tudor, clasele a VI-a A și a VI-a B

O zi în Antichitate

Pentru elevii claselor a V-a ai școlii noastre, epoca antică reprezintă o perioadă fascinantă, populată cu zei atotstăpânitori, regi puternici, aristocrați bogați, preoți devotați, negustori dibaci, călători și negustori curioși să descopere noi ținuturi, oameni simpli care se bucură de viață și sclavi care muncesc din greu pentru realizarea unor construcții grandioase. Să călătorim în timp, pentru o zi, pentru a vedea lumea prin ochii oamenilor din antichitate!

Coordonator: prof. Cătălin Dumitru

O călătorie fascinantă

(Citind, poți călători în locuri și epoci fascinante unde în realitate nu poți ajunge.)

În adâncurile Oceanului Pacific am găsit un ceas, dar nu unul oarecare, ci un ceas istoric. Acesta te putea duce în orice epocă istorică, dar dacă îl foloseai prea mult nu era de bine. Destinația aleasă de noi este Antichitatea, iar cu ajutorul „Ceasului istoric” vom putea ajunge cu ușurință. Trebuie să ne grăbim deoarece, dacă se scurge timpul, vom rămâne blocați acolo. Haideți să pornim la drum!

Sclavii

Sclavia a fost o practică obișnuită în Grecia Antică, ca și în alte societăți ale timpului. Unii autori greci antici considerau că sclavia este naturală și chiar necesară. Sclavii nu aveau nici un drept, puteau fi bătuți, vânduți sau maltratați și erau tatuați.

În timp, populațiile de la nord de Dunăre au adoptat obiceiul tatuajelor și l-au transformat dintr-unul umilitor, în unul artistic.

Doar sclavii munceau în lumea antică?

Mi-am pus această întrebare zilnic, dar, cu acest ceas al istoriei, am reușit să aflu răspunsul.

Această idee, după care munca era exclusiv destinată sclavilor, a prins rădăcini atât de adânci încât s-a extins până în epoca modernă. Oamenii liberi se preocupau cu treburile cetățenești, în vreme ce sclavilor le revenea munca dură. Și totuși în lumea romană, cea mai mare parte din munci erau efectuate de oamenii liberi.

Curiozități:

1. Comerțul cu sclavi era practicat și de arabi.
2. Sclavii care voiau să evadeze erau considerați bolnavi mintal.
3. Jazz-ul s-a născut pentru că legea le interzicea sclavilor să bată la tobe.

Nobilii

La fiecare masă, nobilii aveau porții absurd de mari de mâncare și o încheiau cu un pahar de vin. Aveau grijă să se îmbrace cu cele mai scumpe haine, înainte de a ieși în lume. De asemenea, ei erau singurii care-și permiteau să se spele pe dinți și să facă baie. Cei mai mulți dintre nobili aveau funcție politică și aveau supuși, numiți și sclavi. Femeile se machiau deseori cu produse toxice!

Ponderea nobililor în societatea egipteană era de aproximativ 27% din populația Egiptului!

Nobilimea era o clasă socială supusă regelui, caracterizată printr-un statut social mai înalt decât majoritatea celorlalte clase din societate, apartenența la clasă fiind, de obicei, EREDITARĂ!

Fun Fact! Nobilii mâncau separat de soțiile lor. Acest obicei s-a păstrat până în anul 1800!

Fun Fact! Nobilii rareori ieșeau din casă, având sclavi care făceau toată treaba de afară!

Agricultorii

La început, agricultura se făcea într-un mod cu totul primitiv: semințele erau aruncate direct în mărul adus de fluviu și apoi erau călcate de copitele vitelor. Dar pentru ca Egiptul să devină una din cele mai roditoare țări era nevoie ca și omul să muncească, căci agricultura s-a dezvoltat doar atunci când vechii egipteni au trecut la irigații.

Egiptenii sunt unul dintre primele grupuri de oameni care au practicat agricultura la scară largă. După cum ne dăm seama, acesta a fost un popor foarte ingenios.

Ce mâncau vechii egipteni?

Locuitorii antici ai Egiptului, spre deosebire de noi, trăiau fiecare zi în armonie cu natura, mai ales agricultorii.

Eram curioasă să aflu ce anume mâncau acești oameni și, cu ajutorul ceasului, am descifrat răspunsul: pâinea, berea, ceapa și mierea erau alimentele de bază. De asemenea, pe valea Nilului se cultivau grâul, orzul, curmalul, smochinul, măslinul și vița de vie.

Curiozități:

1. *Mierea era foarte scumpă și se credea că este de origine divină. Cei bogați mâncau un fel de bomboane făcute din miere, fructe și mirodenii.*
2. *În Egiptul Antic, chiar și copiii beau bere, fiindcă era mult mai sigură decât apa luată direct din Nil.*
3. *Egiptenii foloseau încă din acele vremuri diferite antibiotice obținute în mod natural.*

Războinicii

Războinicii spartani

Sparta era condusă de regi războinici și toți bărbații spartani trebuiau să fie soldați. Băieții mergeau la școală, dar nu învățau filozofie, artă și muzică. În schimb, când împlineau 7 ani, erau trimiși în tabere speciale, unde învățau cum să fie luptători supuși și disciplinați. Erau învățați să facă exerciții fizice, astfel încât corpurile să le fie vânjoase. Erau puși să mărșăluiească pe distanțe lungi, fără sandale, pentru ca picioarele să le fie tari. Nu primeau prea multă mâncare și niciodată nu aveau voie să se plângă. Băieții spartani trebuia să fie duri și tăcuți.

Când împlineau 20 de ani, participau la un test special de aptitudini fizice și curaj. Dacă îl treceau, puteau să intre în armată. Aveau să rămână în armată până la bătrânețe! Chiar dacă se căsătoreau, nu aveau voie să trăiască cu familiile lor. În schimb, trăiau alături de ceilalți soldați în barăci.

Curiozități:

1. **Sparta era una dintre cele mai violente colonii din istoria omenirii.**
2. **La sfârșitul secolului al V-lea, Atena a fost învinsă de Sparta în timpul Războiului Peloponezic.**
3. **Fiecare nou-născut era adus în fața inspectorilor, care verificau dacă copilul nu avea niciun defect fizic. Dacă nu era ceva normal la ei, erau lăsați să plângă.**

Ilustrații, machete:

Andrei Dâlbea, Alexandru Stoica-Bătă, Miruna Purcar, Cristina Teleanu, Ema Veștemeanu, Tudor Tomoiogă, Roxana Albu, Cezara Vulcan, Lucian Lăncrăjan, Sofia Văcar, Theodora Călin și Larisa Căluțiu, clasele a V-a A și a V-a B

Finalul aventurii...

După ce am călătorit prin Antichitate, am ajuns la țanc, cu zece secunde înainte ca timpul să se termine. Acest ceas este prea periculos pentru a fi folosit de mulți oameni, așa că îl vom păstra în siguranță, pentru ca nimeni să nu pățească nimic.

Sperăm că v-a plăcut această minunată călătorie prin Antichitate! Vă salutăm cu drag Ștefana Șuiiu, Ștefania Toth, Anastasia Țepeș-Bobescu și Amelie Nicolle Tămaș, clasa a V-a B.

Povestea unui vizionar

Leonardo da Vinci. Mona Lisa

Mona Lisa, cunoscută și ca Gioconda, este cea mai celebră pictură din lume. Aceasta și-a câștigat faima deoarece în anul 1911, în data de 11 august, a fost furată de un angajat al muzeului Luvru numit Vincenzo Perugia. Tabloul a fost descoperit când a încercat să îl vândă unui negustor.

Leonardo da Vinci nu a terminat Mona Lisa. Partea dreaptă din mijlocul picturii nu este finalizată, a rămas doar o schiță. Leonardo lua pictura peste tot pe unde mergea, până când, în anul 1516, a ajuns în Franța și a vândut tabloul regelui Francois I.

Peisajul din fundal este de fapt imaginar. Leonardo da Vinci a folosit perspectiva atmosferică pentru fundalul acestui tablou.

Pentru zămbetul cald pe care noi îl știm și îl adorăm el a folosit altă tehnică numită sfumato (punea mai multe straturi de pigmente, iar apoi le amesteca cu uleiuri pentru a realiza tranziția de la umbră la lumină).

Modelul care a pozat pentru Mona Lisa a fost Lisa Gheradini din Florența secolului al XVI, soția unui negustor de mătăsuri, Francesco del Giocondo.

Am vizitat muzeul Luvru în 29 decembrie 2024. Am rămas impresionată de tot ceea ce am văzut aici. Informațiile de mai sus explică și însoțesc tabloul expus în muzeu.

Alexandra Joarză, clasa a VI-a A

Grafică: Daria Săvoiu, clasa a VI-a B

Era vara anului 1503 când Leonardo Da Vinci, un prieten apropiat al tatălui meu, a cerut permisiunea părinților mei să îi fiu muză în următoarea lui capodoperă. Tatăl meu nu a stat nicio clipă pe gânduri și a acceptat, știind că este o oportunitate perfectă pentru ca eu să încep să lucrez și să aduc bani în casă.

Cu câteva ore înainte de începerea picturii, Leonardo Da Vinci a pregătit fundalul, a bucată de pânză în fața căreia urma să stau câte trei-patru ore în fiecare zi după ce îmi terminam treburile casnice și după ce le dădeam să mănânce fraților mei. De fiecare dată când mă pregăteam să pozez, trebuia să îmi aranjez părul într-un anumit fel și trebuia să port aceleași haine.

Acest proces s-a întâmplat zilnic, timp de trei ani, din 1503 până în 1506. În acest interval de timp am putut să îl cunosc din ce în ce mai bine pe Leonardo Da Vinci și am rămas pentru toată viața marcată de geniul maestrului. Acești ani au fost cei mai frumoși ani din viața mea, am crescut și m-am maturizat alături de el.

Alexia Papuc, Beatrice Vrînceanu, clasa a VI-a

Domul din Florența

Domul din Florența este o minune arhitecturală a Renașterii care combină stilul caracteristic al acestei perioade și cel al umanismului cu stilul luminos și ornamentat gotic caracteristic secolelor XII-XVI.

Structura impresionantă este rezultatul muncii multor generații de arhitecți de-a lungul unui secol.

La finalul secolului al XIII-lea, cetățenii orașului Florența au decis să înceapă construirea unei noi catedrale, deoarece în cea veche nu mai încăpeau toți vizitatorii.

În perioada 1296-1302, Arnolfo di Cambio a perfecționat planurile și a început construcția. Ea a fost preluată de Giotto di Bondone (1331-1337), care a fost un pictor și arhitect italian. A urmat Filippo Brunelleschi (1408-1436), care a construit Domul și a ajutat la finalizarea catedralei. Emilio de Fabris și mulți alții au înnoit fațada în anii 1885-1887.

Cupola Domului este cea mai simbolică parte a catedralei și elementul care îi dă numele a fost proiectat de renumitul Filippo Brunelleschi. Cupola este o minune inginerască inspirată de romani. Numele „Santa Maria del Fiore” (Sfânta Maria a Florilor) provine de la floarea de liliac, deși în unele documente din secolul V se găsesc conexiuni între acesta și numele lui Iisus Hristos.

De la floarea de liliac provine și vechiul nume al orașului Fiorenza, de unde derivă Florența, actualul nume.

Numele întreg al catedralei este Basilica di Santa Maria del Fiore, folosindu-se însă adesea denumirea de Duomo di Firenze, de unde în română provine Domul din Florența.

Fațada clădirii este o adevărată operă de artă, figurând mai multe arcade, statui, sculpturi și coloane în stil ionic și gotic, precum a fost recreată de Emilio de Fabris.

Construcția catedralei a fost finalizată în anul 1436, sfințită în același an de Papa Eugen al IV-lea. Construirea a durat în total 140 de ani, iar clădirea a rămas neschimbată până în anul 1887.

(Ana Beca, Alexandra Joarză, Raluca Pop,
Larisa Trihenea, clasa a VI-a A)

Era anul 1295 și un scandal străbătea stăzile înguste ale Florenței, căci biserica rămăsese mult prea mică pentru numeroșii credincioși iritați de faptul că nu mai pot participa la slujbă. Că așa ceva era o mare rușine pentru faimoasa Florența, căci chiar și biserica din Prato ajunsese mai mare și mai faimoasă decât a noastră.

Aceste vești tulburătoare despre respectatul nostru oraș au ajuns la urechile importantului politician Cosimo de' Medici, care a decis să finanțeze construcția unei noi catedrale în locul vechii biserici.

Arnolfo di Cambio era hotărât să restabilească faima orașului său natal. Acesta a proiectat o biserică imensă și i-a adăugat, încrezător, toate sculpturile și decorurile pe care le merită o biserică respectabilă a unui oraș atât de faimos.

Dar Arnolfo a reușit să îi convingă pe cetățeni de faptul că această catedrală era ideală pentru dezvoltarea culturală și în special religioasă a Florenței, astfel că în vara anului 1296 au fost semnate contractele pentru planurile originale ale lui Cambio, iar în 8 septembrie a fost începută construcția catedralei.

De-a lungul următorilor aproximativ 100 de ani, lucrarea a fost continuată de diverși arhitecți renumiți urmând îndeaproape planurile lui Arnolfo di Cambio, până când, în 1408, Filippo Brunelleschi preia lucrările, decidând să facă o schimbare drastică asupra planurilor originale, adăugând un Dom înalt și sculptat pe acoperișul clădirii.

Acum, în 1436, construcția este oficial finalizată și, într-un final, orașul nostru și-a recâștigat faima binemeritată. Cetățenii Florenței sunt încântați de noua catedrală, căci s-a răspândit vestea despre frumusețea acestei construcții. Vizitatori din întreaga Italie vin să admire noua biserică. Este, cu siguranță, o clădire ce va regiza timpului și va dăinui mulți ani de acum înainte.

Ana Beca, Il Risorgimento Grafico,
anno domini MCDXXXVI

Ce știi despre... ecosisteme?

Ecosistemele sunt sisteme naturale în care biocenoză (componenta biotică) și biotopul (componenta abiotică) interacționează influențând menținerea echilibrului natural al planetei. Ecosistemele sunt asemenea unor piese de puzzle în menținerea echilibrului vieții pe Terra. Protejarea acestora este esențială pentru conservarea biodiversității și pentru asigurarea unui viitor sustenabil pentru planeta noastră. (prof. Mihaela Mailat)

Parcul „Sub Arini”

Pentru ora de biologie, am avut de realizat o machetă despre un ecosistem. Eu am ales să arăt pe o simplă foaie de carton magia și farmecul acestui minunat ecosistem - Parcul „Sub Arini”. În primul rând, am luat o bucată mare de carton, pe care, am pus lipici, iar apoi, am dat cu acuarelă pe el, pentru a ilustra râul. Mai apoi, am lipit în jurul acestuia mușchi artificiali. În ultimul rând, am aranjat ultimele detalii prin lipirea viețuitoarelor și plantelor specifice, aranjarea pomilor decorativi, iar astfel, am reușit să îmi duc visul la împlinire, și anume să arăt farmecul acestui ecosistem. Pentru mine, parcul este un loc de recreere, în care te poți relaxa și uita de toate momentele stresante, neplăcute din jurul nostru.

Modelul meu a fost Parcul Sub Arini din orașul meu. Acesta a fost înființat în anul 1856, pe o întindere de 21,65 ha. La început, a fost aranjat ca parc englezesc, dar, de-a lungul timpului, acesta a fost supus mai multor schimbări. De asemenea, Parcul Sub Arini sau Parcul Arinilor este cel mai mare parc al orașului Sibiu. Acesta, a putut beneficia încă din anul 1857, de când au fost trasate primele două alei, de plantarea arborilor și apariția a noi specii de viețuitoare, care au dat mai multă culoare parcului. Parcul Sub Arini din Sibiu este unul de poveste; în momentul în care pășești în el, parcă ai ajuns într-un basm, în care ești înconjurat de culori și specii de viețuitoare prietenoase. Acesta este dedicat tuturor iubitorilor de natură, dar și celor care vor să scape de gălăgia marilor orașe și să se relaxeze.

Diana Pârvu, clasa a V-a B

Marea Neagră

Tema aleasă de mine este Marea Neagră, un ecosistem acvatic și natural. Este un mediu de viață pentru multe animale și plante, dar în același timp este și un loc de relaxare pentru oameni. Marea Neagră prezintă o importanță ecologică datorită biodiversității sale. Importanța economică a acestei mări este dată de transportul de mărfuri, de pescuit, de turism și de rezervele de gaze naturale din adâncuri.

Am realizat macheta folosind o cutie de carton, plante și animale marine din hârtie colorată și nisip din fulgi de ovăz sfărâmați.

În timpul documentării am aflat foarte multe informații despre marea noastră. Știați că?

- algele microscopice și algele roșii, brune verzi și fitoplanctonul reprezintă baza piramidei trofice;
- aici trăiesc animale nevertebrate precum: meduza de curent rece, crabul-de-piatră, midiile și stridiile, melcul Rapana;
- păsările frecvent întâlnite pe malurile Mării Negre sunt pescărușii, cormoranii și chira-de-mare;
- mamiferele sunt reprezentate de o specie de rechin numit câinele de mare și mai multe specii de delfini;
- în zonele neoxigenate, abisale, ale Mării Negre trăiesc bacterii care descompun organismele moarte și produc hidrogen sulfurat;
- oxigenarea apei scade odată cu adâncimea; la adâncimi mai mari de 200 de metri, oxigenul lipsește și este prezent un gaz toxic numit hidrogen sulfurat;
- specii de pești care trăiesc în Marea Neagră: stavridul, scrumbia, chefalii, sturionii, sardeluța, hamsia, guvidul, câinele-de-mare, limba-de-mare și calcanul.

David Țugneanu, clasa a V-a B

Delta Dunării

Delta Dunării este, pe lângă un ansamblu de ecosisteme, casa multor specii de plante și animale care au impresionat generații întregi. Cele trei brațe ale Dunării, Chilia, Sulina și Sfântul Gheorghe, transportă apă care a trecut prin cultura și obiceiurile a zece țări și patru capitale. Pădurile de zăvoi, dunele de nisip și apele leneșe tăinuiesc a treia cea mai mare biodiversitate ca număr de specii din lume. Delta Dunării este o poveste despre cai sălbatici, insule de plaur, liane încâlcite și case pictate cu vopseli rupte din cer, care nu va muri niciodată.

Ce știm despre Delta Dunării?

Delta Dunării, fiind un biom, cuprinde ecosisteme de apă sărată, dulce, de zone inundabile, mlăștinoase și păduri. În acest „paradis al păsărilor” biodiversitatea este foarte mare, a treia ca număr de specii din lume. Stuful și papura se găsesc la marginea apei, iar plante plutitoare, precum nufărul alb și cel galben, și plante subacvatice, ca ciurma apelor, înfrumusețază Delta prin bijuteriile lor, oferite de natură. Apele sunt îmbogățite de crapi, somni, scrumbii, moruni sau nisetrii. Păsări precum rațele sălbatice, stârcii, cocorii și pelicanii sunt un odor de preț al acestor locuri.

Dunărea nu este doar o cale navală de transport foarte importantă, ci și casa celor aproximativ 5500 de specii de animale și plante.

Am ales să realizez această machetă despre Delta Dunării deoarece mi se pare că acest ecosistem este o lume fascinantă în care viețuiesc multe specii de plante și animale.

Am început să lucrez într-o seară ploioasă. Am luat o suprafață plată din polistiren ca să îmi desfășor visele pe ea. Am început să lipesc licheni și plastic verde pentru a imita iarba. Folosind pistolul de lipit și lipiciul albastru pentru apă, am explorat o lume care te lasă fără grai. Bețele atașate pentru a imita copacii istorisesc vuietele pădurii Letea.

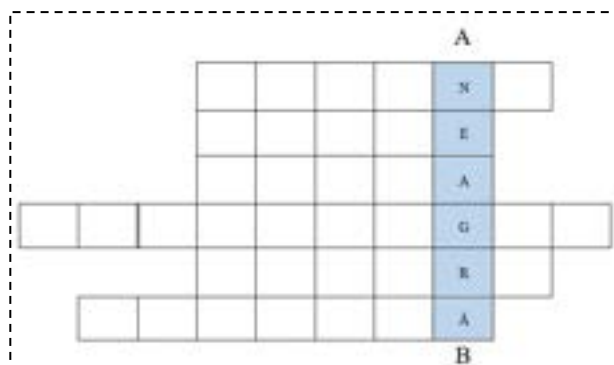
A fost o plăcere să realizez acest minunat proiect despre visele și sentimentele mele pentru un loc de poveste, Delta Dunării.

Ștefania Toth, clasa a V-a B

Completând rebusul de mai jos, vei descoperi pe coloana A-B faptul că Dunărea izvorăște din munții Pădurea

- Care este cel mai important braț al Dunării pentru navigație?
- Ce plante agățătoare se găsesc în Delta Dunării și se încolăcesc pe copaci?
- În Pădurea poți vedea cai sălbatici alergând printre stejari bătrâni.
- Care este brațul Dunării care formează cel mai sudic traseu spre Marea Neagră?
- Ce plantă acvatică cu tulpini lungi și subțiri crește în Delta Dunării și este folosită pentru împletituri?
- Ce plantă acvatică cu frunze mici și flori albe sau roz se găsește în apele liniștite din Delta Dunării?

Prin acest proiect am încercat să ilustrez cât mai bine viața cotidiană a oamenilor din Delta Dunării, dar și povestea adâncurilor întunecate, în care se ascund basme păstrate de timp. De la casa vopsită în albastru aprins, calul, mrejele încâlcite și butucul bătrân, până la diversitatea peștilor și plantelor acvatice, am ilustrat micul odor al românilor în cele mai detaliate amănunte. Delta Dunării a fost întotdeauna păstrată cu grijă în inima mea, fapt pentru care sunt recunoscătoare că am reușit să o readuc la viață într-un ungher mai îndepărtat de țară.

*Elena Benea,
clasa a V-a B*

Deșertul

Ecosistemul nostru preferat este deșertul, deoarece ne-am inspirat din cartea Micul Prinț, pe care am citit-o cu mare drag, unde întâmplarea se petrece în mare parte în deșertul Sahara, așa că am vrut să aflăm mai multe idei interesante despre acest ecosistem. Ne-a plăcut foarte mult acest ecosistem, deoarece are foarte multe viețuitoare interesante și specii de plante, palmieri și multe altele.

Am aflat multe curiozități despre deșert, cum ar fi pustiuri de gheață, deoarece atunci când te gândești la deșert, te gândești la un loc călduros, cu precipitații lichide.

Animalele se adaptează la acest mediu de viață foarte călduros, iar noi ne mirăm cum pot supraviețui o perioadă așa de lungă de timp fără apa necesară.

Pe noi ne-au impresionat multe curiozități despre acesta, unele dintre ele fiind:

- ✓ în deșertul Mojave din California există o cabină telefonică;
- ✓ cel mai mare deșert din lume este Antarctica;
- ✓ deșertul African Nabim are cele mai înalte dune de nisip;
- ✓ deșerturile sunt unele dintre cele mai vechi ecosisteme ale Terrei.

Ne-am distrat, am învățat multe lucruri noi și fascinante despre acest ecosistem interesant.

Emma Veștemeanu,
Miruna Purcar,
clasa a V-a A

Pădurea Tropicală

Noi am ales tema „Pădurea tropicală”, deoarece în aceste păduri trăiesc animale interesante și exotice, dar, pe parcurs, am fost impresionați de multe alte aspecte pe care le-am descoperit. **Știi că?**

Pădurile acestea sunt cele mai bătrâne ecosisteme vii de pe planetă. Unele au supraviețuit peste 70 de milioane de ani. Ele acoperă puțin din suprafața Terrei, dar sunt incredibil de diverse și complexe. Temperaturile sunt relativ ridicate și au loc precipitații tot timpul anului. Conțin peste 600 de specii de copaci. Pădurile acestea se găsesc de o parte și de alta a Ecuatorului, în America Centrală și de Sud, Asia, Africa și Australia și găzduiesc mai mult de jumătate de animalele și plantele de pe planetă. Găsiți aici: palmieri, arbori de cauciuc, mahon, acaju, liane, orhidee și animale exotice precum leneșul, jaguarul, broasca cu ochii roșii etc.

Studiile făcute de cercetători arată că în rădăcina unui copac din Pădurea tropicală s-au găsit mai multe specii de furnici decât în toate Insulele Britanice. Când copacii tropicali mor, în urma descompunerii lor sunt eliberați în sol nutrienții lor. Aici nu există anotimpuri sececetoase. De obicei, în fiecare lună cad peste 100 mm de precipitații, iar temperatura este ridicată. Din păcate, aceste ecosisteme sunt amenințate de defrișarea masivă, extracția de resurse și expansiunea urbană.

Eric van der Neut, Tudor Tomoiagă,
clasa a V-a B

Tundra

Ecosistemul de care nu am mai auzit niciodată și despre care chiar mi-a plăcut să învăț este tundra. Am aflat că aici sunt temperaturi foarte scăzute și foarte puține precipitații, ploaie sau zăpadă. Întotdeauna mi-au plăcut zăpada și frigul. În tundră sunt foarte multe animale, care chiar sunt frumoase în mod special, prezintă adaptări la mediul lor de viață, unul dintre ele fiind ursul polar. Imaginile pe care le-am găsit în enciclopedie sau pe care le-am văzut în documentarele de la televizor, cu mama ursoaică și puii ei, sunt foarte drăguțe. În zona pădurilor trăiește, bineînțeles, vulpea polară și alte animale, cum ar fi: renul, elanul, potârnicea polară.

Există mai multe feluri de tundră, unele dintre ele fiind: tundra arctică care este situată în emisfera nordică; tundra alpină, care se găsește la altitudini mari; și ultima fiind tundra Antarctică care se găsește, bineînțeles, în Antarctica.

Ce m-a impresionat cel mai mult a fost că majoritatea copacilor găsiți în tundră sunt de soiuri pitice, aproximativ 15-20 de centimetri ca înălțime. Știați că tundra de nord este situată pe teritoriul a patru țări, acestea fiind Rusia, Finlanda, SUA și Canada?

Nu știam că flora este dominată de mușchi și licheni, dar am aflat că aceste specii sunt foarte rezistente la condițiile vitrege de mediu. Fauna este reprezentată de rozătoare mici și numeroase păsări precum: rațe, găște, cufundari, nagâți, cocori etc.

Anastasia Matei, clasa a V-a A

„Moldova între vulnerabilități climatice și crize alimentare”

Luca Tăbăcaru, Andrei Mitea, clasa a VIII-a A
(prof. coord.: Vlad Tănase)

„După 4 ani de război, cu economia strivită, cu 800.000 de morți, sute de mii de răniți și cu infrastructura ciuruită, România era în colaps. Istoricii spun că țara noastră contribuise cu o sumă de 7,4 miliarde de dolari la cheltuielile de război, costul plătit de noi fiind cel mai mare după Germania.

Deși terminaserăm războiul luptând alături de Aliații învingători, la conferința de pace din 1946 România a fost declarată țară învinsă și obligată la despăgubiri uriașe față de câștigători. Am fost nevoiți să livrăm rușilor zeci de mii de vagoane de carne, produse lactate, cereale, leguminoase, fructe și derivate. S-au adăugat cheltuielile de întreținere ale trupelor sovietice rămase în țară, sub pretextul iernării în cazarmele românești.

Un prim episod de secetă s-a înregistrat încă din vara anului 1945, fiind afectate regiunile sudice și răsăritene ale României. În vara anului 1946, Muntenia și Moldova sunt bântuite de o mare secetă, cu consecințe dezastruoase asupra recoltei. Lipsa alimentelor a dus la o creștere rapidă a prețurilor. Din vara anului 1946, au început să fie raportate și primele cazuri de moarte prin înfometare, în special în rândul copiilor.” (Ionela Stănilă – „Marea foamete care a lovit România” – informații preluate din „Jurnalul generalului Sănătescu”, Editura Humanitas, București, 1993)

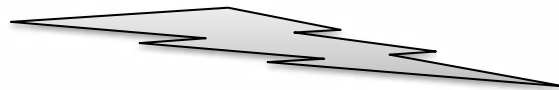
Moldova, cu solurile sale fertile și condițiile climatice favorabile, a fost întotdeauna o regiune agricolă importantă. Cu toate acestea, evenimentele istorice și schimbările climatice au adus cu ele provocări semnificative, culminând cu foametea devastatoare din 1946-1947 și riscurile persistente ale secetelor în secolul XXI. Foametea din 1946-1947 a fost una dintre cele mai întunecate perioade din istoria Basarabiei. În urma celui de-al Doilea Război Mondial, Europa se confrunta cu distrugerii masive, iar Moldova a fost afectată grav de secetă și de politicile represive ale regimului sovietic.

Seceta severă din 1946 a lovit regiunea, compromițând recolta și lăsând populația fără resurse alimentare. În același timp, autoritățile sovietice au impus cote obligatorii de colectare a produselor agricole, confiscând ultimele rezerve de alimente ale populației.

Rezultatul a fost o foamete masivă, care a dus la moartea a sute de mii de oameni și la depopularea unor sate întregi. În Basarabia s-a înregistrat rata mortalității cea mai mare, iar fenomenul canibalismului a fost documentat. Foametea a fost utilizată ca instrument de control politic, iar autoritățile sovietice au încercat să ascundă adevărata amploare a tragediei.

În prezent, Moldova (teritoriile Republicii Moldova, dar și zone din estul României) rămâne vulnerabilă la schimbările climatice, în special la secete. Fenomenele climatice extreme, cum a fost seceta din 2007, au demonstrat că agricultura Moldovei este puternic afectată de variațiile climatice. În acel an, 90% din teritoriul țării a fost afectat de secetă, iar producția de cereale a scăzut cu 70% față de anul precedent. Aceste fenomene au avut un impact devastator asupra economiei rurale, forțând mulți agricultori să-și abandoneze activitatea sau să migreze în zone urbane sau în străinătate. Gospodăriile mici, care constituie majoritatea sectorului agricol, sunt cele mai vulnerabile, deoarece nu dispun de resursele necesare pentru a face față schimbărilor climatice.

Pentru a atenua aceste riscuri, este esențial să se implementeze măsuri de adaptare, cum ar fi irigații eficiente, protecția solului și însușirea unor practici agricole moderne. Fără aceste intervenții, productivitatea agricolă va continua să scadă, iar securitatea alimentară a Moldovei va fi compromisă. În contextul schimbărilor climatice, este crucial să se învețe din lecțiile trecutului și să se dezvolte politici agricole sustenabile, care să protejeze populația de riscurile viitoare.

Surse de informații:

- Cașu, I. (2015). Dușmanul de clasă. București: Editura Cartier.
- https://www.academia.edu/108721711/Marea_Britanie_%C5%9Fi_foametea_din_Moldova_din_anii_1946_1947
- <https://stiripesurse.md/foametea-organizata-din-1946-1947-una-dintre-cele-mai-intunecate-si-dureroase-perioade-din-istorie/>
- <https://adevarul.ro/stiri-locale/calarasi/marea-foamete-care-a-lovit-romania-lipsa-2095938.html>
- <https://ro.dreamstime.com/photos-images/secet%C4%83.html>

ȘTIINȚA AMUZANTĂ.

Ghidul cercetătorului... amator

Ce poți face într-o bibliotecă atunci când ai puțin timp liber și foarte multă curiozitate? Poți pătrunde în lumi fantastice alături de Harry Potter sau Percy Jackson; poți să îți faci prieteni, să înțelegi mai bine legăturile dintre ființe, să vezi lumea prin ochii unor personaje precum Isidor sau Vulpea lui Saint-Exupery, poți călători alături de George prin Univers pentru a înțelege legile care țin stelele aproape de noi; poți învăța cum funcționează lucrurile din jurul tău sau cum să devii, la rândul tău, un explorator, un cercetător în domeniile care te pasionează. Posibilitățile sunt nesfârșite. Alegerea îți aparține!

Colegele voastre din clasa a VII-a, Alexandra, Alexia, Raluca și Simina, au ales să vă facă cunoscute în acest număr al revistei câteva publicații care vă vor ajuta să pătrundeți tainele științei prin intermediul experimentelor. (Responsabil CDI – bibliotecar Marinela Rusu)

Titluri recomandate:

1. Carla Nieto Martinez – „Experimente amuzante pentru copii”, București: Editura Flamingo Gd, 2015
2. XXX – „365 de Super Experimente Științifice”, Oradea: Editura Aquila, 2007
3. Minna Lacey, dr. Lisa Gillespie și Lucy Bowman – „365 de activități științifice”, București, Editura RAO, 2015
4. Ingram Jay – „Știința lui <DE CE>. Răspunsuri la întrebări despre adevăruri științifice, mituri și fapte neobișnuite”, București: Editura Niculescu, 2017
5. Gemma Elwin Harris – „Oare peștișorul meu știe cine sunt? Și multe alte întrebări mari de la cei mici la care răspund specialiștii”, București: Editura Humanitas, 2016

Aici vei găsi răspunsul la toate întrebările tale.

Iată doar câteva exemple:

- 1+1 fac întotdeauna 2?
- Crezi că poți să fierbi apă fără să folosești aragazul?
- Cum separe sarea din apa sărată?
- Cum reușește o plantă mică să crească pe trotuar?
- Cum poți păstra pânga de păianjen?
- Vrei să te prefaci că ești un astronaut și că mănânci în stil spațial?
- Cum să îți construiești propriul instrument muzical?
- Cum poți folosi aerul pentru a face lucrurile să se miște?
- Ce sunt nanobații?

Dar...
„Ai întotdeauna mare grijă cu lucrurile fierbinți sau ascuțite și nu băga nimic în gură decât dacă ți se spune să urmezi astfel de instrucțiuni.”

„Nu îți face griji dacă lucrurile nu ies întotdeauna cum te aștepti, unele dintre cele mai importante descoperiri științifice au fost făcute întâmplător.”

De ce închidem ochii atunci când strănutăm?

Cu siguranță v-ați întrebat măcar o dată acest lucru! **De ce ne închidem ochii? Vrem să îi protejăm de... un strănut?** Poate dăuna ochilor ceea ce eliminăm printr-un simplu strănut? Haideți să începem cu strănutul în sine!

Cred că toți suntem de acord cu ceea ce simțim când strănutăm, dar pentru a desluși acest mister trebuie să aflăm **ce este de fapt un strănut!** Păi, se produce atunci când alergenii, precum polenul, irită mucoasa nazală. Atunci, celulele eliberează substanțe chimice datorită cărora curge un fluid. Odată ce s-au eliberat substanțele, creierul primește mesaje de alarmare, în urma cărora acționează. Răspunde prin inhalarea unui volum uriaș de aer, închiderea cavității care duce spre plămâni și corzile vocale, apoi deschiderea ei bruscă și expulzarea cu multă forță a aerului acumulat. Aerul duce afară, odată cu el, o parte din substanțele care au declanșat strănutul!

Este forța unui strănut periculoasă? Opiniile de pe internet sugerează că aerul într-un strănut este propulsat cu o viteză între 100 de kilometri pe oră și 300 de kilometri pe oră. Totuși, oamenii de știință spun că 100 de kilometri pe oră este o valoare posibilă, însă nu mai mult.

Deși viteza nu este foarte mare, oamenii au reușit să se rănească strănutând. Cele mai frecvente incidente sunt contracțiile mușchilor și leșinul.

Și da, vă puteți strica ochii! Acum ceva timp, The New York Times a scris despre o femeie care, într-o zi când mergea cu tramvaiul, a strănutat atât de puternic încât i-a ieșit un ochi din orbită. Desigur, acesta e doar un mit! Globul ocular este ținut la locul său de șase mușchi, care nu pot fi deteriorați de un strănut deoarece sunt foarte puternici. Totuși, un strănut destul de puternic ar putea desprinde puțin retina de la locul ei. Dacă închidem ochii, acest incident poate fi prevenit.

Așadar, cel mai bine este să ne protejăm ochii! Făcând acest lucru, evităm eventualele complicații!

Alexandra Bărbuș,
clasa a VII-a A

ȘTIINȚA AMUZANTĂ.

Ghidul cercetătorului... amator

AMPRENTELE. CUM SĂ IEI AMPRENTE

Un ghid pas-cu-pas pentru detectivii amatori

Salut! Ești pregătit să aflii cum să ieși amprentele cuiva? Te pot asigura, acest secret pe care am să ți-l divulg te va ajuta foarte mult în rezolvarea următorului tău caz. Dar nu uita, tot ce vei afla din acest articol este top-secret! Nu poți spune nimănui! Haide să începem...

Pudra pentru imprimare:

1. Apasă cu degetul pe un pahar. Este de preferat ca degetul să fie lipicios sau uleios, pentru un rezultat mai clar. Apoi presară niște pudră de talc pe o farfurie.
2. Înmoaie o pensulă în pudră și pune-o pe pahar. Îndepărtează excesul de pudră.
3. Pune partea lipicioasă a unei bucăți de scotch pe amprenta lăsată, apoi desprinde scotch-ul.
4. Presează scotch-ul pe o bucată de hârtie colorată de o nuanță mai închisă, iar apoi îndepărtează-l.
5. Ar trebui să vezi amprenta albă pe hârtie. Dacă nu ai pudră de talc, atunci poți încerca și cu alte tipuri de pudră fină, cum ar fi făina sau praful de cretă. Recomand să ai mereu la tine o bucată de cretă - nu știi niciodată când ți-ar putea fi de folos!

În căutarea indiciilor:

Caută amprente pe diverse obiecte de la locul crimei. Nu le poți sesiza cu ușurință, așa că presară puțină pudră pe suprafața respectivă. Oamenii-și lasă amprentele uleioase pe tot felul de suprafețe, fără să-și dea seama. Ampreentele ies la iveală mai ușor pe suprafețe netede și tari, cum ar fi sticla, plasticul și metalul.

Unele amprente par asemănătoare. Există 3 tipuri principale: bucă, arc și spirală. Însă fiecare om are un tipar unic, ceea ce înseamnă că nu sunt doi oameni ale căror amprente să fie la fel. Nici măcar ampreentele gemenilor nu sunt identice.

Ar trebui să poți identifica cui îi aparține amprenta, privind cu atenție tiparul acesteia. O lupă te-ar putea ajuta. Dar ai grijă, unele amprente *te pot păcăli*!

Sper că te-am putut ajuta să descoperi *secretele ascunse în spatele amprentelor*... Și nu uita: ce ai aflat astăzi este *strict secret!!!*

Alexia Neiciu,
clasa a VII-a A

~Un vulcan la tine... în sufragerie~

Acesta este un experiment interesant, pe care poți să îl faci acasă și pe care îl poate realiza oricine! Nu ai nevoie de instrumente de laborator. Pentru a-l practica, ai nevoie de: o sticlă cu puțin oțet, colorant alimentar, o pâlnie, o sticlă mică de plastic, bicarbonat de sodiu, o tavă sau un castron, nisip și pietriș.

De recomandat este
să faceți acest
experiment cu
ajutorul și în
prezența unui adult!

Să începem

1. Pentru început, adaugă puțin colorant în sticlă cu oțet.
2. Folosind pâlnia, umple sticla de plastic cu bicarbonat de sodiu până la jumătate. Dacă nu ai bicarbonat, acesta poate fi înlocuit cu pastile efervescente.
3. Așează sticla în mijlocul tăvii sau al castronului și ai grijă să fie bine poziționată.
4. Umple puțin câte puțin restul tăvii sau al castronului, în jurul sticlei, cu nisip și pietriș, adăugând o cantitate mai mare în zona de lângă sticlă, ca să obții o formă asemănătoare cu cea a unui vulcan. Acoperă toată sticla, lăsând numai gâtul descoperit.
5. Toarnă cu foarte mare grijă și cât se poate de încet amestecul de oțet și colorant.
6. Vei vedea cum lava din interiorul sticlei începe să fiarbă la fel ca într-o erupție vulcanică.

Știi că?

Cauza erupției acestui vulcan este aceea că, atunci când se amestecă oțetul cu bicarbonatul, se formează bule de dioxid de carbon care aruncă afară lava creată de tine.

*Vă recomand:

Experimente amuzante pentru copii, de Carla Nieto Martinez, apărută la București, editura Flamingo Gd, 2015.

Raluca Angelescu, clasa a VII-a A

Flori și culori

Cum poți transforma orice floare albă într-o floare minunată, plină de culoare, doar în patru pași foarte simpli?

La finalul experimentului vei observa cum floarea își schimbă culoarea prin procesul de absorbție a apei, în cazul nostru apă colorată.

Ai nevoie doar de o floare albă, de exemplu o garoafă sau o lealea, un pahar, apă, o sticlă cu colorant alimentar și o linguriță.

Pașul 1

la floarea, îndepărtează-i
frunzele și las-o fără apă timp de o oră.

Pașul 2

Pune două lingurițe de colorant în
paharul cu apă și amestecă.

Pașul 3

Taie oblic tulpina florii și pune-o în apa cu
colorant.

Pașul 4

Lasă floarea în apă timp
de o zi, iar apoi vei
observa cum floarea s-a
transformat.

Tulpinile și frunzele florilor conțin tuburi. Apa colorată este absorbită prin tuburi și face ca frunzele și petalele să își schimbe culoarea.

Simina Muntean, clasa a VII-a A

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo“

Secțiunea

Concursuri și proiecte educaționale

Grafică: Mara State, clasa a VIII-a A

Echilibristica anilor. Mesaj către viitorii liceeni

CRISTIAN-ANDREI BĂILĂ,
clasa a IX-a E

*„ ... dacă veți fi actori, să nu jucați
niciodată după cum vi se cântă. Dacă, în
schimb, veți fi spectatori, luați
spectacolul general așa cum e, dar
converțiți-l într-un act numai al vostru,
care să vă oglindească propria viață.”*

Așadar, dragi viitori participanți la spectacolul (pentru unii, un act libertin ca pe Broadway, pentru alții, o catastrofă regizată) care este intitulat sugestiv „ciclul liceal”, astea-s ultimele pagini pe care le petrecem împreună. Trebuie să fim siguri că vor conta, nu...? prin acest ciclu ca să dau sfaturi de zile mari, dar o să încerc să surprind esența a ce cred până acum. La urma urmei, liceul e un gimnaziu la superlativ, și la bune, și la rele. Unii cred că sfârșitul gimnaziului (sau, mai bine zis, începutul liceului) e un capăt de linie, pentru că se dă uitării cam tot ce-a fost înainte. Cam așa e. Pentru stația numită „liceu”, trebuie să schimbi un tramvai (poate chiar unul numit „Dorință”, dacă înțelegeți ce vreau să zic). Deși nu e chiar ca în filmele de genul „Uită tot ce-ai învățat” și așa mai departe, e o lume nouă, care nu garantează nici binele, nici răul absolut.

Indiferent dacă veți fi actori sau spectatori la punerea în scenă a piesei viitoare voastre clase, nu veți avea de unde să faceți rost de un scenariu. Sfat: dacă veți fi actori, să nu jucați niciodată după cum vi se cântă. Dacă, în schimb, veți fi spectatori, luați spectacolul general așa cum e, dar converțiți-l într-un act numai al vostru, care să vă oglindească propria viață. Învățați, totuși, de la actori să mai priviți spectacolul și prin ochii altcuiva, pentru că empatia e o specie de animal pe cale de dispariție și sunt din ce în ce mai rari liceenii care o mai pot observa cum șchiopătează în tăcere pe holurile Lazărului, mereu lipită de perete, mereu în agonie. Da, s-ar putea să nu fiți apreciați pentru asta de cei care v-ați dori să vă aprecieze, dar vor veni alții mai buni în locul lor. Speranța moare odată cu stingerea sufletului uman, sau a umanului din suflet, deci, atâta timp cât încă vă simțiți inima cum pulsează în piept, să știți că va fi bine. Mai există, totuși, o variantă: puteți să fiți dintre aceia care nu tind să fie nici actori, nici spectatori. Adică pasageri. Prin viețile altora și prin propriile voastre vieți, legate laolaltă cu elasticul ponosit, dar nici pe departe obosit, al liceului.

Pasagerilor le e cel mai greu, pentru că nu aparțin niciunei categorii și deci n-o să aibă

**ÎNCEARCĂ LUCRURI NOI! ÎNDRĂZNEȘTE!
VIITORUL ÎȚI APARTINE!**

prea mult timp să stea într-un loc. Vorbesc mai mult despre ei decât despre ceilalți, dar nu despre ceea ce fac, ci despre ceea ce sunt, deci, în cele din urmă, tot ceilalți aduc mai mult conținut propriu-zis în discuție, chiar și cei care tac, pentru că tac cu un scop. Pasagerii sunt lipsiți de scop, și feluriți oameni trec pe lângă ei în grabă, dintre care foarte puțini se opresc. Contactul celor mai mulți cu pasagerii e infim, și își dau seama de ce a însemnat el de fapt abia mult mai târziu, când totul e doar o boare a unei amintiri. E greu să rămâi lângă un pasager. De unde știu eu toate astea? Sunt singurul pasager din generația mea. Și, dacă tot am trecut la sfaturi, n-o să-mi las propria specie să sufere, căci altfel poate scriam și eu doar despre actori și spectatori. Într-atât de perfizi pot fi oamenii. Apropo de asta... dacă dați vreodată peste acea categorie de scriitori care sunt considerați a fi ori luminați de geniu, ori nebuni de legat (un anume domn Kafka, un anume domn Beckett, sau Dostoievski, sau Rilke), să știți că aceia le-au dat tuturor peste nas. Ei au fost pasagerii care au avut curajul să scrie despre pasageri. Așa, acum am spus-o și pe asta.

Acum, partea asta va fi un pic derutantă (bine, cred că tot textul e așa, dar la ce altceva te poți aștepta de la un simplu pasager?). Veți scăpa, pentru o vreme, de „șablониada” din gimnaziu, dar cea de la liceu îi va lua locul... Ceva de genul „Regele e mort. Trăiască regele!”. Dar, în calitate de actori și spectatori respectabili, puteți alege să nu vă băgați pâlania cu informații nerumegate în cap cu forța, ci să lucrați puțin cu voi înșivă, să vă obișnuiți cu structura voastră interioară. Nu învățând fiecare cuvântul pe de rost. Ci descoperind sensurile materialului primit. Creând unele conexiuni. Așa vă construiți logica interioară, care o să vă facă liceul mai ușor și o să vă ajute să transformați ceea ce veți mai învăța la școală în ceva util în viață.

„Priviți la sufletul oamenilor, nu la rezultatele lor iluzorii...”

... să aveți cea mai mare grijă de voi, căci, în cele din urmă, pe voi înșivă trebuie să vă bazați cel mai mult în viață.”

Triaiți tiparele, nu permiteți să vi se întipărească chiar tot ce învățați în minte. Numai așa o să puteți gândi independent, fără idei și noțiuni și structuri semipreparate, într-o societate uniformă care vrea să promoveze mediocritatea. Pentru minte, să lucrați cu „semipreparate” de-astea în stil șablonar e precum consumatul zilnic de fierturi sub formă de prafuri pe care le aruncați în apă fierbinte și le amestecați până se îngroașă pentru organism. Nu e deloc bine să fii supraîndopat cu așa ceva. Cu alte cuvinte, rumegați și voi informația, nu vă învățați să învățați cum vă învăța la școală, ci cum vă învățați voi înșivă.

Asta s-ar putea să sune dubios acum, ca o revoltă didactică, dar cel puțin unul din voi va înțelege toate astea și le va da mai departe, dar trecute prin propriul lui filtru, deci nu va mai semăna deloc cu ce scriu eu acum. A, și să nu cădeți în capcana „sclaviei aparențelor”, una dintre cele mai mari epidemii ale secolului XXI. Nu toți copiii „buni” sunt cu adevărat buni și nu toți copiii „răi” sunt chiar așa de răi. Priviți la sufletul oamenilor, nu la rezultatele lor iluzorii. După suflet trebuie să vă alegeți prietenii și, mai târziu (sau mai devreme, cine-s eu să judec?), perechea, căci altfel vă veți lovi de o inimă de aisberg și-o să pățiți ca ăia de pe Titanic. Și faceți totul pentru voi înșivă, căci oricum adevăratele voastre reușite (astea scolastice sunt praf în ochi de multe ori, mai ales când și la olimpiade se merge cu ChatGPT-ul, deci nu le considerați repere în viață) nu vor fi reținute prea mult timp de ceilalți, fiecare vrând să fie el în vârful „lumii șablonului”. Nu trebuie să demonstrați nimic nimănui. Cine trebuie să observe va observa oricum ce e de observat... Trebuie să aveți cea mai mare grijă de voi, căci, în cele din urmă, pe voi înșivă trebuie să vă bazați cel mai mult în viață. Nu știu dacă am spus prea multe (și nici nu vreau să știu), dar cred că am spus destule. Încă ceva... Nu vă lăsați păcăliți de lecturile școlare – cărțile pot mult mai mult decât atât. „Nostalgia”, de exemplu... sau „Nopti albe”... O carte adevărată, cum bine spunea Cioran, trebuie să provoace sau să deschidă răni, trebuie să fie o primejdie. Nu e așa de rău cum sună. Doar încercați...

Echilibristica anilor. Mesaj către viitorii liceeni

În încheiere, vă mai avertizez în legătură cu o capcană – o întrebare, de fapt, care s-ar putea să vă modeleze viziunea asupra liceului. O să auziți de destul de multe ori întrebarea: „Și, ce așteptări ai de la liceu?”. N-o spun în calitate de profesor, ci ca un elev-pasager... Nu asta e întrebarea corectă. Întrebarea bună este: „Ce așteptări ai de la tine în liceu?”. Observați diferența? Cele mai mari așteptări trebuie să le aveți de la voi înșivă, nu de la liceu, căci doar voi vă puteți oferi ceea ce liceul nu poate să vă ofere. Și... puterea unui om depinde întotdeauna de nivelul voinței sale, să știți. Să poți înseamnă să vrei, iar „nu pot” e de cele mai multe ori o scuză pentru „nu vreau”. Treaba asta e valabilă pe toate planurile... Asta e cel mai important să țineți minte. În rest... mult succes și vă aștept! Dar, vorba lui Morrison, „viitorul e incert, iar sfârșitul e mereu aproape”, așadar nu uitați să vă trăiți din plin viața, să lăsați fiecare clipă să treacă prin voi și să vă învăluie; liceul nu e despre „burta-pe-carte” (zis și „aoleu-că-vine-Bacul”), ci despre „inima-în-piept” (și în mâinile tuturor celorlalți). Nimeni n-o să vă dea înapoi anii de liceu pierduți, așa că faceți-i să conteze – pentru voi, nu pentru ceilalți. O să mai dăm unii de alții pe întortocheatele holuri ale școlii – voi poate n-o să mă recunoașteți, dar eu o să vă văd după ambițiile voastre. Și, dacă nu-s chiar toate despre școală, dacă v-ați îmbrățișat așteptările și sufletul, veți ști și voi că sunteți bine, că veți putea trăi cu voi înșivă. Și, credeți-mă, nimic pe lume nu e mai important decât asta.

Semnat,
Cristian „Marele Albastru”

... puterea unui om depinde întotdeauna de nivelul voinței sale, să știți. Să poți înseamnă să vrei, iar „nu pot” e de cele mai multe ori o scuză pentru „nu vreau”.

FRANCESCA LORINCZI, clasa a IX-a E

*Colaboratoare și autoare a
numeroase articole în revista
„Laboratorul de idei” (2020-2024)*

Anii de gimnaziu trec repede, sunt foarte multe activități în viața voastră de școlari. De aceea, mă gândesc cât de important este să prețuiți fiecare moment, să învățați cât mai multe lucruri pentru voi (nu pentru note!). Și în plus, cum deja cred că știți, e foarte important să participați la concursuri și olimpiade școlare. Acestea vă asigură bursa de merit, vă ridică stima de sine, vă ajută să deveniți mai buni și să vă depășiți limitele, dar și să vă bucurați de momente unice.

Mie mi-au plăcut foarte mult anii de gimnaziu. Am fost încântată să învăț la matematică și o admir foarte mult pe doamna profesoară Delia Șerb. Orele au fost fascinante, chiar dacă unele lecții au fost mai complicate sau mai dificile. Mi-au plăcut și orele de gramatică, felul magic de a percepe formele cuvintelor, funcțiile lor și sensurile pe care le percepem în fiecare zi. Am reușit să învățăm foarte multe cuvinte noi pe parcursul orelor de limbi străine, am învățat despre întreaga lume la geografie și am călătorit în timp la orele de istorie sau de literatură. Ce să mai spun despre lecțiile de educație socială? Fabuloase momente! O șansă de a avea profesori extraordinari, oameni pe care-i admir necondiționat.

Gimnaziul reprezintă un portal spre cunoașterea de sine. Este, cu siguranță, de neuitat. A, să nu uit, citiți foarte mult! Literația poate să schimbe vieți. Participați la concursul „CDIdei în cărți”. Vă asigur că este o experiență pe care o veți ține minte! Împreună cu colegii mei, Diana și Cristian, am reușit, doi ani la rând, să dovedim că „Lazărul” citește și că este acolo, sus, printre cele mai grozave școli din țară.

Sper să vă bucurați că sunteți aici, în această școală minunată, cel puțin așa cum m-am bucurat și eu. Și, credeți-mă, ... sunt fericită că viața mea este strâns legată de CNGL! Să vă fie... BINE!

Cu drag, Francesca

*„... să prețuiți fiecare moment, să
învățați cât mai multe lucruri
pentru voi
(nu pentru note!).”*

.....

*„... sunt fericită că viața mea este
strâns legată de CNGL!
Să vă fie... BINE!”*

„Cybersecurity Dialogues”

Program Digital Jungle pentru copii și AI pentru adulți

Cu toții știm cât de simplă poate fi navigarea pe internet, însă nu toți știm care pot fi riscurile la care ne supunem atunci când îl folosim. De aceea, miercuri, 25 septembrie 2024, am avut șansa de a participa cu colegi din școală, la recomandarea doamnei prof. Gabriela Săndulescu, director adjunct, și a doamnei prof. Ana Marinescu, la un eveniment din cadrul celei de-a zecea ediție a programului „Cybersecurity Dialogues”, dedicat protecției adulților și mai ales a copiilor pe internet. Acest lucru a fost posibil cu ajutorul doamnelor profesoare Maria-Daniela Lorinczi, Tațiana Staroste și Iuliana Nemeș, cărora le mulțumim pentru efortul depus de a fi acolo, cu noi. În cadrul acestui eveniment, experții din securitatea cibernetică au vorbit despre și au prezentat aceste riscuri și cum pot fi ele evitate, dar și cum ne putem proteja. Co-organizatorii acestui congres au fost NTT DATA și SWISS WEBACADEMY, precum și mulți alții, iar printre parteneri se numără și Poliția Română. Datorită acestui eveniment, ne-am îmbogățit cunoștințele despre lumea digitală, însă, în același timp, am aflat și cum îi putem ajuta pe cei din jurul nostru atunci când întâmpină o problemă sau au fost victime ale unei escrocherii - de exemplu, ce putem face în caz de fraudă:

BANCARĂ:

- ✓ putem apela banca pentru a bloca respectivul card;
- ✓ putem contacta autoritățile locale pentru a sesiza problema;

DE TIP PHISHING:

- ✓ nu vă oferiți datele bancare ale cardului sub nicio formă sau orice date personale;
- ✓ nu credeți și nu deschideți mesajele în care vi se cer datele personale sau vi se cere să accesați un link;
- ✓ blocați mesajele de tipul „Aveți un colet de la poștă și ne lipsește adresa, apăsați link-ul de mai jos pentru confirmare”.

DE TIPUL MESAJE DE LA ȘEF:

- ✓ nu transferați sume de bani dacă primiți un mesaj sau un email ori un apel telefonic urgent în care vi se cere o sumă anumită de bani, cel mai probabil este o capcană;
- ✓ asigurați-vă că vă informați superiorii pentru a fi sigur că nu cădeți într-o capcană frauduloasă.

La finalul prezentării, fiecare participant a primit câte trei cărțițele cu benzi desenate în care sunt prezentate diferite situații frauduloase, alături de familia WEBSTER. Și, în plus, m-am bucurat că am urcat pe scenă, alături de colegi de-ai mei, Matei Mozacu, Rareș Teleanu, Daniel Petre, și am lecturat mai multe povești educative, aplaudate la scenă deschisă.

Acest eveniment, pe lângă că mi-a demonstrat cât de importantă este protecția pe internet, în același timp m-a învățat și cum îi pot ajuta și pe cei din jurul meu. Astfel, vor avea loc din ce în ce mai puține situații similare.

Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B

„Jungla digitală”. Impresii

Ce am învățat...

Am aflat o mulțime de lucruri noi despre telefoane și internet. Iată câteva dintre ele:

- ✓ Nu trebuie să-ți scrii parola pe niciun site! Chiar dacă par a fi site-uri de încredere, nu știi ce pot face cu parola ta și cu datele personale.
- ✓ Niciodată să nu îți tastezi pin-ul de la card când faci cumpărături online. În acest fel, datele de pe cardul tău pot fi furate.
- ✓ Ai grijă la ce rețele de wi-fi te conectezi! Unele pot avea ca scop să-ți fure datele personale, parole, conturi etc.
- ✓ Ce fotografii postezi pe rețelele de socializare? Odată postate, tu nu mai ai control asupra lor.
- ✓ Nu trimite pe rețelele de socializare locația ta, unde ești etc. Cineva poate să te găsească și să-ți facă rău.
- ✓ Fii precaut când vine vorba de cumpărarea (mai ales online a) articolelor de designer, care au un preț redus. Nu toate sunt reale; multe vor doar să-ți ia banii.
- ✓ Nu te lasă păcălit de mail-uri / mesaje ca de exemplu: „Ai câștigat 10 mii de lei / un nou telefon”, „Intră pe acest link ca să îți colectezi banii / telefonul” etc. Dacă apeși pe link, toate datele îți vor fi furate.

Aceste informații sunt foarte utile, mai ales în ziua de azi, când folosim telefoanele pentru a ne face cumpărăturile etc. Trebuie să fim precauți, în special când este vorba de internet. Acesta poate fi un spațiu educativ și distractiv, dar, de asemenea, poate deveni periculos și înspăimântător, asemenea unei jungle digitale.

Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

Pentru mai multe informații, accesează:
<https://sigurantaonline.ro/povesti/>

Grafică:
<https://www.google.com/search?q=linii+grafica>
[&sca_esv](#)

Proiect educațional „TĂRÂMUL CUVINTELOR”

Școala Gimnazială „Duiliu

Zamfirescu” din Focșani este unul dintre partenerii cadrelor didactice și elevilor de gimnaziu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu. În fiecare primăvară (aprilie-mai), suntem provocați să participăm la Proiectul Educațional „Tărâmul cuvintelor”, un festival al creației și al cuvântului scris care adună la un loc produsele realizate pe parcursul anului școlar de elevi din toate colțurile țării.

Concursul este structurat în trei secțiuni:

Concursul de creație literară pentru elevi,

Concursul de reviste școlare „Tărâmul

cuvintelor” și un Simpozion în cadrul

căruia elevii și profesorii lor își pot

prezenta proiectele școlare/extrașcolare

la care au participat. Tematica propusă

diferă de la an la an: „Revista unei școli

sau școala unei reviste”, „Jurnalismul

școlar între creativitate și cunoaștere”,

„Socializarea și valorizarea elevilor prin

activități extracurriculare din domeniul

dezvoltării durabile”, dar firul central al

acestui demers este promovarea

creativității, dezvoltarea competențelor

lingvistice și digitale ale elevilor și, nu în

ultimul rând, comunicarea și schimbul de

bune practici.

Concursul de reviste școlare

„Tărâmul cuvintelor”

Laboratorul de idei. Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu (Premiul III)

Concursul de creație literară pentru elevi

Tematica creațiilor literare participante la concurs:

UN VIITOR VERDE. „Suntem cu toții semințe pentru viitor”

- **CARLA LĂZĂROAIE** (Premiul II)
Titlul lucrării: Pictând în verde viitorul
- **ALEXANDRA JOARZĂ** (Mențiune)
Titlul lucrării: Copacul visurilor
- **FRANCESCA LÖRINCZI** (Premiul II)
Titlul lucrării: Când natura umple universul cu armonia verdelui
- **ELIZA SUCIU** (Mențiune)
Titlul lucrării: Paradisul sufletului
- **MĂDĂLINA ȚIMONEA** (Premiul I)
Titlul lucrării: Un viitor verde

În visul meu, se aud stelele râzând
Și soarele zâmbește și ne privește blând,
Iar apele-s curate, sunt lacrimi de cristal
Și frunzele dansează în vântul matinal.

.....

Mă trezesc! Sună timpul pe infirmul pământ,
Îl aud cum suspină, ne vorbește prin șoapte de vânt:
Treziți-vă! În lume totu-i schimbător,
Suntem cu toții semințe pentru viitor!

(Mădălina Țimonea)

Impresii. TABĂRA NAȚIONALĂ PENTRU REVISTE ȘCOLARE

Încă de când am văzut, prin geamurile dreptunghice ale mașinii care ne-a adus, locul unde avea să se desfășoare tabăra, am încremenit. Părea să fie un colț din rai, un vis fascinant ce părea atât de real. În fața mea se ivea o grădină imensă, încolțită de natură. Pe măsură ce înaintam, detalii din ce în ce mai mărunte erau pictate în culori vii pe această capodoperă splendidă. Acel loc avea să îmi devină refugiu, ca un scut ce mă proteja de restul lumii, lăsându-mă pe mine singură, împreună cu calculatorul meu pe care redactam articole.

Dar cea mai bună parte a fost, cu siguranță, momentul în care mi-am cunoscut colegile din cameră (viitoarele bune prietene). Deși aveam vârste diferite, ne-am înțeles precum surorile.

Sunt foarte recunoscătoare doamnei profesoare de limba și literatura română pentru experiența pe care am trăit-o în tabără! Pe lângă faptul că am legat prietenii valoroase datorită interesului comun în descoperirea tainelor literaturii, am creat amintiri în locuri pe care nici nu puteam să visez că le voi vizita până atunci (cum ar fi vestita casa de la Humulești a lui Ion Creangă, casa unde toate poveștile copilăriei dumnealui s-au conturat). M-am descoperit pe mine însămi mai bine, deși nu credeam că este posibil.

Tabăra a adus, odată cu ea, o serie de surprize pe care nu le voi uita, ci le voi adăposti în sufletul meu, în cămăruța destinată amintirilor.

Alexandra-Irina Bărbuș,

clasa a VII-a A

Prima carte citită, primul pas în lumea imaginației

Sunt sigură că toți ne amintim cu nostalgie de prima carte pe care am citit-o. Indiferent că ne aflam la școală, acasă sau la bibliotecă, că eram mititei, cu ochii sclipindu-ne de fericire, amintirea primei cărți ne-a rămas întipărită în minte ca fiind un moment magic. Aceasta și-a pus amprenta asupra noastră, ne-a format ca oameni și ne-a definit stilul literar. O consider o emblemă a ceea ce suntem, a ceea ce simțim.

Odată cu prima pagină citită, am călătorit către o lume necunoscută, nouă, o lume învăluită de mister și magie. Am legat prietenii cu personajele întâlnite acolo, pe tărâmul din carte, un loc în care totul este posibil, unde imaginația nu are limite. Cu siguranță nu doar pe mine, ci și pe voi, v-au impresionat personajele fantastice care urmau să devină un model în viața noastră, o inspirație a ceea ce vrem să devenim.

Pentru mine, prima carte citită a fost Albă ca Zăpada și cei șapte pitici, după care au urmat o serie de cărți cu povești de copii ca: Cenușăreasa și Frumoasa adormită. Personajele mă inspirau să devin mai curajoasă, fapt care m-a motivat să citesc cât mai multe cărți de acest fel.

Colegii mei de clasă s-au îndreptat către altfel de cărți, cum ar fi cele de aventură precum: Jack și Vrejul de fasole sau Aventurile lui Habarnam. Ușor-ușor, fiecare dintre noi și-a ales stilul literar.

Uite-așa, în sufletul nostru au rodit pomișori cu semințe cu valori noi ca: bunătate, visare și imaginație. S-a născut dragostea pentru literatură, cea care ne-a împins mai departe, care ne-a determinat să citim în continuare. Încă de atunci, ne pierdem printre zecile de pagini, printre rânduri, printre ilustrații care mai de care. Respectăm cărțile și le oferim iubire, în schimbul poveștilor nemuritoare, a aventurilor inedite pe tărâmurile nemaivăzute.

Până în ziua de azi, nimeni nu a reușit să exploreze în întregime lumea imaginației. Poate că nici nu putem... Acesta e farmecul cărților: mereu oferă povestiri noi, originale, prin care demonstrează că imaginația nu are limite!

BENEFICIILE CITITULUI ÎN VIAȚĂ

Câteva dintre nenumăratele beneficii sunt:

1. dezvoltă vocabularul cititorului, îmbogățindu-l cu expresii sofisticate;
2. ne oferă informații despre lumea ce ne înconjoară, în cazul cărților nonliterare;
3. ne ocupă timpul într-un mod plăcut și educativ, îndepărtându-ne de lumea digitală din spatele ecranelor

**Alexandra Irina Bărbuș
Ioana Simina Muntean**

SIBIUL, un oraș al frumosului

Unul dintre orașele cunoscute pentru monumentele și atracțiile sale turistice este Sibiu. Vă invităm să le descoperiți tainele unora dintre cele mai cunoscute obiective turistice din oraș:

1. Muzeul Satului
2. Parcul Subarini
3. FITS - Festivalul Internațional de Teatru Sibiu

MUZEUL SATULUI

Este cunoscut pentru faptul că readuce la viață istoria și o conservă în zeci de căsuțe în stilul românesc de acum mult timp. O potecută șerpuită ne conduce către fiecare, învăluindu-ne în povești și istorisiri de mult uitate. Admirăm arhitectura căsuțelor pe măsură ce înaintăm. Este precum o aventură în trecut, unde noi, exploratorii, descoperim secretele teritoriului.

Muzeul Satului, numit și Muzeul Astra, este unul dintre cele mai mari muzee aflate în aer liber, întinzându-se pe 96 de hectare. Peste trei sute de clădiri ne întâmpină de-a lungul potecilor. Acesta a fost înființat în anul 1963 și a impresionat încă de atunci oamenii care îl vizitau.

Vă îndemnăm să îl vizitați!

PARCUL SUBARINI

Pornim într-o călătorie în natură, printre zeci de viețuitoare ce cutreieră parcul printre copacii umbroși. Rondurile de flori ne zâmbesc, pe măsură ce se mișcă grațios în bătaia vântului blând. Aleile ne conduc prin parc, printre veruri cu codițe de culoarea focului, către un loc de joacă de unde se aud copii chiuind. Dacă cumva căldura ne trezește pofta de înghețată, avem o varietate de unde să alegem. Atmosfera relaxantă ne cuprinde în brațe.

Parcul Subarini a fost înființat în anul 1856 și se întinde pe o suprafață de 21 de hectare. În prezent, există specii precum stejarul, plopul negru sau teiul în vârstă de peste 150 de ani.

Dacă doriți să vă petreceți ziua într-un loc liniștit, Parcul Subarini este alegerea perfectă!

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU

FITS este unul dintre cele mai cunoscute festivaluri de teatru. Mii de turiști vin la Sibiu pentru a lua parte la festivalul care poartă odată cu el magie, bucurie și fantezie. Oamenii privesc fascinați numeroasele spectacole de teatru, muzică, acrobație și dans. Este de parcă totul face parte dintr-o poveste fantastică.

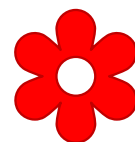
Acesta are loc în fiecare vară, la Sibiu, în centrul orașului. Este atât deschis, cât și închis, printr-un spectacol uluitor de drone. Artiștii pregătesc show-uri care să le pună în evidență talentele și care, de fiecare dată, impresionează spectatorii.

Festivalul Internațional de Teatru este minunat și merită privit de cât mai mulți oameni iubitori de artă și spectacol.

Text: Alexandra Bărbuș

Grafică: Simina Muntean

Impresii din Tabăra Națională de Reviste Școlare Muncel, iunie 2024

Dis de dimineață am plecat din Sibiu spre Cluj. Acolo ne-a așteptat profesoara însoțitoare alături de câteva eleve care urmau să vină cu noi. După un drum destul de lung și obositor, am ajuns în tabără. Am pășit cu emoție în parcul imens. Directoarea taberei ne-a condus în camere, iar apoi ne-a explicat care va fi programul în următoarea perioadă.

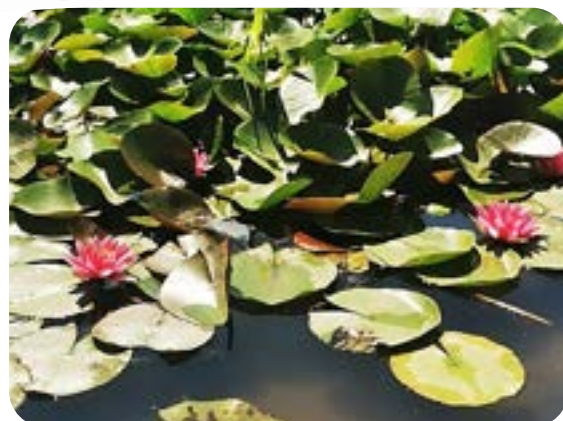
În primele două zile am conceput articole pentru revista taberei – „Revista Muncel 2024. Lauri”. Noi am lucrat împreună pentru un articol reușit și foarte frumos despre orașul nostru, Sibiu. Ne-am aventurat pe tărâmul literaturii și rezultatul a ieșit pe măsură.

În următoarea zi am avut timp pentru relaxare deoarece am terminat articolul destul de rapid. Ne-am plimbat prin tabără, un loc destul de relaxant și frumos, înconjurat de o pădure seculară, verde. Alături de profesorii coordonatori am realizat diferite activități distractive.

În următoarele zile am vizitat locuri cu totul deosebite: am fost la casa memorială a lui Ion Creangă, o casă plină de amintiri de basm, și am vizitat Cetatea Neamț, un loc în care trecutul parcă prinde viață.

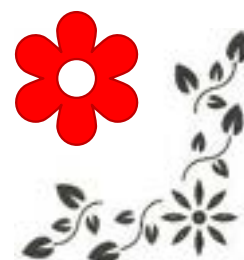
A urmat o excursie la Iași, unde am vizitat Grădina Botanică, Palatul Culturii - un loc desprins din rai -, iar după aceea am făcut cu toții o poză drept amintire.

Nouă ne-a plăcut foarte mult această experiență, o dată întâlnită în viață. Am legat prietenii și am căpătat amintiri noi. Credem că toți colegii noștri merită să aibă șansa de a putea participa la o asemenea tabără minunată.

Simina Muntean, Alexandra Bărbuș
clasa a VII-a A

ABSOLVENȚI DE NOTA 10

O nouă promoție de excepție a finalizat, în vara lui 2024, anii de gimnaziu la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. Înafara unor rezultate deosebite la nivel național la olimpiadele și concursurile școlare (la limba și literatura română, fizică, biologie, educație socială, chimie, matematică, religie, engleză etc.), 12 elevi au terminat clasa a VIII-a cu media 10. Nu doar media însă e un motiv de bucurie, ci și faptul că acești copii minunați sunt campioni ai muncii, ai perseverenței, ai bunului simț și al seriozității în pregătire. Toți sunt acum liceeni, la aceeași școală, și privesc cu optimism noua etapă care se deschide în fața lor. Iată-i:

- Cristian-Andrei Băilă
- Andreea Bâra
- Sonia Crișan
- Sara-Alexandra Frățilă
- Francesca-Anamaria Lorinczi
- Andrei Mănițiu
- Ruxandra Neacșu
- Larisa Radu
- Karina Roșianu
- Timea Iustinia Rusu
- Diana Elena Stoica
- Tudor Trif

Înainte de examenul la română

Între examenul la română și FITS

Ultima zi de școală

Sărbătorim încheierea a patru ani de explorare, de cunoaștere și de prietenie !

Felicitări tuturor absolvenților! Multe reușite depline în continuare! (prof. dr. Daniela Lorinczi)

Viața în mișcare

Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

Trebuie să știi să înveți să câștigi, dar și să pierzi. Atunci când câștigi, nu trebuie să te bucuri foarte mult, iar când pierzi să nu te superi prea tare, pentru că asta îmi place la tenis, că îți dă șansa să o iei mereu de la capăt. (Simona Halep)

Atletism

Într-o zi frumoasă de iarnă, 14 decembrie (ziua mea de naștere), am primit cel mai frumos cadou, o minge. Aveam 5 ani. A fost momentul în care am descoperit pasiunea pentru fotbal. L-am rugat pe tatăl meu să mă înscrie la o echipă de fotbal. Așa am ajuns la clubul Alma.

La început aveam doar două antrenamente pe săptămână. Toți copiii erau entuziasmați, dar pentru mine era o joacă. La primul antrenament a fost obositor. Am crezut că o să renunț. În prezent fac trei antrenamente pe săptămână. Am intrat în campionatul Elitelor și jucăm cu echipe din Sibiu, dar și din alte județe. Este dificil pentru că alergăm foarte mult, dar în același timp mă simt foarte bine. Pe lângă fotbal îmi mai place și să merg iarna la ski împreună cu tatăl și sora mea. De obicei distracția e în toi. Dintre aceste două activități îmi place mai mult fotbalul pentru că îmi permite să mă dezvolt frumos și să interacționez cu alți copii de vârsta mea. Vreau să fiu mereu printre cei mai buni. Visez să vizitez stadionul lui Real Madrid, în Spania.

Sportul înseamnă sănătate! (Vlad Bratu, clasa a V-a B)

Ping pong

Hobby-ul meu este ping pong-ul. Îl practic luna, marțea și joia. Îmi place acest sport deoarece îți îmbunătățește starea psihică, te calmează, iar beneficiile fizice sunt nenumărate.

Chiar dacă la un moment dat m-am gândit să renunț din cauză că nu jucam prea bine, am continuat și mi-am regăsit plăcerea în a practica acest sport. Important este să nu te dai bătut și să continui să faci ceea ce îți place.

Joc de mai bine de doi ani și jumătate și devin mai bun, în mod constant. Chiar dacă nu sunt la fel de bun ca alți colegi de-ai mei, asta nu mă demoralizează, doar mă motivează să trag mai tare.

Acest sport s-a transformat repede de la „Iar trebuie să mă duc la ping pong?” la „Măine mă duc, în sfârșit, la ping pong!” (Patrick Căileanu, clasa a V-a B)

Când intru pe tren, nu mai simt nici oboseală, nici foame, nici sete... simt doar o bucurie imensă!

De fiecare dată când aveam ocazia să urmăresc un meci de baschet, îmi imaginam că într-o zi o să fiu și eu acolo. Chiar așa a fost! Mama a venit acasă fericită spunându-mi că a primit de la doamna învățătoare un pliant despre o echipă. Am fost atât de entuziasmată încât am convins-o pe mama să îl sune pe antrenor chiar în seara aceea.

Joc baschet, de patru ani, la CSS SIBIU, una dintre cele mai bune echipe din oraș. Facem antrenamente de trei ori pe săptămână, iar fiecare dintre acestea ne duce cu un pas mai aproape de câștig. Fiecare dribling, fiecare apărare și fiecare coș marcat ne fac tot mai fericite pe mine și pe colegile mele. Acest sport minunat mă face să iau decizii corecte și totodată să le iau repede. Uneori turele de teren sunt istovitoare, dar ele ne țin în formă atât trupul cât și mintea.

De-a lungul anilor, am participat la mai multe turnee, printre care „Festivalul Național de Baschet de la Costinești”, „Festivalul Regional de Baschet de la Brașov”, precum și în alte turnee, iar energia de pe teren, precum și cea din afara lui, merită tot efortul.

Iubesc baschetul din toată inima mea!

(Ștefania Toth, clasa a V-a B)

Practic acest sport pentru că este un mod de relaxare și de comunicare. Am început acest sport de la vârsta de cinci ani, și încurajez copiii să practice baschetul, pentru că este un sport de echipă, sănătos și distractiv, dar mai ales îți dă ocazia să legi multe prietenii.

Pentru a progresa e nevoie de foarte mult antrenament, iar pentru a avea o aruncare corectă trebuie să te antrenezi de cel puțin patru ori pe săptămână.

Pentru a deveni mai bun, particip la taberele din timpul vacanțelor, unde exersezi intensiv diverse abilități.

Anul competițional care abia a început va fi plin de provocări și multă muncă deoarece voi lua parte atât la competiția națională de juniori categoria U12, cât și la categoria U13. Sunt sigur că participarea la aceste meciuri mă va ajuta să progrez și mai mult, să devin mai bun.

Baschetul este cel mai frumos sport!!!

(David Țugneanu, clasa a V-a B)

Hobby-ul meu este baschetul. Eu joc baschet la echipa CSS SIBIU de trei ani. În această perioadă, am participat la multe competiții sportive. Anul trecut, în vară, am luat parte la Campionatul Național de Baschet de la Costinești, unde echipa mea a câștigat locul I. Între timp, am făcut mai multe deplasări la Cluj, Brașov, Alba, Vâlcea etc.

Îmi place foarte mult acest sport pentru că este vorba de noi provocări și îți pune mintea la contribuție. De când am început să practic baschetul, mă simt mult mai puternică și simt că pot face lucruri pe care înainte nu credeam că le pot face.

Toate aceste meciuri și deplasări m-au învățat să fiu mai încrezătoare în ceea ce fac și m-au ajutat să conștientizez faptul că în viață nu este vorba numai despre a câștiga, uneori mai și pierzi și trebuie să acceptăm asta.

De la baschet am învățat foarte multe lucruri și, pentru că pe mine m-a ajutat atât de mult, încurajez cât mai mulți copii să practice orice sport, datorită numeroaselor avantaje pe care le aduce (psihic și fizic). Pentru mine baschetul este un hobby și va fi mereu.

(Diana Pârvu, clasa V-a B)

Viața în mișcare

Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

Fotbal, minut cu minut!

Îmi place să joc fotbal. Practic acest sport la grupa U13 Elite de la clubul sportiv CSC 1599 Șelimbăr. Este un club care pregătește tinerii, de la vârste foarte mici, să atingă performanțe sportive la competițiile desfășurate în țară și în străinătate. Suntem deja în Liga 2 a României și suntem foarte fericiți. Am participat la turnee organizate în mai multe orașe. Cele mai bune academii cu care am jucat sunt: FCSB, Sepsi, Academia Hagi, Universitatea Craiova și CFR Cluj, cu care am scos rezultate foarte bune. Aloc multe ore acestui sport, dar mă ocup și de școală. Îmi place matematica și iau note bune. **(Andrei Lucian Jeder, clasa a V-a A)**

Practic fotbalul de șapte ani. Sunt înscris la Clubul Sportiv Zenit din Sibiu și am participat deja la șaisprezece competiții sportive. Este vorba despre „Cupa Interstar”, un turneu de fotbal pentru copii și juniori, care se organizează anual la Sibiu, dar am avut și meciuri în deplasare, la Cluj și Săliște. Joc fotbal și în timpul liber. Îmi place să merg în Parcul Belvedere cu Alex și să participăm la jocurile de acolo.

Am și alte pasiuni, care nu sunt legate de sport. Îmi plac matematica și desenul. Culoarea mea preferată este verde, iar mâncarea preferată este pizza sau paste. Îmi place să îmi petrec timpul în natură cu Stormy, pisica mea, și cu cățelușa Bella, să mă joc „v-ați ascunselea”, dar îmi plac și jocurile online: Fortnite și Brawl Stars.

(Andrei Dâlbea, clasa a V-a A)

Nu fac fotbal de performanță, dar îmi place să joc fotbal cu copiii din cartierul meu în timpul liber. De fapt, a fost preocuparea noastră principală pe tot parcursul verii. Este un joc de echipă și m-a ajutat să leg multe prietenii și să slăbesc.

Îmi doresc foarte mult să reiau anul acesta cursurile de arte marțiale și de înot, la care am renunțat în urmă cu un an pentru a mă pregăti intens să intru în una dintre clasele a V-a de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Vă îndemn să practicați cât mai multe sporturi. De la fiecare înveți câte ceva, veți fi mult mai fericiți și mai sănătoși și veți avea foarte mulți prieteni. **(Serafim Rancea, clasa a V-a A)**

Fotbal feminin

Bună! Mă numesc Ștefania și sunt în clasa a V-a. Abia am trecut printr-un examen foarte important – intrarea la clasele de gimnaziu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, dar am reușit să îmi urmez și pasiunile. În timpul liber, iubesc să ies în natură cu cei doi câini ai mei, îmi place să desenez și să cânt, dar cea mai importantă activitate este sportul. Practic fotbalul. Joc pentru FC Hermannstadt, la junioare, și chiar îmi place! Visul meu este acela de a face performanță și de a ajunge fotbalistă la FC Hermannstadt feminin. Este prima echipă de fotbal feminin (din Sibiu) care participă în prima divizie fotbalistică a țării, adică Superliga feminină.

(Ștefania Coțofan, clasa a V-a A)

Baschet feminin

Practic baschet de performanță de patru ani și jumătate. Am participat la cantonamente organizate la Râul Sadului și la Cisnădioara, dar și la campionate organizate în diferite locații din țară: din două jocuri în deplasare, la Costinești, am reușit să obținem un binemeritat loc I. Alte meciuri au avut loc în Alba-Iulia, Brașov și Cluj-Napoca. Sunt înscrisă la Clubul C.S.S. Sibiu și antrenorul nostru este Cătălin Anton. Antrenamentele au loc de trei sau patru ori pe săptămână și înainte de competiții avem un program alimentar bogat în fructe și legume pentru a avea mai multă energie. Baschetul este un sport care necesită multă energie și îndemânare. **(Larisa Căluțiu, clasa a V-a A)**

Hobby-ul meu este baschetul. Practic baschet de la opt ani la clubul C.S.U. Sibiu. Prima mea antrenoare se numea Adina, dar, de ceva timp, avem un nou antrenor, Florin. Pasiunea pentru acest sport am preluat-o de la fratele meu, Tudor, care a practicat și el timp de mai mulți ani acest sport. Pentru a fi în formă la baschet, trebuie să beau multă apă și să mănânc ceva ușor înainte de fiecare antrenament. Îmi place să vizionez meciuri de baschet și de obicei sunt foarte activă la toate meciurile.

Jucătorul meu preferat este Rareș Uță, care mi-a făcut o dedicație și mi-a semnat fularul cu CSU Sibiu. Din păcate, s-a transferat acum la un alt club. Îmi place foarte mult acest sport! **(Miruna Purcar, clasa a V-a A)**

Am bucuria de a fi colegă de clasă cu Larisa, dar suntem împreună și la Clubul Sportiv Școlar. Pot să spun că avem deja experiență! Am participat la mai multe competiții împreună cu echipa mea și am câștigat majoritatea jocurilor.

Mă gândesc să împărtășesc cu voi un truc. Cunoașteți momentul acela în care sunteți pregătiți de meci, dar începeți prin a face mișcări greșite și vă enervați? Dacă da, atunci am un pont pentru voi. Înaintea meciului, vă așezați în fața oglinzii și vă repetați cu hotărâre: „Pot! Sunt cel mai bun / cea mai bună!” Credeți-mă, chiar funcționează!

(Sara Kovacs, clasa a V-a A)

În timpul meu liber practic sportul: fotbalul și baschetul. Dar sportul meu de suflet este baschetul. Practic acest sport de trei ani și am participat deja la campionate. Din douăzeci de meciuri am câștigat optsprezece așa că, da, suntem o echipă puternică. Sportivul care mă inspiră este Stephen Curry, iar echipa mea preferată este CSU Sibiu.

(Eric Chirilă, clasa a V-a A)

Joc baschet de mai mulți ani, dar în primăvara anului 2024 a trebuit să fac trei luni de pauză pentru a mă pregăti pentru examen. Din fericire, am reușit să ocup un loc în clasa a V-a la C.N.G.L. și sper ca în câteva săptămâni să reiau antrenamentele.

Cred că antrenorul de baschet a văzut ceva la mine. Încă de la primele întâlniri, mi-a recomandat să trec într-o altă grupă, mai avansată. Părinții m-au încurajat și am făcut acest lucru, dar cu mare regret pentru că îmi făcusem deja mai mulți prieteni. Din fericire, m-am integrat foarte repede, mă simt bine cu noii prieteni și aștept cu nerăbdare să îi revăd.

(Valentin Vușmuc, clasa a V-a A)

Noi suntem români

„Nu poate fi fericire fără libertate, nu poate fi libertate fără putere și noi, românii, nu vom putea fi puternici până când nu ne vom uni cu toții într-unul și același corp politic.”

Nicolae Bălcescu

Sala festivă a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu a găzduit un eveniment deosebit dedicat Zilei Naționale a României. Elevi din cadrul colegiului, alături de colegi de la Liceul Teoretic „Onisifor Ghibu”, Avrig și Tâlmăciu, au oferit momente artistice emoționante, marcând această zi specială cu entuziasm și patriotism.

Spectacolul a fost susținut de corul școlii acompaniat de Orchestra „Doruri Sibiene” sub coordonarea domnului prof. Gabriel Popescu, care a adus un plus de autenticitate și tradiție prin interpretări muzicale din folclorul românesc. Ritmurile vibrante și melodiile pline de suflet au creat o atmosferă caldă și festivă, îmbinând perfect energia tinerilor cu valorile culturale românești.

Evenimentul a debutat cu intonarea Imnului Național al României. Au urmat poezii și cântece tradiționale prezentate de elevii implicați. Fiecare moment artistic a reflectat talentul și implicarea tinerilor, dar și recunoștința lor pentru eroii care au contribuit la unitatea și identitatea națională.

Conducerea colegiului, prin vocea doamnei director adjunct prof. Gabriela Săndulescu, a transmis mesaje de apreciere pentru eforturile elevilor și cadrelor didactice, subliniind importanța cultivării respectului pentru tradițiile românești și pentru semnificația Zilei Naționale.

Publicul prezent, format din părinți, profesori și invitați, a răsplătit cu ropote de aplauze fiecare moment al spectacolului, transformând serbarea într-o adevărată sărbătoare a sufletului românesc.

Ziua Națională a fost, astfel, marcată cu cinste la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, evenimentul reușind să creeze o punte între generații și să inspire elevii să poarte mai departe valorile și tradițiile României.

dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

Odată cu apropierea datei pline de semnificație de 1 Decembrie am fost încântați de șansa oferită de domnul profesor de muzică de a participa la un concert plin de însemnătate simbolică pentru această zi istorică. Încântați, am început să învățăm cântece vechi patriotice, precum: *Un cântec istoric*, *Drum Bun* și multe alte cântece cu versuri emoționante despre curaj, dedicare și loialitate față de țară. 50 de elevi au avut șansa de a participa la acest minunat eveniment organizat în școala noastră, șansa de a face parte din corul școlii și de a participa la serbarea de Ziua României.

Am participat la două repetiții în care domnul profesor a stabilit locurile elevilor și structura concertului. Apoi, de Ziua României, întregul corp profesoral însoțit de câțiva elevi din fiecare clasă au participat la acest concert.

Am fost onorată să fac parte din acest cor alături de o parte din orchestra domnului profesor Gabriel Popescu și de ceilalți membri ai corului, ce au cântat cu pasiune și determinare despre această zi plină de emoție și de însemnătate istorică și au recitat poezii despre sacrificiu, bucurie și fapte eroice. Apoi am ascultat cu mult interes un scurt discurs despre însemnătatea zilei de 1 Decembrie, prezentat de doamna profesoară de istorie, Daniela Rotărescu.

Suntem încântați că am trăit această experiență și așteptăm cu bucurie și nerăbdare concertul ce va urma să fie susținut de Crăciun. Această activitate ne-a ajutat să simțim muzica, să învățăm despre trecutul nostru și să ne apreciem țara și tot ce ne oferă ea. A fost, cu adevărat, o experiență extraordinară.

Ana Beca, clasa a VI-a A

1 Decembrie – Ziua Națională a României

Participarea la corul organizat de Ziua Națională a României a fost o experiență cu adevărat specială și plină de emoție. Împreună cu colegii mei, am intonat cântece patriotice care au răsunat cu putere, fiecare notă evocând sentimente de unitate și dragoste pentru țară. Vocile noastre s-au îmbinat într-un tot unitar, creând o atmosferă de sărbătoare și mândrie națională.

Înainte de a crea un asemenea eveniment de o splendoare aparte, a trebuit să participăm și la două repetiții, atmosfera din cadrul acestora fiind una plină de entuziasm și camaraderie. Fiecare membru al corului aducea cu sine pasiune și dorința de a crea împreună ceva special. Îmi amintesc cum, la început, vocile noastre sunau stângaci, dar pe măsură ce timpul trecea, am început să ne armonizăm din ce în ce mai bine, știind exact la ce notă să ajungem, când să facem pauză pentru a se auzi orchestra și ordinea melodiilor. În plus, sunt convinsă că fiecare dintre noi se bucura să scape de câteva ore de stat în bancă și învățat.

Cel mai emoționant moment pentru mine a fost, fără îndoială, recitarea poeziei de una singură. Cu inima bătând cu putere și cu o emoție greu de stăpânit, am urcat pe scenă și am început să delectez publicul cu versurile patriotice. Cu fiecare cuvânt rostit, simțeam cum o energie specială mă străbate, iar privirea publicului îmi dădea putere să continui. A fost un moment de conexiune profundă cu istoria și cu valorile noastre naționale. Prin intermediul acestei opere literare, am reușit să transmit un mesaj puternic despre speranță și iertare, iar reacțiile celor prezenți au fost extrem de încurajatoare. După ce m-am retras la locul meu, am fost învăluită de un val de aplauze și felicitări. M-am simțit împlinită și recunoscătoare pentru această oportunitate de a-mi exprima dragostea față de țară prin artă.

De asemenea, doresc să mulțumesc din suflet pentru dedicarea și pasiunea pe care le-a adus în pregătirea corului de Ziua României domnul profesor de muzică, Gabriel Popescu. Fără îndrumarea și sprijinul dumnealui, acest eveniment nu ar fi fost posibil. A reușit să ne inspire și să ne unească prin muzică, iar impactul pozitiv asupra noastră este de neprețuit. Sunt sigură că cu toții îi suntem recunoscători pentru tot efortul și entuziasmul depus, de la organizarea și îndrumarea unei întregi orchestre care să ne asiste, până la cele mai minore detalii, ca, de exemplu, așezarea corectă a fiecărui elev în cor, după criteriul înălțimii.

Într-un final, această experiență m-a făcut să apreciez și mai mult tradițiile și valorile noastre naționale, fiind o mândrie să pot contribui la celebrarea identității noastre culturale. Emoția colectivă și spiritul de solidaritate au transformat această zi într-una de neuitat, lăsându-mi amintiri prețioase și un sentiment adânc de recunoștință și apartenență.

Eliza Suci, clasa a VII-a B

...Eram tare nerăbdătoare să începă spectacolul și orele parcă treceau tot mai greu. Am pășit în Sala de Festivități unde era forfotă mare și ne-am așezat la locurile noastre. Valuri de emoții m-au cuprins când parcă toți ochii erau ațintiți spre mine și spre colegii mei. Parcă nu mai știam nici un vers, dar am respirat ușor și m-am liniștit. Când muzica a cuprins sala, pe chipurile spectatorilor se citea bucuria.

Într-un final am terminat și ultimul cântec, iar sala s-a umplut de aplauze. Mă simțeam tare mândră de mine - și timpul... parcă zburase! În mulțime l-am zărit pe tatăl meu care mă aștepta cu brațele deschise. L-am îmbrățișat cu drag și el mi-a spus: „Bravo, Sara! Ai fost minunată!”

Sara Kovacs, clasa a V-a A

Cupa „1 Decembrie” la ȘAH

În perioada 26-28 noiembrie 2024, șahul a revenit în centrul atenției noastre. Cupa „1 Decembrie” la Șah este destinată elevilor de gimnaziu și de liceu și are scopul de a încuraja gândirea strategică, răbdarea și cooperarea între elevi. Evenimentul a reunit tineri pasionați de acest sport al minții, care au avut ocazia de a-și testa și exersa abilitățile logice și gândirea matematică.

Au participat 19 elevi din ciclul gimnazial și 23 de elevi din ciclul liceal. Concursul s-a desfășurat pe grupe, jucând fiecare cu fiecare conform tablei Berger. Primii doi elevi și primele două eleve, din fiecare categorie, vor participa la etapa municipală la Olimpiada Națională a Sportului Școlar din anul școlar 2024-2025.

Și la această ediție ne-am bucurat de prezența inițiatorului acestui concurs, domnul profesor Dorin Nan. Felicitări tuturor participanților, mulți dintre ei fiind la primul concurs al colegiului nostru.

Le dorim mult succes în etapa următoare!

Coordonator: prof. Claudia Fugaru

Primii elevi calificați:

Gimnaziu, băieți:

Locul I - Mihai Matei, VIII B și Dan-Gines Loghin, VIII B

Locul III – Alexandru Stoica-Băță, V A

Gimnaziu, fete:

Locul I – Sofia Popa, VI A

Locul II – Anastasia Țepeș-Bobescu, V B

Locul III – Ioana Ganea, VI A

Liceu, băieți:

Locul I - Daniel Bischin, XII I

Locul II – Stanislav Zaplitnîi, IX B

Locul III – Florin-Sebastian Pâslaru-Rotăriță, XII D

Liceu, fete:

Locul I - Cristiana-Sofia Damian, IX F

Locul II – Anastasia Fleacă, XII I

Locul III – Nadia Armenciu, XI I

„Șahul este piatra de încercare a inteligenței.” Johann Wolfgang von Goethe

Mă numesc Anastasia și aș vrea să vă povestesc despre cum am învățat să joc șah. Acesta este considerat drept sport, artă și știință, devenind cel mai popular joc al minții din lume, cu o istorie de 1300 de ani.

La început, jucam cu tatăl meu sau cu fratele meu. Îmi plăcea foarte mult, așa că, mai târziu, m-am înscris la clubul „ACS Smart Chess Sibiu”. Aici am exersat timp de un an și mi-am dezvoltat gândirea creativă; șahul m-a ajutat la creșterea încrederii în mine și m-a învățat virtutea răbdării. De asemenea, m-a ajutat în egală măsură să înțeleg mai bine tainele matematicii, să gândesc logic.

Acest sport presupune muncă, pasiune și dorința de a evolua, de a fi mi bun. Când jucam șah la acel club, trebuia să învăț multe mișcări sau tehnici noi. După aceea, exersam foarte mult din cărțile de exerciții pe care ni le recomanda Claudia, profesoara de șah. Mie nu îmi plăcea, deoarece nu vedeam rostul acestor eforturi pe care le făceam în fiecare sâmbătă, dimineața. Însă acum realizez că, datorită acestor activități care îmi dis plăceau și a familiei mele care m-a susținut, am reușit să joc și la școala unde învăț, mai exact la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, Sibiu. Aici am câștigat locul doi pe categoria mea și mă bucur foarte mult că am avut curajul necesar pentru a participa, deoarece mi-a plăcut foarte mult.

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Când aveam cinci ani, părinții și fratele meu m-au ajutat să învăț să joc șah. Ei au observat că îmi place acest sport, așa că m-au înscris la Clubul Logi Smart. Am învățat tainele acestui sport cu doamna profesoară Corina Moldovan. M-am simțit bine și mi-am făcut mulți prieteni.

În clasa a treia și a patra am participat la clubul de șah „Delia&Stela” care funcționa în fosta mea școală Regina Maria, la finalul orelor de curs. Am exersat foarte mult cu prietenul meu, Alex.

Acesta a fost începutul. Acum sunt elev la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și îmi propun să învăț mai mult și să particip la concursurile organizate de noua mea școală.

Iulian Mitea, clasa a V-a B

Am început să învăț să joc șah de la vârsta de șase ani. Nu eram sigur că o să îmi placă la început, dar, în timp, am descoperit frumusețea și tainele acestui sport. Primele cursuri le-am făcut la grădiniță, apoi m-am înscris la Clubul „Smart Chess Sibiu”. Fac de cinci ani pregătire cu domnul Ludovic Lazăr și particip la concursurile și taberele organizate în țară: Sibiu, Păltiniș, Deva, Brașov. Ultimul concurs la care am participat a fost organizat la Sala Transilvania, în 6 decembrie 2024. Este vorba despre proiectul „Educație prin șah în școală” la care au participat 400 de elevi de la cluburile sportive și școlile din Sibiu.

Sunt foarte fericit că am ales să practic acest sport!

Alexandru Stoica-Bătă clasa a V-a A

Olimpicii noștri. Portrete

EXPERIENȚE, SENTIMENTE, IMPRESII

Olimpiada Națională de Științe Socio-Umane

În perioada 27 aprilie - 1 mai 2024 am participat la etapa națională a Olimpiadei de Educație Socială, care s-a desfășurat la Baia Mare. Pentru mine, această experiență a fost una cu totul nouă, atât prin subiectele abordate legate de problemele societății în care trăim, cât și prin faptul că am pornit la drum alături de colegul meu mai mare, **Cristian Băilă**, cu care cred că am făcut o echipă foarte bună și, împreună, am reușit să facem o impresie frumoasă. Într-un fel, fiind o olimpiadă la care concurenții participă în echipe de câte doi elevi, cred că m-am simțit mult mai liniștită, deoarece toate emoțiile le-am împărțit cu Cristian, la fel cum ne-am împărțit și sarcinile legate de redactarea lucrării. Alături de noi, spre Baia Mare, au pornit și alți elevi de la liceu care s-au remarcat prin rezultate excepționale. A fost minunat să fac parte dintr-un grup de copii mai mari, alături de care am descoperit un alt mod de a percepe lumea înconjurătoare, am râs, am învățat jocuri noi și am conștientizat că trăim într-o societate în care fiecare dintre noi poate să facă diferența prin modul în care ne comportăm, căci, după cum afirma și Platon, „educația este arta de a forma bunele deprinderi”.

La Baia Mare am cunoscut oameni importanți care și-au pus amprenta în rezolvarea problemelor societății noastre, oameni care m-au inspirat și mi-au deschis noi perspective asupra lumii. Alături de grupul nostru, am vizitat Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, catedralele din oraș, iar în ultima seară am participat la prima ediție a Cupei Quizz-ului Olimpiadei de Științe Socio-Umane, o competiție între loturile olimpice din toate județele, cu întrebări de cultură generală. Această seară a rămas una memorabilă, fiind mai mult decât o competiție, s-a dansat și s-a cântat, așa cum se cuvine după efortul de a trece printr-un concurs național. Apoi, ne-am întors cu toții la hotelul unde eram cazați și unde am stat până târziu și ne-am jucat Dixit, un joc în care ne exprimam cu ajutorul imaginației și unde o colegă mai mare ne-a încântat simțurile cu o melodie interpretată la pian.

Așa s-a încheiat această minunată experiență la Baia Mare care m-a învățat multe lucruri despre țesătura socială a civilizației noastre pe care cu toții o putem redefini într-un sens bun, dacă ne implicăm cu adevărat. **Îi sunt recunoscătoare doamnei profesoare Ramona Săftescu** pentru tot sprijinul oferit, pentru vorbele încurajatoare care au contat foarte mult și pentru atenția deosebită pe care ne-a acordat-o pe parcursul pregătirii pentru olimpiadă și pe parcursul acestei experiențe, chiar și după ce am revenit acasă și ne-am întâlnit cu toții la Cafeneaua Artiștilor pentru a rememora această experiență frumoasă și a ne împărtăși impresiile trăite.

Această olimpiadă m-a determinat să îmi doresc să mă implic și pe viitor cât mai mult în rezolvarea problemelor sociale și să am încredere că, deși trăim într-o societate cu multe neajunsuri, există totuși oameni care au puterea de a schimba lumea în mai bine. Sper ca și eu să fiu unul dintre aceștia.

Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Au participat la olimpiadă:

- *Irina Popa, XII I, disciplina Filosofie, Premiul I, calificare la Olimpiada Internațională de la Helsinki, Finlanda;*
- *Ioan Buda, XII E, disciplina Filosofie, Prima mențiune (locul 4);*
- *Cristian Băilă, VIII-a A, disciplina Educație socială*
- *Mădălina Țimonea, VII-a A, disciplina Educație socială.*

Cei doi elevi de gimnaziu au concurat în echipă, nu au obținut premii, dar au avut un punctaj foarte bun: 78 de puncte.

Olimpiada Națională de Tehnologie

Mihai Lazăr, clasa a VII-a B

Prof. coordonator: Marioara Veronica

Anul trecut am participat împreună cu alți doi colegi, Alexia Neiciu și Mihai Matei, la Olimpiada Națională de Tehnologie și am hotărât ca, împreună cu colega mea, Alexia, să vă împărtășim experiența noastră. Alexia o să vă descrie locurile vizitate, impresiile și prietenii regăsiți, iar eu o să vă vorbesc despre probele susținute. Este al doilea an în care participăm la această olimpiadă și sperăm ca experiența noastră și informațiile pe care vi le transmitem să vă ajute în viitor.

Olimpiada constă în două probe, una scrisă, iar alta practică. Pentru proba scrisă am exersat rezolvând multe subiecte și reținând diferite informații din trei manuale școlare. A fost muncă grea, dar nu în zadar – subiectele nu ne-au dat foarte mult de furcă, am avut amândoi o mică greșeală la un anumit exercițiu, în care ni se cerea să aflăm suma de bani obținută de „Ionel”, după ce vinde 10 vase făcute de el. Ni se dădeau anumite date, precum costul materialelor și al manoperei. Noi, prin „suma obținută” am înțeles profitul, însă, în realitate, problema se referea la toți banii care îi revin după vânzare. Astfel, cu încă câteva mici scăpări, amândoi am ajuns la un aproximativ de 90 de puncte – care este un rezultat bun, având în vedere că subiectul a fost mai greu decât în alți ani (conținea materie din toate cele trei manuale de pregătire, lucru care este destul de rar).

Mai apoi, la proba practică, aș putea spune că am avut un subiect „inedit”. La fel ca pentru proba scrisă, eu și colega mea am depus la fel de multă muncă. Încă am acasă zeci de machete de case și piese de mobilier... nu voi uita niciodată! Eu nu prea am reușit să mă încadrez bine în timp, iar în ultima parte a probei am lucrat grăbit, lucru care m-a făcut să pierd puncte... Colega mea s-a descurcat mult mai bine și, sincer, chiar m-am bucurat. Deși subiectul s-a încadrat perfect în ce lucrasem acasă, am primit unele materiale „ciudate”, care ne-au încurcat și mai mult. Chiar dacă am lucrat în grabă, am reușit amândoi să scoatem niște punctaje bune.

Per total, ne-am clasat printre primii, colega mea obținând mențiunea, iar eu din păcate, fără niciun premiu, dar cu o experiență frumoasă (și 2 puncte în minus :)).

Lăsând competiția deoparte, eu am avut o ședere minunată în Târgu-Jiu, un oraș frumos pe care nu-l mai vizitasem și în care, pe parcurs, am descoperit multe lucruri noi despre celebrele opere ale lui Constantin Brâncuși și munca care se află în spatele acestora. Vă las să descoperiți aceste detalii singuri (orașul merită vizitat), trecând mai departe la un alt subiect.

Poate va întrebați (sau poate nu :) cum a fost experiența mea la această olimpiadă, având în vedere faptul că acesta a fost al doilea an în care am participat la etapa națională. Sincer, pentru mine a fost mai specială olimpiada de anul acesta, deoarece nu am mai avut la fel de multe emoții, am fost mai bucuros și m-am concentrat și pe excursie în sine, nu numai pe concurs. Astfel, am avut o minte mai limpede și am obținut un rezultat mai bun.

Întrădeavă, și olimpiada din 2023 a fost una grozavă, pentru care am muncit la fel de mult și m-am bucurat enorm pentru participare, însă cea de anul acesta are un loc mai special în amintirile mele.

Îi mulțumesc mult doamnei profesoare pentru efortul depus (ne-a arătat chiar și cu o zi înainte de olimpiadă un model nou apărut de machetă care ne putea da de furcă și a stat cu noi până seara târziu și am lucrat împreună), efort pe care îl apreciez mult!

Sper să particip și în acest an la etapa națională! Indiferent de rezultatele obținute (deși sunt importante:)), participarea la o olimpiadă națională este un câștig, sunt abilități și cunoștințe care vă vor ajuta pe parcursul anilor de studiu.

Mihai Lazăr, clasa a VII-a B

Au participat la olimpiadă:

- Alexia Neiciu, clasa a VII-a A
- Mihai Lazăr, clasa a VII-a B
- Mihai Matei, clasa a VIII-a B

Alexia a obținut Mențiune, iar cei doi băieți punctaje foarte bune: Mihai Lazăr 85 de puncte, iar Mihai Matei 72.

„Fișă tehnologică” de națională

Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

Prof. coordonator: Marioara Vonica

Ziua I, 26 aprilie

M-am trezit dintr-un somn adânc într-o zi de vineri... era ziua plecării la Târgu-Jiu, pentru a participa la Olimpiada Națională de Educație Tehnologică și Aplicații Practice. Aveam atât de multe emoții pentru zilele ce urmau...

Drumul a fost unul destul de lung, dar plăcut. Am povestit cu ceilalți copii din lotul Sibiului și ne-am amuzat, iar emoțiile le-am lăsat la Sibiu, cel puțin pentru câteva ore bune. După patru ore pe drum, am ajuns la hotel. Acolo am fost întâmpinați tradițional cu o plăcintă bună, bună, parcă făcută de bunica.

Apoi ne-am dus fiecare în camerele noastre și ne-am pregătit pentru Festivitatea de Premiere, care a avut loc la Universitatea Constantin Brâncuși. Ne-au vorbit despre olimpidă, ne-au încurajat și am primit o diplomă de participare, un pix, orarul, o hartă a județului-gazdă și, obiectul meu preferat, ecusonul cu numele nostru și județul de proveniență.

Ziua a II-a, 27 aprilie

Era ora 7 când doamna profesoară a bătut în ușa mea, pentru trezire. Era ziua probei scrise. M-am pregătit și am coborât la micul dejun. Abia dacă am mâncat ceva, din cauza emoțiilor. Apoi ne-am îndreptat spre Colegiul Național „Tudor Vladimirescu” unde se țineau probele.

Când am ajuns în sala de examen, m-am simțit copleșită de emoții. Toți copiii păreau a fi foarte încrezători și pregătiți. La ora 9.00 am primit subiectele, iar pentru următoarele trei ore, trebuia să mă concentrez să fac tot ce pot mai bine. Eu am rămas între ultimii trei în sală și am predat lucrarea ultima. Doamna profesoară ne aștepta în curtea școlii.

Ne-am întors la hotel pentru prânz, care a fost o „Masă a Tăcerii”. Nimeni nu spunea nimic, până când... s-au afișat baremele. Toată lumea s-a agitat, iar după prânz, doamna profesoară ne-a ajutat să ne calculăm punctajele, aproximativ. Maximul meu era de 90 de puncte.

Apoi am vizitat operele lui Brâncuși și am admirat Coloana Infinitului. Mai spre seară, am ieșit în oraș și ne-am mai plimbat, așteptând rezultatele. Era deja ora 19, dar nimic, apoi 20 și 21. Doamna profesoară a rămas puțin în urmă, iar apoi m-a sunat... aveam în sfârșit punctajul! Am fugit repede înapoi și am aflat că luasem chiar 90 de puncte! Aveam al 6-lea punctaj pe țară! Eram foarte fericită.

Ziua a III-a, 28 aprilie

M-am trezit puțin mai târziu, deoarece nu aveam probe. Era ziua noastră liberă! De dimineață am vizitat Muzeul Arhitecturii Populare din Gorj, de la Curtișoara. Am rămas plăcut surprinsă de acest muzeu. Mi-a plăcut foarte mult; casele, deși vechi, aveau o splendoare aparte.

Apoi am luat prânzul la hotel și ne-am mai plimbat prin centru. Hotelul nostru era aproape de toate obiectivele, așa ca eram mereu pe afară, vizitând locuri noi. Spre seară ne-am mai pregătit pentru proba practică și m-am culcat plină de emoții.

Ziua a IV-a, 29 aprilie

Era ultima zi... cu proba decisivă... totul depindea de punctajul pe care urma să îl obțin la proba practică. Am ajuns în aceeași sală, am mai discutat cu câțiva copii din alte județe, iar apoi am observat materialele de pe masă. Cutii de chibrituri, cubulețe din lemn, un pahar din hârtie, lipici cu silicon și hârtii colorate... Offff, oare care vor fi subiectele?

Tot la ora 9 fix, aveam subiectul în fața mea. Când l-am citit, am rămas surprinsă. Părea a fi chiar ușor! Dar când am început să lucrez, parcă timpul trecea mai repede decât trebuia. Cu siguranță nu era de partea mea... până la urmă am mai primit 15 minute, proba devenind astfel de 2 ore și 15 minute. Am rămas din nou printre ultimii trei și am predat lucrarea ultima.

Când am ieșit, eram puțin dezamăgită, dar tot ce puteam face era să așteptăm rezultatele finale. Ne-am mai plimbat prin centrul orașului, pentru a ne mai relaxa puțin... Apoi ne-am pregătit pentru festivitatea de premiere. Toți așteptam rezultatele cu sufletul la gură... Intram pe site-ul Inspectoratului Școlar din Gorj, dar tot nimic... era ora 16, apoi 17 și premiarea începea, fără ca rezultatele să fie afișate.

Au început cu elevii din clasa a V-a, de la ultima mențiune, la locul patru și la podium. După greșelile pe care le făcusem la proba practică, mi-am pierdut speranța. Știam că nu voi lua mențiune, deși îmi doream nespus de mult.

A sosit momentul... premiarea clasei a VI-a. Au chemat pe scenă ultima mențiune, încă una, apoi alta, iar apoi... numele meu! Am coborât repede pe scenă cuprinsă de emoții. Am obținut locul 7, cu 90 de puncte la proba practică! Doamna profesoară a fost foarte mândră de mine, iar eu eram cea mai fericită. Îmi este tare dragă doamna profesoară, ne-a ajutat pe toți cât de mult a putut, iar acest lucru s-a văzut în rezultatele obținute.

În sfârșit, așteptarea a luat sfârșit, emoțiile au început să se estompeze și curând a sosit cina festivă, care a fost minunată. Ne-am distrat de minune!

După ce s-a servit desertul, am pornit spre Sibiu, cu o mențiune și două rezultate bune... Vai, ce experiență minunată am trăit! A fost ca o vacanță de care nu știam că avem nevoie.

Târgu-Jiu este un oraș superb, care merită cu siguranță vizitat, dar nu vă pot promite că va fi la fel de frumos fără colegii și prietenii pe care i-am făcut, fără minunata noastră doamnă profesoară, Marioara Vonica.

Olimpicii noștri. Portrete

O performanță remarcabilă: două mențiuni la Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română – gimnaziu, de la Slatina. Reprezentantele județului Sibiu sunt eleve ale Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”

Coordonatori: prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. dr. Marcela Ciobănuș

Sara, Sofia, Alexandra și Mădălina – eleve la CNGI, Sibiu

La sfârșit de săptămână, în perioada 17-21 aprilie 2024, s-a desfășurat la Slatina etapa națională a Olimpiadei de limba și literatură română, considerată de organizatori „Olimpiada Regină”. Județul Sibiu a fost reprezentat de patru eleve, toate de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu: la clasa a V-a, Sofia Diță (prof. coordonator Marcela Ciobănuș), la clasa a VI-a, Alexandra-Irina Bărbuș (prof. coordonator Maria-Daniela Lorinczi), la clasa a VII-a, Mădălina Țimonea (prof. coordonator Anamaria Coroian), la clasa a VIII-a, Sara-Alexandra Frățilă (prof. coordonator Maria-Daniela Lorinczi).

Într-o competiție acerbă, cu cei mai buni elevi din țară la toate cele patru clase de gimnaziu, reprezentantele Sibiului și-au onorat cartea de vizită, situându-se pe locuri fruntașe. Pasiunea pentru literatură, talentul și determinarea le-au ajutat pe fete să-și depășească emoțiile mari, inerente unor astfel de competiții naționale, și să revină de la Slatina cu două mențiuni ale Ministerului Educației, obținute de Mădălina Țimonea și Sara-Alexandra Frățilă. Rezultatele excelente de la această competiție, punctajele ridicate la proba scrisă, dar și la proba orală, reconfirmă valoarea acestor copii care sunt deja premiați la diferite concursuri școlare, inclusiv de creație. Proba de „foc” a Olimpiadei, cea scrisă, a avut darul de a reliefa trei aspecte esențiale: cunoștințele gramaticale (subiectul I), înțelegerea textelor-suport (subiectul al II-lea), scrierea creativă (subiectul al III-lea). În schimb, proba orală, mare piatră de încercare pentru cei emotivi, a evidențiat capacitatea de a-și stăpâni și de a-și învinge emoțiile printr-un discurs argumentativ care să evidențieze experiența de lectură a olimpicilor. În plus, experiența întâlnirilor dintre olimpici este de neuitat, așa cum mărturisește Alexandra: „A fost o experiență de neimaginat, una la care nici nu aș fi putut visa. În perioada Olimpiadei naționale, am cunoscut mulți copii cu aceleași pasiuni și interese comune ca mine: lectura și literatura. Am legat prietenii strânse, valoroase, la fel ca amintirile frumoase pe care le-am adunat în suflet. Am fost primiți de oameni binevoitori, generoși, cu o inimă bună. Sunt mai mult decât sigură că nu o să uit această experiență unică, una care va rămâne întipărită mult timp în mintea mea!”

Un gând de mulțumire adresăm părinților care au fost alături de olimpici, la Slatina, dar și în timpul pregătirii pentru o competiție foarte dificilă. Susținerea lor necondiționată este un element-cheie al reușitei. Felicitări tuturor! Este o reușită meritorie, care încununează munca, perseverența, învățarea permanentă și marea disponibilitate spre înțelegerea tainelor literaturii române!

**Prof. Maria-Daniela Pănăzan Lorinczi,
Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu**

Pregătire loturi olimpice - întâlnire cu reprezentantul ISJ Sibiu, prof. inspector Ioana Negrea, cadre didactice, elevi și părinți – pregătirea pentru participare la Olimpiada de LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, Slatina (17-21 aprilie gimnaziu), Suceava (23-26 aprilie liceu).

Olimpici etapa națională

*Sofia Diță, V A
Alexandra Bărbuș, VI A
Mădălina Țimonea, VII A
Sara Frățilă, VIII B
Alexia Ciobănuș, IX E
Maia Loloșiu, X F*

Pregătirea pentru participarea la Olimpiada de LINGVISTICĂ „SOLOMON MARCUS”, Ploiești, 5-7 aprilie

Premiere, Slatina

Gala Performanței – Categoria Olimpiade Naționale și Concursuri Școlare Internaționale, elevii sibieni sunt răsplătiți de către reprezentanții Consiliului Județean Sibiu pentru munca lor, pentru perseverența și rezultatele obținute - martie 2024

Olimpici etapa națională

*Tudor Giurca, VII A
- mențiune
Luca Golășilă, VI B
Emilia Neacșu, VI B*

Jurnal de olimpiadă

Premii și mențiuni la etapele naționale ale Olimpiadei de Fizică pentru elevii de gimnaziu

ANTONIA MUNTEAN – etapa națională (Brașov, 2024)

ZIUA 1

În data de 21 aprilie la ora 10:00, am plecat cu autocarul din parcare de la Sala Thalia spre Brașov. Pe parcursul drumului, în autocar am vorbit cu ceilalți reprezentanți ai județului Sibiu și m-am împrietenit cu toată lumea. La ora 12:00, am ajuns la Hotelul Monterai din Poiana Brașov, unde am fost cazați. Camerele nu au fost pregătite pentru cazare și în acest timp ne-am jucat la recepția hotelului. Când s-a finalizat pregătirea camerelor, m-am cazat împreună cu celelalte fete, eu am stat într-o cameră cu două fete din clasa a VI-a B de la CNGL Sibiu (Emilia Neacșu și Ecaterina Rusu). La ora 18:00 am servit cina, iar mai apoi am mers în cameră. Spre seară, am repetat câteva experimente și m-am pus să dorm, deoarece urma o zi lungă.

ZIUA 2

În data de 22 aprilie urma să particip la prima probă, proba experimentală. M-am trezit la ora 7:00 pentru a fi pregătită să merg la masă la ora 7:30. După micul dejun, am luat autobuzul care ne-a transportat la centrul de examen, dar totuși de la stație am mai mers pe jos încă 30 de minute. Examenul a început la ora 9:00 și s-a finalizat la ora 11:00. Eram destul de încrezătoare la finalul probei. După puțin timp, ne-am întors la cazare și ne-am jucat jocuri de societate după luarea prânzului. Am servit cina la 18:00 și am mers în cameră pentru a ne pregăti pentru ziua următoare. Am mai recapitulat probleme și formule pentru următoarea zi.

ZIUA 3

În această zi urma să particip la a doua probă, proba teoretică, care, din punctul meu de vedere, urma să fie cea mai dificilă. La fel ca în ziua anterioară, m-am trezit la 7:00, am servit micul dejun la ora 7:30, iar mai apoi am mers cu autobuzul până în centrul Brașovului și de acolo am mers pe jos până la centrul de examen, care de data aceasta se afla în altă locație.

Proba teoretică a început la ora 9:00 și s-a terminat la ora 11:00. Când am ieșit din sala de examinare, m-am simțit ușurată, dar încă nu mă simțeam relaxată, deoarece urma ca în acea seară să primim rezultatele. După ce ne-am strâns toți, am luat din nou autobuzul spre cazare, iar după ce ne-am relaxat puțin și am servit prânzul, ne-am adunat în cabana fetelor și am jucat jocuri de societate până seara târziu. Am făcut doar o singură pauză, atunci când am servit cina. Toți am mers la somn, deoarece se făcuse foarte târziu.

ZIUA 4

Ziua de 24 aprilie a fost o zi liberă. În această zi ne-am trezit puțin mai târziu și am sărit peste micul dejun. Rezultatele au fost publicate doar pe la ora 10:00. Am fost destul de mulțumită de rezultate, dar totuși credeam că am făcut mai bine, așa că la ora 14:00 am depus contestație, dar nu mi s-a modificat punctajul. Totuși, am fost destul de mândră de mine, deoarece am ratat mențiunea specială cu cinci locuri, iar anul viitor sper că voi face mult mai bine. Pentru a sărbători, noi, fetele, ne-am comandat pizza și ne-am distrat. Mai spre seară, băieții au venit din nou pentru a juca cărți și normal că și în seara aceasta ne-am culcat târziu.

ZIUA 5

În această zi m-am trezit la ora 7:00 și am luat micul-dejun cât de repede am putut, deoarece organizatorii olimpiadei ne-au pregătit o excursie la castel și la Dino Park. Noi am servit prânzul la un restaurant și apoi ne-am întors la cazare. Am plecat apoi la Mall, de unde mi-am luat un suc. Seara, am avut organizată o cină festivă la o sală de nunți unde am fost tratați foarte frumos cu trei feluri de mâncare și un desert foarte bun. Ne-am întors foarte târziu la hotel și am văzut că la munte a nins în acea seară. A fost foarte distractivă ziua, dar și puțin obositoare deoarece a plouat tot timpul.

ZIUA 6

A sosit și ultima zi, ne-am trezit de dimineață și am luat micul dejun, iar mai apoi am fost la premiere, care a durat în jur de două ore. Toată lumea a avut timp pentru a-și face bagajul pentru că microbuzul ne-a luat la ora 14:00. În două ore am ajuns la Sibiu, în parcare de la Sala Thalia, de unde părinții ne-au preluat. Mi-a fost tare dor de familie și m-am bucurat la vederea acesteia.

Am ajuns cu bine acasă, dar, reamintindu-mi timpul petrecut la Brașov, îmi este dor de serile în care ne jucam cărți, îmi este dor de ceilalți colegi.

Antonia

EMILIA NEACȘU – etapa națională (Brașov, 2024)

Olimpiada Națională de Fizică 2024, care a avut loc la Brașov, a fost pentru mine încă o experiență de neuitat, oferindu-mi ocazia de a-mi testa cunoștințele și de a lega noi prietenii.

Totul a început cu o festivitate de deschidere în care am ascultat o frumoasă interpretare la pian și un discurs de bun-venit din partea organizatorilor. În următoarele două zile am avut testele practice și teoretice și parcă ploaia neconținută de afară ne îndemna să ne concentrăm la ce aveam de făcut. Am fost bucuroasă când am primit punctajul, dar bucuria nu s-a putut compara cu ce am simțit când mi s-a acordat medalia de argint.

Olimpiada de la Brașov a rămas pentru mine un reper important în demersul meu de a-mi îmbunătăți performanțele și sper să fie urmată și de altele.

ECATERINA RUSU – etapa națională (Brașov, 2024)

La olimpiada națională de fizică, prima zi a început într-un mod plăcut, fiind primiți cu căldură în pensiunea unde urma să petrecem următoarele zile, un loc frumos, o cabană cu vedere spectaculoasă asupra orașului. Atmosfera a fost una prietenoasă și relaxantă, iar subiectele de la concurs mi s-au părut interesante și stimulante, oferindu-mi șansa de a-mi dovedi cunoștințele dobândite la școală sub îndrumarea doamnei profesoare Iuliana Pop. Deși ploua, am reușit să vizităm Brașovul, un oraș deosebit, care m-a impresionat cu peisajele sale. Festivitatea de încheiere a fost cu adevărat impresionantă, cu mâncare delicioasă și o atmosferă deosebită. A fost ocazia perfectă să îmi fac prieteni noi, unii dintre ei devenind prieteni buni. Sper că voi putea participa și anul viitor, având în vedere că această experiență a fost una remarcabilă și de neuitat.

Premii obținute la olimpiada de fizică:

- 🏆 Emilia Neacșu, clasa a VI-a B – Medalie de Argint
 - 🏆 Andrei Ispășoiu, clasa a VII-a B – Medalie de Bronz
- Coordonator: Prof. Iuliana Pop

SONIA TRIF-

Premiul Special al Comisiei Centrale la etapa națională

Experiența trăită în cadrul acestei olimpiade a fost o noutate pentru mine, fiind prima olimpiadă națională la care am participat. Doar acum, în clasa a VI-a, am realizat câte locuri noi pot vedea, ce fel de lucruri pot învăța și câți prieteni noi îmi pot face doar pentru simplul fapt că am ales să particip la această olimpiadă și că am avut șansa de a obține primul loc la etapa județeană. Într-adevăr, subiectul etapei județene nu a fost ușor, nu se compară cu lecțiile avute la orele de religie sau de română, dar am reușit să trec peste tot ce era mai greu cu ajutorul și susținerea familiei, profesorilor și a prietenilor, de aceea le mulțumesc. Am învățat că trebuie depusă multă muncă și efort, că trebuie multă pregătire și dedicare, ceea ce am reușit să săvârșesc și iată că, într-un final, munca mea a fost răsplătită prin calificarea la etapa națională. Am sperat, deși nu m-am așteptat la o asemenea notă, dar am fost extrem de încântată deoarece trăiam cu gândul că va fi o nouă experiență și că, cu siguranță, voi face o treabă extrem de bună și la etapa națională. Pentru susținerea necondiționată și ajutorul oferit sunt recunoscătoare doamnei prof. de limba și literatura română, Maria-Daniela Lorinczi. M-a încurajat să am încredere în forța mea de exprimare artistică.

În ziua plecării către Craiova, Dolj, unde s-a desfășurat etapa națională a olimpiadei de Cultură și Spiritualitate între 15 și 19 mai, îl așteptam pe profesorul nostru însoțitor în timp ce îmi spuneam că totul va fi bine și că mă voi descurca. Pe parcursul călătoriei, m-am împrietenit și cu ceilalți trei olimpici, din clase diferite, venind de la școli diferite din Sibiu, și ne-am înțeles extraordinar, am reușit să ne cunoaștem unul pe celălalt și, de asemenea, pe profesorul de religie care ne-a însoțit, care a fost foarte bun și înțelegător cu noi și ne-a susținut permanent. După cazare, am vizitat centrul Craiovei cu o profesoară de română foarte simpatcă, iar apoi ne-am întors la hotel unde am servit cina și apoi ne-am odihnit, pentru că a doua zi se susținea proba scrisă.

Am luat micul dejun, apoi am pornit către Colegiul Național „Frații Buzești” din Craiova pentru a da proba scrisă. A fost destul de mare haos și stres deoarece eram foarte mulți copii, iar profesorii trebuia să țină pasul pentru a ne trimite la sălile corecte. Subiectul dat a fost, într-adevăr, mult mai greu decât cel de la etapa județeană, dar am ieșit, eu și colegii mei, fericiți și învingători că am scăpat de una din probe. Frica cea mai mare a fost la proba orală. După probă, profesorul ne-a dus să vedem câteva cântece și dansuri la Filarmonica Oltenia. La proba orală, de care mi-a fost frică, am ales un subiect simplu și cred că m-am descurcat să-l prezint în fața unor profesoare bune și simpatice, chiar dacă fetele care au prezentat înaintea mea au avut discursuri mult mai detaliate și frumoase, cu expresii și cuvinte care te lăsau mască pentru clasa a VI-a. Am vizitat muzee cunoscute din Craiova și ne-am plimbat prin oraș pentru a ne relaxa după o probă atât de stresantă. În aceeași zi, ne-am aflat rezultatele. Nu a fost ceva extraordinar, doar unul dintre noi patru a reușit să ia locul I, Dragoș Drăghici (la clasa a VIII-a), dar eu și restul fetelor am fost fericite pentru premiile speciale pe care le-am obținut prin munca și prin eforturile noastre.

Sâmbăta am fost liberi până la festivitatea de premiere de la Filarmonică, iar apoi am luat-o încet înapoi spre casă, înapoi în Sibiu. Tot acest drum și această experiență m-au învățat multe lucruri, mi-au arătat că succesul și calea către fericire înseamnă muncă, că prin experiențe noi, oameni noi, locuri noi, putem să ne înțelegem pe noi înșine și pe oamenii din jurul nostru. Nu am regretat nicio secundă că nu am luat mențiuni sau locurile I, II, III, ba din contră, am reușit să realizez un asemenea lucru cu o notă perfectă pentru mine, ceea ce a putut să-mi ofere doar un zâmbet larg și să mă bucur pentru cei ce au fost printre primii pe țară (cum a fost colegul nostru Dragoș, din Sibiu). Sper că anul viitor voi participa din nou, iar rezultatul va fi și mai bun, dar pentru moment, mi-a plăcut și m-a încântat participarea la Olimpiada Interdisciplinară Cultură și Spiritualitate Românească, oamenii pe care i-am întâlnit și pe care am avut ocazia să îi cunosc, dar și locurile minunate vizitate în Craiova.

La etapa județeană, patru eleve de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” au obținut premii:

- ✚ Sonia Trif, clasa a VI-a A, premiul I (coordonatori: prof. Maria-Daniela Lorinczi – română, prof. Laura Seicean – religie)
- ✚ Bâra Andreea, clasa a VIII-a A, premiul al II-lea (coordonatori: prof. Maria-Daniela Lorinczi – română, prof. Anca Munteanu – religie)
- ✚ Francesca-Anamaria Lorinczi, clasa a VIII-a A, premiul al III-lea (coordonatori: prof. Maria-Daniela Lorinczi – română, prof. Anca Munteanu – religie)
- ✚ Maia-Daniela Loloiu, clasa a X-a E, premiul I (coordonatori: prof. Carmen Oțoiu – română, prof. Anca Munteanu – religie)

Francesca, Andreea, Dragoș și Maia – premiați de ÎPSS Laurențiu Streza, la festivitatea de premiere a olimpicilor de la Religie și Cultură și spiritualitate, organizată la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna” Sibiu, iunie 2024

Experiențe la etapa națională a Concursului Transcurricular de Lectură și Interpretare „Ionel Teodoreanu” de la Iași

Olimpiadele și concursurile naționale organizate de Ministerul Educației pentru elevii de gimnaziu s-au încheiat pentru acest an școlar cu a XVIII-a ediție a Concursului Transcurricular de Lectură și Interpretare „Ionel Teodoreanu” de la Iași, organizat de Ministerul Educației și Colegiul Național „Costache Negruzzi” din Iași, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Iași și alte instituții de cultură de prestigiu. Acest concurs a întrunit 190 de elevi din toată țara, fiecare județ având câte un reprezentant (clasat pe unul din primele trei locuri la Olimpiada de Limba și literatura română, etapa județeană), la care s-au adăugat 12 reprezentanți ai județului organizator. Președintele de onoare al concursului a fost prof. univ. dr. Bogdan Crețu, critic literar, scriitor și profesor la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, iar președinți executivi, doamna prof. Camelia Gavrilă, director al Colegiului Național „Costache Negruzzi”, și domnul profesor Daniel Georgescu, consilier în Ministerul Educației.

Eliza-Maria Suci, elevă la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, a reprezentat județul Sibiu la clasa a VI-a. Eliza a reușit o performanță remarcabilă, obținând Premiul al III-lea, cu un total de 146 de puncte din 150 posibile. La proba scrisă, punctajul obținut a fost de 96 de puncte, iar la proba orală, Eliza a obținut maximum, adică 50 de puncte.

După primirea premiului, foarte bucuroasă, Eliza a declarat:

„În inima literaturii, unde cuvintele dansează între pagini și imaginația înflorește în mii de culori, am văzut speranța pentru un viitor mai educat la Concursul Național „Ionel Teodoreanu” de la Iași. Acolo, printre rânduri pline de pasiune și paragrafe încărcate de emoție, am descoperit o lume în care fiecare cuvânt își spune povestea. Premiul al treilea nu este doar o recunoaștere a efortului meu, ci și o invitație să continui să explorez adâncimile nesfârșite ale limbii române. Este o onoare să fiu printre olimpici, să stau alături de cei care împărtășesc aceeași dragoste pentru literatură.

Prima vizită în orașul Iași m-a impresionat profund. Fiecare colț de stradă, fiecare clădire veche și fiecare parc își povestea istoria. Când pășeam pentru prima dată pe străzile Iașului, simțeam cum sunt cuprinsă de farmecul său unic. Palatul Culturii mă întâmpina cu splendoarea sa, iar Grădina Botanică îmi oferea o oază de liniște și verdeață. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” îmi amintea de tradiția academică a orașului, iar Teatrul Național mă invita să descopăr arta scenică ieșeană. Aș adăuga faptul că premiul obținut este mai mult decât un trofeu; este o promisiune pentru viitor, un angajament că voi continua să scriu, să citesc și să trăiesc prin fiecare cuvânt care mă apropie de esența umanității. Le mulțumesc doamnei profesoarei Maria Daniela Pănăzan Lorinczi, familiei și celor dragi, deoarece mi-au călăuzit pașii pe acest drum literar!”

Originalitatea concursului național de la Iași constă în sensibilizarea elevilor prin artă, iar probele de concurs (cea scrisă și cea orală) valorifică elemente de creativitate cu relații diferite între literatură, pictură, muzică, artă dramatică. Felicitări sincere elevei de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” pentru distincția obținută, este o realizare deosebită, care a încununat eforturile de pregătire pentru olimpiadele școlare și care deschide drumul spre alte realizări prin care Eliza să își exprime cu adevărat talentul creator.

Eliza - Maria Suci, clasa a VII-a B
Prof. coordonator: Daniela Maria Lorinczi

Interviu cu TUDOR GIURCA,

*elev olimpic din clasa a VIII-a A
premiul 1 la Olimpiada de limba engleză,
etapa națională*

**Reporteri: Ștefana Șuiu și Ștefania Toth,
clasa a V-a B**

Ce te inspiră pe tine să înveți engleza?

Pentru mine engleza este o limbă deosebită datorită caracterului ei universal și valorii sale estetice. Engleza este vorbită în întreaga lume, așa că studiul ei îmi permite să interacționez mult mai ușor cu persoane de naționalități diferite, oferindu-mi astfel posibilități în învățământ, iar, mai apoi, în carieră. Deși acest aspect practic al limbii engleze e parte din motivul pentru care învăț limba, nu pot nega însemnătatea ei culturală. Pentru a înțelege pe deplin operele scrise de William Shakespeare, Oscar Wilde, Charles Dickens și zeci de alți autori englezi, este necesar să ne cufundăm în limbă, spre a percepe nuanțele textelor citite.

Intenționezi să urmezi o carieră legată de engleză?

Deocamdată nu sunt sigur în privința viitoare mele meserii, dar mi-ar plăcea foarte mult să am o carieră legată de limba engleză. Astfel, nu-mi displace ideea meseriei de profesor de limba engleză sau cea de translator, însă, din fericire, mai am timp de gândire înainte de a lua o asemenea decizie.

Câte ore pe zi te antrenezi înainte de un concurs?

Nu sunt o persoană foarte organizată, așa că nu pot spune exact cât timp mă antrenez înaintea unui concurs. Cu toate acestea, încerc să obțin cât mai multe materiale de studiu de la profesorii mei și să le lucrez în timpul liber, pentru a mă asigura că pregătirea mea acoperă toate aspectele teoretice necesare la olimpiadă.

Ce te ajută să te concentrezi când te pregătești de concursuri?

Când mă pregătesc pentru concursuri mă ajută foarte mult să scap de distragerile din jurul meu. Astfel, încerc să-mi limitez pe cât posibil timpul petrecut pe dispozitive prin a dezinstala rețelele de socializare, jocurile video și orice alte aplicații care mi-ar putea abate atenția de la studiu. În plus, încerc să mă retrag într-un spațiu liniștit, în care să mă pot pregăti în pace, fără a fi întrerupt de alte persoane.

De la ce vârstă a apărut pasiunea pentru engleză?

Pasiunea mea pentru engleză a început odată cu meditațiile la această materie, la vârsta de șapte ani. Am avut ocazia de a învăța engleza împreună cu o profesoară deosebită, doamna Margareta Kamla, o prietenă de familie foarte dedicată, care m-a ghidat cu răbdare și înțelegere prin aproape toate aspectele limbii. De atunci, interesul meu pentru engleză a rămas neschimbat, iar mulțumită efortului depus de profesoara mea, am reușit să obțin rezultate inclusiv la concursuri naționale.

**Felicitări, Tudor, pentru reușitele tale! Ești un model pentru noi, bobocii!
Îți dorim mult succes în continuare, să te bucuri de multe alte reușite frumoase!**

UN PAS SPRE VIITOR

ȘCOALA NOASTRĂ IDEALĂ

Coordonator: prof. Ramona Săftescu

Pentru noi, școala ideală este o școală privată, în care tehnologia este avansată și folosită pentru educația copiilor. În această școală, la ora 12, elevii iau masa la cantină. Pentru fiecare zi, cantina oferă o varietate de preparate din care copiii pot alege.

Sălile de clasă conțin table inteligente, moderne și fiecare copil folosește o tabletă în scop educațional, care sunt însă interzise în pauze. Într-o clasă sunt aproximativ douăzeci de elevi. Orele durează patruzeci de minute, iar pauzele sunt de douăzeci de minute, cu excepția pauzei mari, care are treizeci de minute. Într-una din zile, elevii pleacă din clase la ora treisprezece pentru a participa la atelierul de lectură din biblioteca școlii, alături de doamna profesoară de română și de doamna bibliotecară. În celelalte zile, orele se termină după masa de prânz.

Pe lângă activitățile școlare, elevii au acces la un bazin de înot, în afara orei de sport. De asemenea, școala are două terenuri: unul de baschet și celălalt de volei, de care copiii se pot bucura în pauze.

Elevii participă la trei ore de română, trei de matematică, două de engleză, una de germană, una de religie, două de sport, una de informatică, una de istorie, una de geografie, una de biologie, una de muzică, una de desen, una de educație socială și una de educație financiară. În acest fel, copiii au parte atât de lecții educaționale, cât și de distracție, relaxare și socializare.

Daria Burdușel, Daria Săvoiu, Nicole Dordea, Antonia Herciu, Octav Mănițiu, clasa a VI-a B

...Pentru noi, școala viitorului este o școală nouă și modernă. Sălile de clasă sunt dotate cu mobilier potrivit și fiecare elev are acces la dispozitive personale conectate la internet.

Activitățile extrașcolare și proiectele ne ocupă mare parte din timp – proiecte de mediu sau cursuri de acordare a primului ajutor, excursii de recunoaștere a florei și faunei și ateliere de teatru. Pentru a ne cunoaște mai bine vor fi organizate jocuri de societate și de comunicare.

În școala viitorului se vor folosi mai mult tablete cu creion sau computere. Nu va mai trebui să cărăm aceste ghiozdane grele precum le avem în prezent!

Antonia Luțaș, Silvana Cârștoc, Natalia Tudor, George Miculescu, Ema Hancaș, clasa a VI-a B

Andru Oancea, Ștefania Fulea, Mateo Belia, Anastasia Anchidin, Andrei Ciobanu, clasa a VI-a A

Părerea noastră este că școala viitorului va fi mai simplă, în loc de caiete și manuale vom avea tablete electronice. Ora va dura patruzeci de minute, cu pauze mai mari pentru ca elevii să se poată relaxa. În fiecare săptămână vom avea două ore de educație socială, elevii vor putea opta pentru materiile pe care vor să le urmeze, iar orele se vor termina la ora paisprezece. Vom participa la ateliere de tâmplărie unde vom învăța să tăiem lemn sau să construim jucării din lemn. Acestea pot fi ale noastre, putem să le confecționăm pentru Bazarul de Crăciun sau putem să le dăruim prietenilor. La ora de sport vom juca volei/fotbal/baschet, vom participa la cursuri de dans și gimnastică.

Școala noastră va fi minunată!

Alexandra Joarză, Larisa Trihenea, Ania Popa, Sofia Diță, clasa a VI-a A

Școala noastră este o școală modernă care asigură cele necesare elevilor fiind avansată în tehnologie. Acest sistem de învățământ tratează fiecare copil în mod egal, indiferent de gen, naționalitate, etnie, culoare, rasă sau vârstă, neexistând discriminare.

Școala are o formă unică și este viu colorată, fiind primitoare pentru copii. Aceasta are peste 60 de săli de clasă, 6 laboratoare de chimie și 6 de informatică. Pe lângă asta, școala are două săli de sport, una interioară și alta exterioară. Sala interioară conține un bazin olimpic și zece spații distincte în care pot fi practicate diferite activități sportive. Spațiul exterior este utilizat pentru atletism și o dată la două săptămâni se organizează activități sportive distractive. Această școală deține o cantină care asigură elevilor mâncare caldă și gustări opționale în pauze. Sălile de clasă sunt bine dotate și viu decorate. Pereții sunt colorați, iar pe tavan este reprezentat sistemul solar. Fiecare materie este predată de un profesor-robot, capabil să ofere copiilor informațiile necesare și să le explice aspectele necunoscute. Nu în ultimul rând, curtea școlii conține un parc, o grădină și un spațiu de lectură. În plus, există două terase, una cu piscină și alta cu spațiu de joacă.

Aceasta este școala noastră, un loc în care toți elevii vin cu plăcere!

La începutul fiecărui an școlar, elevii din clasele nou formate (clasa a V-a) sunt invitați să participe la un sondaj, un exercițiu de imaginație, dar și la ateliere de lucru prin care să ilustreze școala viitorului. Printre solicitările colegilor mei pe când erau în clasa a V-a (anul școlar 2023-2024) se numără:

- ✚ spații „viu colorate, decorate și primitoare”;
- ✚ scaune ergonomice, table interactive, moderne și tablete personale;
- ✚ teren de baschet, volei, fotbal, bazin olimpic, cursuri de dans și gimnastică, grădină, spațiu de joacă;
- ✚ scăderea numărului de ore pe zi și desfășurarea unor activități de relaxare și socializare, ateliere de lectură, tâmplărie...;
- ✚ posibilitatea de alegere a materiilor studiate în funcție de interesele copiilor;
- ✚ cantină cu preparate variate, la alegere.

Anul școlar 2024-2025

Suntem bucuroși să menționăm faptul că o parte dintre dorințele lor s-au îndeplinit. Școala noastră a fost dotată cu table interactive, calculatoare și imprimante în fiecare clasă, a fost înființat al doilea laborator de robotică și un laborator de limbi străine dotate cu aparatură de ultimă generație. Sălile de clasă sunt luminoase, cu mobilier modular și elevii dispun de spații personale de depozitare.

Pentru vizualizarea activităților extrașcolare la care elevii C.N.G.L. participă în fiecare an școlar, vă invităm să accesați site-urile: cngl.eu și cdicngl.ro

Selecție și prezentare:
Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

Consiliul elevilor din CNGL

Coordonator: prof. Daniela Săcelean

Consiliul Școlar al Elevilor are un rol esențial în viața comunității educaționale, acesta fiind reprezentantul elevilor și dorințelor lor în cadrul instituției noastre. Anul acesta, avem plăcerea de a anunța formarea unei noi echipe dedicate, care și-a propus dezvoltarea unui sistem școlar mai inovativ.

Printre inițiativele propuse pentru acest an școlar se numără: organizarea unor activități extracurriculare diverse, competiții sportive cu premii, un bazar al elevilor, precum și activități culturale, cum ar fi formarea corului școlar. Încercăm prin acestea să continuăm să oferim colegilor noștri oportunități de dezvoltare personală, educațională și creativă, contribuind astfel la o experiență școlară mai satisfăcătoare.

În perioada primelor module – septembrie/decembrie – elevii școlii noastre au participat la evenimente precum: Balul Bobocilor, spectacole de Ziua Națională a României și de Crăciun, dar și la Bazarul organizat în 19 decembrie.

(Larisa Radu, IX I – Departamentul Presă, CȘECNGL)

În pragul sărbătorilor de iarnă, la Colegiul National „Gheorghe Lazăr”, copiii se pregătesc de binemeritata vacanță și organizează cu încântare festivități de iarnă.

Pe când Crăciunul bate la ușă, membrii Consiliului Elevilor plănuiesc modul perfect de a trece pragul acestor magice sărbători alături de colegi, participând cu toții la concertul de colinde pregătit de membrii corului școlii și la bazar.

Scopul acestui bazar a fost acela de a aduna bani pentru activități școlare/extrașcolare, dar s-a avut în vedere și aspectul social. Astfel, Magia Crăciunului a cuprins întreaga școală. Toți elevii participanți au adus decorațiuni de iarnă, brioșe, biscuiți și multe alte bunătăți care s-au bucurat de multă apreciere.

Concertul organizat de domnul profesor de muzică Gabriel Popescu a fost susținut de corul școlii în holul central, împodobit de sărbătoare. Copiii au cântat colinde și au recitat versuri, transmitând bucuria blândă a Crăciunului prin cântările tradiționale.

A fost un Crăciun de neuitat la „Gheorghe Lazăr”, un Crăciun plin de bucurie și activități creative minunate.

(Ana Beca, VI A – Vicepreședinte CȘE Junior)

„În așteptarea lui Moș Crăciun”

„Bazarul de Crăciun”

Astăzi, 19 decembrie 2024, școala a prins viață cu un bazar de Crăciun plin de magie și voie bună. Fiecare clasă a adus ceva special, iar tarabele erau încărcate cu bunătăți și decorațiuni festive. Eu am pregătit macarons, care au fost foarte apreciați de cei care i-au gustat. Mirosurile îmbietoare de turtă dulce, prăjituri și ciocolată caldă umpleau holurile, iar colindele cântate de elevii din cor creau o atmosferă de sărbătoare. Copiii explorau curioși fiecare colțisor, în timp ce părinții și profesorii schimbau zâmbete și vorbe calde. Totul a fost o sărbătoare, un moment în care fiecare și-a adus contribuția pentru a face ziua de neuitat. Spiritul Crăciunului a fost prezent în fiecare detaliu!

(Ștefania Toth, 5 B)

Bazarul de Crăciun de la CNGI a fost o activitate foarte frumoasă. Pe holul școlii au răsunat glasurile cristaline ale copiilor din cor. Unii elevi au vândut prăjituri, alții jocuri și decorațiuni de Crăciun. Eu am adus câteva globuri realizate manual și cu toții am vândut și am cumpărat ce ne-a plăcut. La final, am aflat că noi, clasa a V-a B, am strâns cea mai mare sumă de bani, ceea ce m-a bucurat nespus, pentru că ne-am unit și am fost motivați de o cauză nobilă. Toți banii au fost donați către cazurile sociale din colegiul nostru și către asociația elevilor, pentru proiecte și activități viitoare.

(Anastasia Țepeș-Bobescu, 5 B)

Experiența de a vinde la bazar a fost una unică! Să vă povestesc! Bazarul nu este doar un târg unde copiii vin și vând patiserii sau lucruri pe care nu le mai folosesc, cum se fac la majoritatea școlilor. Bazarul Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” a fost cu un scop, a fost pentru a ajuta copii cu probleme de sănătate. Pentru mine, și, poate, pentru toți colegii mei, această activitate ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine, creând prietenii. Spiritul Crăciunului nu a fost lăsat deoparte, ci ne-a bucurat mai mult și ne-a făcut mai dornici de a participa la acest eveniment, fie de a lua cadouri sau accesorii, fie de a mânca patiserii, dulciuri sau mâncare delicioasă pregătită de colegii noștri, fie în scop caritabil. A fost o experiență deosebită, fericită și foarte distractivă, pe care abia aștept să o repet cu drag și în următorul an!

(Ștefana Șuiu, 5 B)

În data de 19 decembrie 2024, am participat la Bazarul de Crăciun - CNGI. Am așteptat cu nerăbdare acest eveniment important care a împletit entuziasmul, bucuria, dar și efortul profesorilor, părinților și copiilor. Am avut standul clasei poziționat între bradul impunător și placa memorială dedicată lui Emil Cioran. La deschiderea Bazarului, colegii noștri de la Corul școlii ne-au întâmpinat cu un spectacol de colinde care a răsunat în toată școala.

Am început apoi să așezăm cu grijă pe masă diverse lucruri specifice Crăciunului, pregătite cu multă migală. Am pregătit: ornamente de sezon lucrate manual, bunătăți apetisante (turtă dulce, fursecuri, briose, chec de casă și nelipsita... SHAORMA). A fost o experiență de neuitat, dar plină de succes. Inițial, părinții nu au fost de acord cu geniala mea idee, dar după multă „bătăie la cap”, bucătăria noastră s-a transformat într-o shaormerie. În primele minute, tava mi-a rămas goală. A fost produsul epic al standului nostru. La final, ne-am urat, „Sărbători fericite!”, ne-am îmbrățișat, bucuroși de suma obținută. Aștept cu nerăbdare următorul Bazar, pentru a vă surprinde cu un alt produs.

(Tudor Tomoioagă, 5 B)

În așteptarea lui Moș Crăciun

Organizatorii Târgului de Crăciun, ediția 2024, au provocat elevii sibieni să participe la o activitate care să îmbine spiritul creativ, comunicarea și implicarea în proiectele comunității. Brăduții amplasați în Piața Huet au fost astfel împodobiți de reprezentanții școlilor din Sibiu cu decorațiuni din materiale reciclabile și naturale, contribuind astfel la crearea unei atmosfere de sărbătoare în așteptarea nașterii Pruncului Isus. A fost o zi de sărbătoare, am cântat colinde și ne-am bucurat de recompensa primită: ciocolată și o vizită la „Liftul lui Moș Crăciun”.

Școala noastră a fost reprezentată de elevii claselor a V-a, însoțiți de prof. dr. Daniela Lorinczi, prof. Ramona Mărginean, prof. Raluca Filip și responsabilul CDI, Marinela Rusu.

Împodobirea unui brad de Crăciun nu înseamnă doar decorarea cu globuri, beteală și luminițe, ci este felul prin care îți exprimi propriile sentimente față de minunata sărbătoare. De exemplu, eu cu clasa mea am mers să împodobim un brad. În acel loc erau mai mulți, dar nici unul nu semăna cu al nostru, dar nu din cauza decorațiunilor, ci din cauza faptului că al nostru era unic prin spiritul nostru de bucurie și prin emoțiile exprimate în momentul împodobirii. Mi-a plăcut mult că am colindat în jurul lui, am încins o horă. Minunat! Fiecare lucru e unic în sufletul unui om!

(Tudor Anisie, 5 B)

A împodobi un brad înseamnă a-l decora cu tot ce te face fericit, cu ghirlande de lumină, globuri de cristal pline cu gânduri și idei și o stea care te călăuzește și îți luminează drumul prin povești nemaiauzite. Activitatea de ornare a pomului de Crăciun ne-a oferit șansa de a-i da viață acestuia. Fiecare copil i-a depănat prin decorurile sale propriul basm. După ce falnicul brad a fost încărcat de bucurie, într-atât încât crengile sale îmbrățișau pământul, colinde vestitoare de minuni au ajuns până sus, la steaua ce a făurit o nouă cale spre o nouă istorisire.

(Elena-Nectaria Benea, 5 B)

Într-o zi mai însorită de iarnă, clasa noastră a mers la activitatea de împodobire a brazilor din centrul orașului. Acolo erau mulți copii, dornici să împodobească bradul clasei lor, cu tot felul de podoabe, cumpărate sau făcute de ei. Din clasa noastră, toți colegii au adus câte un glob roșu sau auriu, și unii chiar și ghirlande! Experiența a fost unică, cu foarte multe zâmbete și cu colegii și prietenii alături. Am trăit o emoție foarte frumoasă, un sentiment de fericire, de iubire și de compasiune! După ce toți am împodobit bradul, am făcut un cerc și am început să ne rotim în jurul lui, cântând colinde și punându-ne dorințe!

A fost o activitate frumoasă, plină de fericire!

(Ștefana Șuiu, 5 B)

Această activitate de împodobire a brazilor de Crăciun din Piața Huet a fost una deosebită. Fiecare dintre noi a împodobit bradul cu diferite ornamente de Crăciun. Prin această activitate am simțit cu adevărat spiritul Crăciunului. A fost o atmosferă foarte plăcută. Am râs, ne-am distrat și am cântat colinde. Fiecare dintre noi a avut libertatea de a împodobi bradul după propriile preferințe. Astfel, contribuind cu toții, am reușit să lăsăm amprenta clasei a V-a B. Împodobirea bradului nu înseamnă doar decorarea unui brad de Crăciun, ci este un prilej de a răspândi magia sărbătorilor și bucuria Nașterii lui Isus.

(Diana Pârvu, 5 B)

„Magia Crăciunului în Piața Huet”

Doamna dirigintă ne-a propus să mergem în 9 decembrie să împodobim un brad într-o piață a orașului nostru. Mi s-a părut o idee minunată! Astfel, puteam simți magia Crăciunului... Am confecționat mai multe produse din hârtie (steaua de Crăciun, ghirlande ca altădată, globuri împodobite, însemne cu denumirea clasei și a școlii pe care doamna dirigintă le-a laminat, aducând la școală aparatul special pentru acest lucru).

Am plecat spre Piața Huet împreună cu doamna dirigintă Maria-Daniela Pănăzan și cu doamna profesoară de limba engleză, Ramona Mărginean. Bradul, cu noi veșminte albe, parcă ne cerea să-i adăugăm puțină culoare. Așa că ne-am pus pe treabă. L-am împodobit cu creațiile noastre, globuri pictate, ghirlande confecționate și decorațiuni de Crăciun. A fost o experiență nemaipomenită!

Afară era foarte frig, însă inimile noastre erau calde pe dinăuntru. Am colindat în jurul brăduțului nostru frumos împodobit, ne-am pus dorințe, ne-am bucurat să fim împreună. Chiar am simțit ce dorea Zâna Iarnă să-mi arate: Crăciunul nu este doar despre cadouri, este despre iubire, înțelegere și bucuria de a fi împreună cu cei dragi.

(Amelie Tămaș, 5 B)

Această activitate de împodobire a brazilor de Crăciun din Piața Huet a fost una deosebită. Fiecare dintre noi a împodobit bradul cu diferite ornamente de Crăciun. Prin această activitate am simțit cu adevărat spiritul Crăciunului. A fost o atmosferă foarte plăcută. Am râs, ne-am distrat și am cântat colinde. Fiecare dintre noi a avut libertatea de a împodobi bradul după propriile preferințe. Astfel, contribuind cu toții, am reușit să lăsăm amprenta clasei a V-a B în centrul orașului. Împodobirea bradului nu înseamnă doar decorarea unui brad de Crăciun, ci este un prilej de a răspândi magia sărbătorilor și bucuria Nașterii lui Iisus.

(Diana Pârnu, 5 B)

Liftul
Și
Căsuța lui
Moș
Crăciun

Era joi. Cu toții eram încântați, deoarece ne aștepta o zi palpitantă. Urma să deschidem cadourile pe care le pregătisem pentru Secret Santa și să mergem să împodobim brazi de Crăciun în Piața Huet!

A venit și pauza mare și am deschis cadourile. A fost frumos și chiar amuzant să văd fețele colegilor mei când aflau cine a fost „moșul lor secret”. Clasa noastră fusese acaparată de gălăgie, râsete și veselie! Desigur, a fost vina spiritului Crăciunului! Apoi, împreună cu doamna dirigintă, am pornit către piață plini de bucurie și voie bună.

Ajunși în Piața Huet, ne-am ales un brad și am început să-l decorăm. Fiecare dintre noi a venit cu decorațiuni în toate culorile. Am adăugat și conuri de brad aurii pentru puțin contrast.

După puțin timp, ni s-au alăturat și colegii noștri din clasa a V-a B. Suntem buni prieteni, așa că ne-am simțit minunat!

Ziua noastră s-a încheiat cu o călătorie. Este vorba despre „Liftul Fermecat a lui Moș Crăciun”, care a fost instalat în Târgul de Crăciun, și care mi s-a părut foarte palpitantă! A fost o zi plină de bucurie și sunt sigură de faptul că și colegii mei s-au simțit foarte bine!

(Anastasia Jeder, 5 A)

Într-o zi friguroasă de iarnă, împreună cu colegii din clasa mea, am plecat cu entuziasm spre Piața Huet pentru a împodobi un brad de Crăciun. Aerul rece era încărcat de mirosul brazilor și al castanelor coapte de la tonete și sunetele colindelor răsunau pe fundal. Am contribuit cu toții la decorarea bradului cu globuri strălucitoare, conuri de brad și beteală colorată. Fiecare podoabă pe care o așezam părea că îi dă viață pomului, transformându-l într-un simbol al sărbătorilor de iarnă. În timp ce lucram, râdeam, povesteam și ne bucuram că suntem împreună. La final, când bradul a fost gata, ne-am așezat în jurul lui, admirându-l cu mândrie. Era cel mai frumos brad din Piața Huet, deoarece fusese împodobit cu drag și cu multă voie bună.

Proiectele la care am participat împreună cu noii mei colegi din C.N.G.L. ne-au unit și ne-au adus mai aproape unii de ceilalți, lăsând în sufletele noastre o amintire de neuitat.

(Ingrid Zvorișteanu, 5 A)

În așteptarea lui Moș Crăciun

„Bucurie, cântec, prieteni și colegi frumoși”

În perioada Crăciunului, școala noastră este magică. Sunt organizate diverse concerte și activități specifice iernii, iar elevii așteaptă plini de entuziasm vestea nașterii lui Isus.

Cu o săptămână înainte de Crăciun, am participat la un concert pus în scenă de domnul profesor de muzică Gabriel Popescu și doamna profesoară de religie Anca Munteanu la Catedrala Mitropolitană. Altă activitate la care am participat în această perioadă de neuitat a fost bazarul organizat de Consiliul Elevilor, care a adus elevii și corpul profesoral împreună pentru o cauză nobilă. Scopul acestui bazar a fost de a aduna bani pentru cazuri sociale și pentru proiecte speciale susținute de școală. Tot cu ajutorul domnului profesor de muzică am organizat un spectacol de colinde asemănător celui desfășurat la 1 Decembrie. În acest spectacol eu, împreună cu domnul profesor, unchiul acestuia și o colegă din a V-a A am cântat la câteva instrumente.

Acestea sunt doar o parte dintre activitățile pe care elevii și profesorii noștri le desfășoară în perioada Crăciunului și care fac școala noastră să răsunе de veselie!

Alexia Papuc, clasa a VI-a A

Colegii mereu m-au încurajat la școală. Până acum, însă, eu nu am găsit o ocazie să le întorc vorbele frumoase și nu mă simt prea fericită în această situație. A venit și ocazia mea de a-i încuraja cu toată inima. S-a întâmplat la spectacolele organizate cu ocazia zilei de 1 Decembrie și spectacolelor cu colinde de Crăciun. Nu am refuzat să merg, din contră, acolo unde-mi sunt prietenii trebuia să fiu și eu!

Primul spectacol a fost cel de Ziua României. Deja îmi imaginam cum va fi, știam că vor cânta, au exersat atât de mult! Abia așteptam să merg la activitate, chiar dacă n-am ureche muzicală și nu-s eu mare fan de muzică, am mers cu mare drag!

A venit și ziua cea mare! Nu mai spun că n-am făcut ultima oră și asta însemna că nici n-avem teme peste weekend... ce mai, vacanță! Așteptam în sală cu emoții să înceapă spectacolul. Colegii mei și cei din clasa alăturată erau tare frumos îmbrăcați. Aveau emoții, dar constructive... Cât de frumos cântau! I-am filmat mereu, i-am încurajat și am reușit să-i fac să zâmbească. Aș fi vrut să nu aibă emoții, știu cum este. La început ai multe frici, dar, după ce vezi că nu-i sfârșitul lumii și te aplaudă toți, începi să prinzi încet, încet, curaj. Pentru mine era o minune că-i fac să zâmbească!

Cred că ei, colegii mei, au avut cele mai frumoase cântece dintre toți. Au și cântat cel mai mult. Spre finalul spectacolului, au cântat toți copiii din sală. Am văzut și câțiva domni profesori cântând și, pe câțiva, lăcrimând. Atât de repede a trecut timpul încât nici nu mi-am dat seama de ce, la un moment dat, toată lumea s-a ridicat în picioare. Se sfârșise ultima melodie.

La final, am fugit repede la colegii mei, dar și la prietenii din clasa alăturată. I-am felicitat, ne-am luat în brațe și i-am încurajat să meargă la cor și anul viitor. Sincer, cred că aș vrea și eu să fiu cu ei în anul care vine.

Anastasia Matei, clasa a V-a A

„Concertul de la Biserica Mitropoliei. Vestim nașterea lui Isus”

Crăciunul, așa cum știm cu toții, este o sărbătoare specială prin colindele deosebite, prin mireasma de cozonac și scorțișoară, precum și datorită străzilor frumos iluminate. Ne bucurăm din plin de această perioadă minunată, însă, de multe ori, poate citind o carte, ori privind dansul fulgilor grațioși, ne întrebăm ce semnifică cu adevărat. Se întâmplă să știm, dar preferăm să o păstrăm într-un ungher al inimii noastre. Această sărbătoare reprezintă nașterea Pruncului Isus, un dar de la Dumnezeu pentru lume. Un cadou fără panglici sau hârtie colorată, dar mai special decât orice surpriză mult râvnită. El a mântuit lumea, iar prin smerenia și blândețea Sa a fost și va fi mereu un exemplu de urmat. Moșul, în haine roșii cu obraji biciuiți de ger, ne oferă daruri așa cum Mântuitorul ne-a fost trimis nouă. Crăciunul e o perioadă deosebită, în care trebuie să fim buni și darnici cu cei din jur, așa cum a fost și Isus cu noi. În acest moment din an avem șansa de a oferi un licăr de speranță și un zâmbet fiecărei inimi calde. Bucurați-vă de sărbătoarea sfântă și să nu vă fie frică de nimic, căci Dumnezeu ne veghează și ne ocrotește de sus, din ceruri. Crăciun fericit!

Elena-Nectaria Benea, clasa a V-a B

În perioada Crăciunului domnul profesor de muzică a ales copiii cu cele mai dezvoltate abilități vocale pentru a participa la concertul găzduit de Biserica Mitropolitană din centrul vechi al Sibiului. Am ajuns la lăsarea întinericului, împreună cu profesorul de muzică, Gabriel Popescu. În așteptarea rândului nostru puteam admira picturile de pe pereți, iar pe fundal se auzea muzica angelică a zecilor de colindători, fiecare grup de colindători aducând în rândul publiului vestea cea bună și transmitând puternice emoții față de această sărbătoare. Am cântat cu toată inima acompaniați de acorduri de vioară și acordeon și am fost răsplătiți cu un ropot de aplauze. La final, Prea Sfințitul a oferit grupurilor de colindători câte o icoană sfințită ca recunoștință pentru cântările închinare lui Isus Hristos. Toată lumea a părăsit catedrala cu un zâmbet pe față. A fost o experiență frumoasă care ne-a umplut sufletul de bucurie!

Alexandra Joarză, clasa a VI-a A

O scrisoare pentru brăduțul meu

Dragă brăduțule,

Acum,

când te împodobesc împreună cu familia mea,

mă gândesc că sunt foarte fericit să te avem în casa noastră.

Ești un brăduț frumos și mult mai mare decât fratele tău de anul trecut.

Te împodobim cu bucurie, cu globuri albe și argintii. Acorduri muzicale răsună în casa noastră, căci mama pune mereu colinde când e vremea de împodobit casa de sărbătoare. Ea vrea tot timpul colinde vechi și noi le vrem pe cele mai moderne, oare tu pe care le preferi? Mirosul tău e răspândit în toată casa. De acum o să ai și doi prieteni foarte buni, pisicuțele mele care văd că te iubesc deja.

Când tata a pus steaua pe vârful tău, m-am gândit imediat la cadourile pe care le voi găsi sub crengile tale.

Vreau să știi că sunt foarte fericit că sosește Crăciunul și că ai venit în casa mea. Vei fi martorul bucuriei noastre.

Cu drag,
Eric

Eric Van der Neut, 18 decembrie 2024

„Shoe Box” – Un proiect de suflet pentru comunitate

„Crăciunul, copile, este dragostea în acțiune. De fiecare dată când iubim, de fiecare dată când dăruim, este Crăciun.”

[Dale Evans Rogers]

Unul dintre cele mai importante proiecte pe care le-am coordonat ca Președinte al Asociației Smile Sibiu este „Shoe Box”, o inițiativă dedicată aducerii unui strop de bucurie copiilor și familiilor defavorizate în preajma sărbătorilor de iarnă.

Am început promovarea proiectului în luna noiembrie 2024, colaborând cu mai multe licee din Sibiu, inclusiv cu Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Proiectul s-a bazat pe mobilizarea elevilor, profesorilor și a comunității locale pentru a colecta și dona cadouri ambalate cu grijă și dăruite din inimă. Rezultatele au fost impresionante: peste 700 de cadouri au fost distribuite în centrele sociale din Sibiu, precum și în comunitățile defavorizate din Poplaca, Hosman, Marpod și Roșia.

...

Aceste experiențe vor rămâne o parte importantă din parcursul meu personal și mă vor inspira să continui pe drumul voluntariatului, în speranța de a face mereu o diferență. Vă încurajez pe toți să descoperiți lumea voluntariatului. Prin implicare, puteți face o diferență reală în viețile celor din jur. Ajutați pe cei care au mai puțin, oferiți timp și pasiune, iar rezultatele nu vor întârzia să apară.

Andreea-Alexandra Roman, clasa a XI-a I

Odată cu sosirea sărbătorilor de iarnă, ne-am gândit la copiii din medii defavorizate care nu pot lua parte la „Magia Crăciunului”. Așadar, am decis să facem o faptă bună și să participăm la acțiunile organizate de colegii noștri de liceu, reprezentanți ai asociației Smile Sibiu și să dăruim mai multe cadouri.

Să dăruiești ceva unor copii din medii defavorizate de Crăciun este o experiență profund emoționantă. Am simțit o combinație de bucurie, recunoștință, dar și tristețe. Realizarea faptului că unii copii nu au parte de asemenea bucurii ne-au făcut să apreciem mai mult oportunitățile pe care le avem noi.

Spiritul Crăciunului nu este reprezentat numai de cadouri sau de bani, ci și de timpul petrecut împreună cu cei dragi. Din păcate, mulți copii nu își petrec sărbătorile cu familia. Primirea unui cadou de la cineva necunoscut le poate arăta că încă există oameni cu suflet bun și le poate aduce puțină speranță în viață.

În această perioadă, mulți oameni au uitat ce înseamnă cu adevărat Crăciunul: bucurie, generozitate și petrecerea timpului alături de cei dragi. Noi venim din medii și familii care ne oferă multe oportunități, dar sunt mulți copii care nu sunt la fel de norocoși, părinții lor lucrează mult timp, nu câștigă mulți bani și în unele cazuri au numai un părinte. Pentru acești copii sărbătorile nu sunt o perioadă fericită, iar când am realizat asta am decis să facem ce putem pentru a le aduce puțină bucurie, iar în dimineața de Ajun fiecare copil să găsească un mic cadou sub brad.

Maria Nicu, Luana Ionuș, Ruxandra Pavel, clasa a VIII-a B

„Urban Life – Tineri Exploratori”

Un curs cu și despre frumusețe

În luna octombrie a acestui an, am participat la prima ediție a „Urban Life”, un proiect inițiat de Rareș Helici, fotograful sibian renumit în orașul nostru pentru un alt proiect care a luat naștere în urmă cu opt ani - 1000 de portrete. „Urban Life” se adresează liceenilor sibieni pasionați de fotografie. Deși sunt în clasa a VIII-a, am deja 14 ani așa că am participat la acest curs alături de alți colegi din clasa a IX-a: Sara Frățilă, Larisa Radu, Sebastian Olosutean și alții. În această perioadă, am învățat să facem poze, iar fotografiile realizate de noi fac astăzi parte din Expoziția Urban Life, organizată în Piața Mică.

Nu cred că ne putem da seama cât de frumos este un oraș până când nu îți pune cineva telefonul în mână, la apus, dându-ți oportunitatea să stai să faci poze. Doar să ai răbdare, ceea ce, dacă ești un copil de clasa a opta, e destul de greu. Am trecut în fiecare zi pe drumul către școală pe lângă aceste locuri și nu m-am gândit niciodată că m-aș putea uita la ele ca artă.

Nu m-a atras niciodată fotografia, dar un lucru pe care încerc mereu să îl fac este să descopăr lucruri noi - nu contează cât de nebunesc sau plictisitor ar suna, nu am ce pierde dacă încerc. Atelierele de fotografie nu au loc înăuntru, cu un caiet în față și un pix în mână, scriind de pe tablă și încercând să înțelegi ce se întâmplă în jurul tău. Trebuie să fii afară, cu un telefon sau o cameră, să îți fie puțin frig și să zâmbești când vezi cerul de deasupra cum se colorează doar pentru tine.

Ce frumoasă este lumea când, oriunde te-ai uita, vezi locuri sau lucruri demne de a fi immortalizate într-o fotografie! Încearcă să faci acest lucru, măcar câteva secunde din timpul tău. Nu a fost ușor să ies din zona mea de confort, mergând într-un loc unde nu mă cunoaște nimeni și unde trebuie să îmi exprim emoțiile. Orice fel de artă are nevoie de emoție. Nu poți să pictezi, să faci poze, să cânti sau să scrii fără sentimente și emoții. În orice lucru pe care îl facem, punem câte o parte din noi.

Mă gândesc acum la acest curs pe care l-am făcut și pe care nu l-am perceput neapărat ca pe un curs. Am avut posibilitatea să experimentez o altă formă de exprimare. Pentru că orice lucru poate fi transformat în artă. Dacă înseamnă ceva pentru tine, atunci este important. Așa că, nu contează că nu mai ai loc în telefon de alte poze sau că nu găsești ceva destul de frumos care să îți atragă atenția. Nu îmi place cuvântul ăsta „destul,” așa că am decis să mă uit la viață ca și cum m-aș uita prin lentila unei camere de fotografiat. Încercați și voi!

Joy Stănescu, clasa a VIII-a B

„Proiectul se numește Urban Life și este dedicat tinerilor din liceele sibiene. M-am gândit la această denumire pentru că toată lumea umblă pe străzi, cu telefoanele în mână sau în buzunar. Și atunci mi-am dorit să fac câteva ateliere pentru tinerii interesați, am făcut un open-call, au fost înscrieri libere, fără selecții. M-am plimbat prin oraș alături de ei și în luna octombrie și la începutul lunii noiembrie și am construit aceste ateliere de fotografie urbană.” Rareș Helici

<https://www.turnulsfatului.ro/2024/11/12/urban-life-rares-helici-a-organizat-ateliere-de-fotografie-pentru-liceeni-si-le-a-prezentat-lucrurile-intr-o-expozitie>

„Călătorie în timp”

Așezările umane de-a lungul timpului

Coordonator: prof. Marioara Vonica

Așezările de-a lungul timpului

În ultima perioadă am început să învățăm la ora de educație tehnologică despre diverse tipuri de așezări și evoluția lor de-a lungul timpului, de la adăposturi în peșteri și scorburi la structura complicată a clădirilor impunătoare din ziua de azi.

Așezările din preistorie erau simple și lipsite de confort, folosite doar ca protecție împotriva precipitațiilor, în timp ce în antichitate, oamenii au început să descopere plăcerea confortului, începând să construiască așezări nu doar practice, ci și confortabile.

Tot în perioada antichității și începutul Evului Mediu, clădirile precum bisericile și palatele nobililor au devenit tot mai mari, decorate cu diverse modele complicate, în timp ce în era modernă locuințele sunt practice, dar spațioase și confortabile.

Tema proiectului nostru a fost replicarea locuințelor din diverse perioade istorice, arătând evoluția oamenilor și valoarea oferită confortului de-a lungul timpului.

Proiectul include diverse machete, de la scorburi acoperite de mușchi și frunze, la case moderne de la oraș, la cocioabe de la țară înconjurate de pământuri agricole. Este un proiect menit să ne învețe atât despre minunile arhitecturale ale timpurilor, cât și despre structura caselor și a altor clădiri din vremurile noastre, fiind educativ, distractiv și o metodă eficientă de a stimula creativitatea elevilor.

Poveste: „Călătorie în Timp”

Sunt o călătoare în timp, explorând fantasticele drumuri ale trecutului și descoperind secretele lumii de demult, aflând lucruri noi și fascinante despre Civilizații și Cultură, iar cel mai impresionant lucru din aceste călătorii este observarea diverselor tipuri de locuințe ce au un impact atât de drastic asupra stilului de viață al oamenilor.

Săptămâna trecută am vizitat preistoria, vânând animale, având doar bețe și pietre ca unelte, dar ce a lăsat un impact puternic asupra mea au fost locuințele oamenilor din vremurile acelea îndepărtate, cei mai mulți locuind în peșteri sau scorburi care să îi ferească de ploaie.

După această călătorie impresionantă, am decis să vizitez epoca antică, descoperind că până atunci oamenii făcuseră un mare pas înainte, descoperind confortul unei case spațioase. Am petrecut o lungă perioadă de timp în Antichitate uimită de multele minuni arhitecturale precum biserici, palate, temple și multe alte clădiri bogat ornate și decorate.

Comparând aceste informații culese din vizitele mele cu clădirile din vremea noastră, am ajuns la concluzia că umanitatea a evoluat extraordinar de mult, iar acest lucru poate fi dedus din alcătuirea locuințelor, care erau menite la începuturi să asigure protecție împotriva vremii și care au devenit în timp adevărate structuri luxuriante.

Aceste călătorii m-au învățat multe lucruri despre evoluția omului ca specie și despre trecutul meu. Ar trebui să încercați și voi o întoarcere în timp!

Ana Beca, clasa a VI-a A

Machete: Sofia Popa, Larisa Trihenea, Claudiu Belcea, Andru Oancea, Anamaria Beca, Alexandra Joarză, Ania Popa, Raluca Pop, Sofia Diță, Ioana Ganea, clasa a VI-a A
Antonia Baicu, Octav Mănițiu, Matei Jurj, Antonia Herciu, Andreea Gherghina, Bogdan Bran, Eduard Simulete, Ema Hancas, Sara Nedelcu, Antonia Luțaș, Daria Săvoiu, David Jurj, Daria Burdușel, Nicole Dordea, Vlad Baci, Ianis Tudorașcu, Rareș Stanciu, Ștefan Ghișe, Silvana Cârștoc, clasa a VI-a B

Educația outdoor

O săptămână cu adevărat altfel!

CEI CARE AU MAI PRIMIT O ȘANSĂ

(Vizita la Zărnești – elevi clasa a VIII-a B, dirigită de prof. dr. Anamaria Coroian)

În cadrul „Săptămânii Altfel”, când elevii din întreaga țară au oportunitatea de a învăța prin activități mai puțin tradiționale, clasa noastră a avut ocazia de a vizita un loc special, o rezervație de urși.

Sanctuarul de urși Libearty din Zărnești, județul Brașov este o rezervație ce se întinde pe o suprafață de șaiszeci de hectare de pădure, fiind cea mai mare rezervație de urși bruni din lume și singura din România, aceasta adăpostind peste o sută de urși bruni. Locul nu este doar un refugiu pentru una dintre cele mai mari și impunătoare specii de carnivore din Europa, ci și un simbol al eforturilor de conservare a biodiversității și al unei relații armonioase între om și natură.

Rezervația de Urși de la Zărnești a fost înființată în anul 2005, ca o reacție la creșterea numărului de urși care ajungeau în centrele de reabilitare din cauza vătămarilor sau a imposibilității de a supraviețui în sălbăcie, dar deschisă publicului pentru vizitare de abia în anul 2008. Multe dintre aceste animale provin din circuri sau din alte medii unde au stat în captivitate, iar scopul principal al rezervației este acela de a oferi un mediu sigur și cât mai apropiat de cel natural pentru urșii care nu mai au posibilitatea de a se întoarce în libertate.

În cadrul rezervației, urșii trăiesc într-un mediu cu zone de pădure, spații largi pentru a se deplasa și a se hrăni, dar și cu facilități care le permit să se simtă confortabil, precum mici lacuri cu apă. Deși sunt ținuti într-o zonă delimitată, urșii au multă libertate de mișcare, fiind izolați de oamenii care vizitează rezervația, astfel încât să nu fie deranjați.

De-a lungul anilor, au fost adăpostiți în rezervație numeroși urși care au avut de suferit din cauza abuzurilor sau care nu au putut să supraviețuiască în sălbăcie. Printre aceștia se numără și Max, a cărui poveste te face să te înfiori. Max nu a avut un început de viață fericit. Înainte de a ajunge în Rezervația de Urși de la Zărnești, Max a fost supus unei serii de abuzuri inimaginabile, iar toate aceste practici inumane au fost menite să-l transforme într-un act de divertisment pentru vizitatorii Castelului Peleş. Stăpânul său l-a orbit intenționat înfigându-i bolduri în ochi, lăsându-l astfel într-o stare de suferință permanentă. În plus, colții i-au fost piliți pentru a-l face inofensiv, iar medicamentele care i-au fost administrate constant aveau rolul de a-l ameți și de a-l face mai docil, astfel încât turiștii să se pozeze cu el fără a risca vreo agresiune. Când a ajuns în Rezervația de Urși, Max era un animal rănit fizic și psihic, însă purta în el o frumusețe și o putere incredibile. Deși nu mai putea trăi în sălbăcie din cauza rănilor suferite și a traumelor lăsate de abuzuri, Max a găsit aici un loc sigur, unde a putut să cunoască o formă de libertate și protecție de care nu se bucurase până atunci. Acesta a murit la vârsta de treisprezece ani.

Rezervația de Urși din Zărnești este un exemplu remarcabil de protecție a faunei sălbatice și o destinație educativă importantă, care promovează conservarea acestei specii; astfel, această experiență ne-a adus mai aproape de natura sălbatică și ne-a învățat lecții valoroase despre respectul față de animale și importanța protejării lor.

Carla Lăzăroaie, clasa a VIII-a A

Când am auzit prima dată despre Sanctuarul de Urși de la Zărnești nu am avut niciun fel de așteptare, dar spun acum mândră că mi-a schimbat perspectiva cu totul. Proiectul LIBEARTY a început în 2005 și este cel mai mare proiect de bunăstare a animalelor din Europa și cel mai mare sanctuar al urșilor bruni din lume. În prezent, rezervația are 126 de urși salvați din toate zonele României și inclusiv din alte țări. Sanctuarul de Urși de la Zărnești are 69 de hectare de pădure de stejar împărțite corespunzător pentru fiecare nevoie a urșilor.

Pentru a înțelege mai bine cum s-a născut proiectul acesta, aș vrea să vă spun povestea de origine și povestea mea preferată: povestea Mayei. În anul 1998, în curtea unui hotel de lângă Castelul Bran, era Maya, într-o cușcă murdară cu bare metalice și ciment pe jos, așteptând în fiecare zi ca poate cineva mai are bunătața să îi dea de mâncare. Timp de patru ani întregi, Cristina Lapis și soțul ei au vizitat-o în fiecare zi, parcurgând peste 60 de kilometri ca să o hrănească și să petreacă puțin timp cu ea. Peste următorii trei ani, sănătatea ursoaicei s-a îmbunătățit, dar în ultimul ei an de viață, a început din nou să arate semne de depresie. Ea își pierduse deja toată speranța în oameni și a început să se automutileze. Din păcate, Maya s-a stins în brațele Cristinei, dar promisiunea făcută către ea a rămas.

Cum a spus și Cristina, sanctuarul LIBEARTY este dedicat ei și, chiar dacă aceasta nu e o poveste cu final fericit, sunt foarte bucuroasă de nivelul de angajare la care a ajuns acest minunat proiect și cât efort au pus acești doi oameni pentru aceasta. Vă mulțumim!

Zilele acestea, puteți vizita sanctuarul de urși și să auziți mai multe povești ale urșuleților speciali din grija lor. Acesta funcționează doar pe bază de donații și sponsorizări, așa că fiecare bilet îi ajută să continue să ofere urșilor câțiva ani de viață fericiți, încercând să uite viețile din cuști.

Vă recomand tuturor să vizitați cel puțin o dată acest sanctuar și să vă lăsați luați pe sus de această poveste și măreția ei. Haideți să ajutăm următoarea generație să înțeleagă cât de important e să ajutăm și să respectăm animalele!

Joy Stănescu, clasa a VIII-a B

CUM SE FABRICĂ, RECICLEAZĂ ȘI REUTILIZEAZĂ OBIECTELE DIN PLASTIC

(Vizita la Thrace Greiner Packaging – elevi clasa a V-a A, diriginte prof. Raluca Filip)

O experiență interesantă din Săptămâna Altfel a fost vizita la fabrica Thrace Greiner Packaging care se află în estul județului Sibiu, în Șelimbăr, pe strada Gării. Thrace Greiner se ocupă cu fabricarea de ambalaje plastice pentru piața industriei alimentare, dar și pentru piața vopselelor lavabile.

Ne-am întâlnit toți la școală, apoi am plecat cu autobuzul la ora 10.30 spre fabrică pentru că la 11.00 începeam vizita.

După ce am sosit acolo, mai întâi am mers într-o sală de ședințe unde ne-au fost arătate diferite pietre micuțe, colorate din care se fac ambalajele, dar ni s-a explicat și cum putem contribui la protejarea mediului prin reciclare și reutilizare. Apoi ne-am dus în locul unde are loc toată acțiunea, adică la utilajele care fac toate ambalajele, și în zona de depozitare unde marfa urma să fie luată curând de tiruri. Toți eram fascinați de viteza cu care lucrau aparatele și de cantitatea mare de produse realizate într-un timp atât de scurt.

La plecare, am primit o mică găleată reciclată, dar și o agendă cu sigla fabricii. A fost o experiență inedită pentru toți colegii și ne-am bucura ca în anii viitori să vedem cum funcționează și alte fabrici. Poate... o fabrică de ciocolată.

(PS - Am citit anul acesta „Charlie și Fabrica de ciocolată” de Roald Dahl, așa că... dorințele și imaginația noastră nu au limite...)

Eliza Ungurean, clasa a V-A

*Reciclare,
sposilitus*

Educația outdoor

O săptămână cu adevărat altfel!

Pentru boboceii din clasa a V-a A ai colegiului nostru, săptămâna destinată Școlii Altfel a fost un prilej de experimentari și descoperiri interesante, dar și momente distractive între colegi și prieteni. Astfel, săptămâna a debutat cu o vizită la

Coordonator: prof. Raluca Filip

Vânătoare de comori la Muzeul Astra

(Eliza Ungurean)

Prima „Săptămână Altfel” pe care am avut-o în clasa a V-a, cu noii mei colegi, a fost de neuitat. Am desfășurat activități superbe printre care și o „Vânătoare de comori la Muzeul Astra”.

Am plecat la ora unsprezece cu autobuzul până la muzeu, iar după am început vânătoarea de comori. Această vânătoare consta în a găsi diferite obiecte ce se aflau în casele tradiționale sau PE marile mori de vânt. Printre căsuțe vedeam copacii cu veșmânt de aramă care completeau tabloul tomnatic.

Am început să căutăm obiectele, grupați câte doi, pe mai multe echipe, fiind foarte entuziasmați și voioși, iar primele obiecte au început să fie observate aproape imediat. Chiar dacă eram grupe de câte doi copii, am început să ne ajutăm unii pe ceilalți spunându-ne unde se aflau diverse obiecte, așa că am devenit o mare echipă.

După terminarea vânătorii de comori, toți eram puțin obosiți și am hotărât să luăm o gustare ca recompensă.

Am plecat înapoi spre școală fericiți și cu o mulțime de amintiri frumoase din această primă Săptămână Altfel.

Ecoturism în Munții Cindrel „Râul Sadului-Țara Colibelor”

Programele educaționale Școala Altfel și Săptămâna Verde creează un context favorabil pentru desfășurarea activităților didactice în afara școlii, iar drumetriile montane reprezintă un mod plăcut și activ prin care putem învăța despre natură, despre floră și faună, despre cum să ne formăm un stil de viață sănătos, despre limitele corpului omenesc.

În acest an școlar, elevii CNGL au profitat de această oportunitate pentru a descoperi peisaje spectaculoase și păduri seculare în Munții Cindrel.

Tare mult mi-am dorit să „intru” la Lazăr. Eram sigură că, dacă mă zbat puțin și „intru”, voi avea colegi și profesori chiar mai faini decât la școala gimnazială. Am reușit și sunt acum în clasa a V-a și nu m-am înșelat, am niște colegi strașnici. Totul e așa cum mi-am imaginat, cu lecții, teme, distracție. Așteptam cu sufletul la gură și „Săptămîna altfel”, să-mi dau seama ce dirigintă minunată are clasa noastră.

A venit și săptămîna mult așteptată de toți! Știam că vom merge în drumeție și eram tare curioasă încotro ne vom îndrepta. Ce să vezi, voi călători pe un munte pentru prima dată! Bănuiam că va fi o experiență minunată și abia așteptam să vină ziua plecării!

Trece vreme, vine vreme, dar a venit și ziua cea mare. Aveam stabilite câteva mașini cu care urma să ne deplasăm și-i aveam alături pe părinți, doamna dirigintă, doamna bibliotecară și, bineînțeles, un ghid montan. Nu mai aveam răbdare! Am urcat în mașini și, parcă în nici zece minute, am ajuns la destinație, la punctul de urcare spre munte. Cred că eram cea mai nerăbdătoare dintre toți!

Și-ncepem... urcăm, urcăm, și iar urcăm, până când picioarele mele nu mă mai ascultau. Am luptat până când am spus „eu nu mai pot”! Desigur că nu aveam de gând să renunț la activitate dar, aproape am început să mă târăsc pe jos. Asta până când am văzut „vârful cel mare”. Eram foarte motivată să ajung acolo! Am dat toată puterea picioarelor mele și am ajuns. Era o priveliște atât de frumoasă, parcă eram în povești, am uitat de dureri și oboseală.

Mai aveam totuși de urcat ca să ajungem la cabana unde eram așteptați. Am continuat urcarea și, în nici câțiva pași, deja picioarele au reînceput să mă doară. Eram obosită, dar era o activitate frumoasă, distractivă. Am ajuns într-un final la cabana unde am mâncat bine. Am stat mult timp acolo și, cînd a venit timpul de plecare, nu mai voiam să plec, era prea frumos!

Ne-am pozat, ne-am adunat și-am pornit spre coborâre. Nu mai era așa de greu ca la urcare, picioarele parcă doreau să fugă. Am ajuns la părinți frânți, nimeni nu mai avea putere. Seara simțeam deja febra musculară, eram atât de obosită că nu am mai putut să citesc înainte de somn.

Știți cum este, când mergi la mare și noaptea, până adormi, vezi și auzi, cu ochii închiși, valurile mării? Așa vedeam acum, văi și munte și priveliști frumoase. Cu toată oboseala mea, să fiu sinceră, a fost o activitate minunată! **(Anastasia Matei)**

Drumeția la căsuța MDG mi s-a părut extraordinară. A fost o plimbare cu peripeții, de exemplu atunci când am alunecat la coborâre. A fost obositor, dar și relaxant și am trăit momentul acela de... „uau” când am ajuns sus, în poieniță, și am putut admira peisajul alpin tomnatic, crestele munților maiestuoși, pădurile multicolore. După efortul depus la urcare, ne-am odihnit în leagăne sau pe iarbă, apoi am mâncat o delicioasă masă caldă. Drumul de întoarcere mi s-a părut mult mai scurt.

Ne-am simțit bine împreună, am petrecut momente de încântare și m-ar bucura enorm ca în viitor să mai facem astfel de drumeții. **(Sofia Vacar)**

Public Speaking for Everyone

A new school year means another challenge. For students, it means a lot of work, homework, friends, new subjects, projects, exams, new teachers, and the list could go on. And opportunities. Instances which will help them develop new skills, build confidence and resilience, which will be useful later in life.

Such an opportunity is the Public Speaking Competition. And, this year, it involved every single student who wanted to develop or practise their public speaking skills. As, starting with this school year, the youngest learners were also invited to take part in this event, within the newly-created age group 8-11. And a unique quote to start their journey towards being proficient speakers: **The bad news is time flies. The good news is you're the pilot.** Many participants qualified for the county heat, proving once again that being a very good speaker does not depend solely on age, but more on one's will and determination to get one's message across.

Let's not forget the more experienced ones, the 12–15-year-olds, who represented our school in the local heat and qualified for the county one. Their quote, **We know what we are, but not what we may be,** identical with the 16-20-year-olds', inspired them to participate in this competition, trying to connect with both the audience and the adjudicators so as to prove the importance of their message. Many middle-school students compete against high school ones within this age-group, which makes their results even more valuable.

The list of all the students in our school who participated in the local heat and received a high score so as to qualify for the county one is below, together with one of the speeches the youngest ones so-well delivered in the competition. Let them be our models when we run out of inspiration and determination!

8-11 age group:

Larisa Căluțiu (5 A, coordinating teacher: Daniela Bunea)

Anastasia Jeder (5 A, coordinating teacher: Daniela Bunea)

Amelie Tămaș (5 B, coordinating teacher: Ramona Mărginean)

Emma Veștemeanu (5 A coordinating teacher: Daniela Bunea)

12-15 age group:

Geanina Boriceanu (7 B, coordinating teacher: Alexandra Bega)

Andrei Bujac (8 A, coordinating teacher: Arina Ormenișan)

Tudor Giurca (8 A, coordinating teacher: Arina Ormenișan)

Mihai Lăzar (7B, coordinating teacher: Alexandra Bega)

Rareș Mitrea (9F, coordinating teachers: Bega Alexandra & Steluța Ștefănescu)

Medeea Pădurean (9 F, coordinating teachers: Alexandra Bega & Steluța Ștefănescu)

Daria Pop (9 I, coordinating teacher: Ramona Mărginean)

Timea Rusu (9F, coordinating teachers: Alexandra Bega a & Steluța Ștefănescu)

Daria Săvoiu (6 B, coordinating teacher: Daniela Bunea)

Veronica Joy Stănescu (8 B, coordinating teacher: Arina Ormenișan)

16-20 age group

Tudor Mețiu (9F, coordinating teachers: Alexandra Bega & Steluța Ștefănescu)

Marinela Onițiu, teacher of English

To speak, or not to speak.

This is the question.

To speak, of course.

Life is not as easy as it seems

Good afternoon, everyone! First, let me introduce myself: my name is Tămaș Amelie and I'm in the fifth grade at the „Gheorghe Lazăr” Highschool in Sibiu.

Life can be more complicated than it seems at first sight, even when we have family and love around us. Every day can bring challenges and sometimes it's hard to understand why things that do not make us happy happen. As we all know, life is not all about flowers and beauty, about fun and vacations. In general, it is not just about nice things. There are a lot of hard decisions to take, too...such as what school to attend, what career path to follow and what leisure activities to take up.

But, still, what does being the pilot of your life even mean? Put your helmet on and carry on!

In reality, parents get involved too much in their children's lives. According to Forbes Magazine, in 2021, a study conducted by Joblist highlighted that 65% of respondents worked in the field their parents wanted for them. Parents, out of a desire to help us, can have an essential role in choosing our career. The advantages of this are that parents contribute with their life experience, advice about stable jobs, as well as help in discovering our talents. The disadvantages can also be numerous: children might be deprived of the chance to learn from their mistakes, they could become too dependent on their parents' help and lose confidence. Children need confidence to make their own choices and to learn to make their own decisions. As I said in the beginning, we need to decide a lot of aspects of our lives, but in the end, the good thing is that we get to live our own story.

Thank you very much for listening and have a good day!

Amelie Tămaș, 5B

Coordinating teacher: Ramona Mărginean

Time, the Adventurer

Hello, everyone! My name is Anastasia Jeder and I am a student at “Gheorghe Lazăr” Secondary School. Today I am going to give a speech about the quote:

“The bad news is time flies. The good news is you're the pilot.”

Time flies very quickly. It's like you wake up on Monday and BOOM, it's Sunday. Even if people know this fact, some still don't know how to spend their time. They spend it being mad at their family and friends and playing video games all day long. Instead of wasting your time with your head down, let people see your happy face, it's going to make you feel much better. Also, start your day by talking to a friend, it will give you an energy boost throughout the day. Be confident and trust yourself. If you can't, you know how they say: “Fake it till you make it”. Don't spend time with people who are mean, it's not worth it. And try not to do anything stupid. You can't go back in time, as you already know. Something said or done can't be changed, it already happened. Spend time living in the present, not the future. If you say: “I can't wait, I am going on holiday soon!” and you find yourself there, I don't even have to ask what you are thinking about. You are thinking about your next adventures! Stop that and enjoy your time now. Many of us waste time stressing about little things and still complain that we don't have enough! I do that too! But it will all work out! “Life has a magical way of working things out,” as Vanessa Hudgens said. But what about the times when you just can't be a good pilot? When you lose someone or something important to you, it can be very painful. Some people don't eat, some don't sleep and some stop all contact with others. That's when you can put your plane on auto-pilot. Just live. Time heals even the deepest wounds. You can be a bad pilot and still not crash your plane.

Let's think about time like a bowl. Imagine little beads are the least important things in your life (an embarrassing moment on social media), some coins are things that you care more about like school, and some rocks are the most important things (family, friends or a hobby you have). If you prioritize the beads and the coins, there isn't any room left for the things you love, but if you put them first, then the coins and lastly the beads, it will all work out! Learn how to manage your time!

“Time is what we want most but what we use worst.” After all, time is an adventurer who never stops, so appreciate every moment you have with it.

Thank you for listening to me today!

Anastasia Jeder, 5A

Coordinating teacher: Daniela Bunea

Scenetă: „Ura Nu Are Loc În Cultură”

Coordonator: prof. Ramona Săftescu

În această joi, de la 9 la 10, va avea loc premiera unui spectacol ca din povești despre cultură, despre diferențele dintre culturi și despre respectul pe care îl acordăm acestora. Cei șase actori ce joacă în aceasta minunată piesă sunt: Alexandra, Andrei, Gabriela, Toio, Paul și Raluca. Protagonistii s-au plimbat prin Sighisoara descoperind arhitectura și cultura orașului, dar și interacțiunea dintre oameni.

(Alexia Neiciu)

În Sighisoara...

Ghidul (Toio) intră în scenă urmat de turiști.

Toio: Ne aflăm în centrul minunatului municipiu Mureș. Dacă o luăm pe această stradă putem observa pe partea dreaptă minunata Cetate Sighisoara.

Paul: Ce faci, mă chinezule?! Nu te băga în mine!

Paul îl împinge pe Pinciu.

Pinciu: Lasă-mă în pace! Ce tot faci?

Gabi observă conflictul și intervine.

Gabi: Ce ai cu el? Lasă-l în pace!

Alexandra: Exact, de ce te iei de el?

Raluca: Ce se întâmplă?

Toio: Încetați! Fiți civilizați! Acesta este un traseu turistic cultural, nu o pădure! Așa... după cum spuneam, pe partea dreaptă putem observa Cetatea Sighisoara, care datează din secolul al XII-lea. Pe partea stângă putem vedea...

Pinciu își scoate aparatul foto și din greșeală îl lovește pe Paul cu cotul.

Paul: Chinezule, tu chiar vrei probleme? Pleacă înapoi la tine în țară! Locul tău nu e aici!

Alexandra: Hei! Nu vezi ca îl rănești? Este și el om, are și el un suflet.

Toio: Chiar nu se poate să avem un tur normal? Rezolvați-vă problemele și anunțați-mă când terminați.

Toio se așează pe scaun, își verifică telefonul și se uită prin jur dezinteresat.

Paul: Așa, și? El este doar un ciudat care nu își are locul aici.

Alexandra: Și cu toții avem culturi, religii, cetățenii sau limbi diferite. Toți suntem diferiți, dar totodată suntem egali.

Raluca: Da, suntem oameni și trăim cu toții într-o societate în care trebuie să comunicăm, să cooperăm, dar cel mai important, să ne respectăm unii pe alții.

Gabi: Raluca are dreptate. Oricât de diferită este o persoană față de noi, fie că este vorba de cultură, de cetățenie, de limbă sau de înfățișare, trebuie să ajutăm acea persoană la nevoie, să o respectăm și să ne comportăm adecvat cu ea.

Paul, evident afectat de spusele celor 3 fete, își cere scuze.

Paul: Chiar nu m-am gândit până acum la asta. Îmi pare sincer rău, domnule...

Pinciu: În regulă. Te iert. Uite ce e, acum șase luni am decis să vizitez Europa. Când am ajuns în România, am vizitat câteva orașe și mi-a plăcut foarte mult ce am văzut, așa că am decis să rămân pe aici o vreme. Am învățat limba română cât de cât și am mai învățat câte ceva despre cultura voastră. Chiar dacă noi, chinezii, suntem diferiți de ceilalți, nu înseamnă ca suntem mai presus sau mai prejos din orice punct de vedere. Îți accept scuzele dar, ține minte, cu toții trăim într-o comunitate și trebuie să ne respectăm reciproc.

Paul: Înțeleg acum. Mulțumesc că m-ai iertat. Vă mulțumesc și vouă, fetelor, pentru ce mi-ați atras atenția. Chiar mi-ați schimbat punctul de vedere asupra lumii.

Gabi: Ne pare rău că v-am făcut să așteptați, domnule Vlad. Putem continua turul.

Toio: Nu e nicio problemă, chiar mi-a făcut plăcere să învăț... *(accent ironic)*

Raluca: Dar stați, mai e încă ceva de spus.

Ghidul și turiștii își scot cartonașele de sub broșuri. Cu toții în cor: URA NU ARE LOC ÎN CULTURĂ!

Gabi, Alexandra și Raluca aruncă pe jos cartonașele care conțin literele „U”, „R”, „Ă”.

Sfârșit!

(Scenariu scris de Matei Dull)

SHANGHAI văzut prin ochii unui adolescent

Maria Nicu, clasa a VIII-a B

Am vizitat anul acesta orașul Shanghai, unul dintre cele mai dezvoltate orașe ale Chinei. Primul lucru care se poate observa la intrarea în oraș și care impresionează este dedicația pentru a-l face frumos și curat. Orașul este unic, plin de zgârie-nori și luminat foarte frumos noaptea. Totuși, sunt și multe locuri mai tradiționale (de exemplu, Yuyuan Garden și Jing'an Temple). Este un mix între modern și vechi foarte interesant, arătând că încă este importantă tradiția, chiar și într-o societate modernă.

CAFENELE CU PISICI

În Shanghai majoritatea oamenilor trăiesc în apartamente mici. Din acest motiv, puțini oameni își permit să aibă animale de companie - precum pisici. De aceea, cafenelele cu pisici sunt foarte populare și persoanele care iubesc acest animal vor găsi aici o mare varietate de rase de pisici, chiar și multe specii rare și scumpe.

TRADIȚIE

Oamenii din China sunt foarte religioși, dar și preocupați de cultură și știință. Tradițiile sunt foarte importante pentru ei; chiar și în orașe dezvoltate și preocupate de avansul tehnologic, templele religioase pot fi găsite, mulți oameni vizitându-le zilnic, aceasta fiind o parte importantă a modului lor de viață. Oamenii pun accent pe tradiția familiei, fiind foarte preocupați să o transmită mai departe.

DIFERENȚE: CHINA-ROMÂNIA

În primul rând etica de muncă este foarte diferită; copilăria în China constă în învățătură constantă, iar în orașe precum Shanghai care au numai apartamente, neavând parcuri, copiii stau în casă tot timpul. Altă diferență ar fi ordinea și curățenia. Shanghai este un oraș foarte mare, dar curat și civilizat, aceste două lucruri fiind foarte importante pentru oamenii din China.

CE AM VIZITAT

Am fost la The Bund, în Shanghai Tower (cel mai înalt zgârie-nor din Shanghai) și în Oriental Pearl TV Tower, am fost la Disney Shanghai, cel mai mare Disney din toată lumea, și la Yuyuan Garden. În rest, m-am plimbat pe străzile acestui oraș frumos și curat. A fost o experiență foarte plăcută.

CE MI-A PLĂCUT

Cel mai mult mi-a plăcut la Yuyuan Garden și la bazar. Yuyuan Garden este o grădină în stil tradițional chinezesc, foarte frumos amenajată, la ieșirea căreia găsești un bazar unde poți cumpăra multe lucruri confecționate în stil tradițional chinezesc, chiar și lucruri mai deosebite precum desene în sticlă sau desene realizate fără pensule. Mi-au plăcut foarte mult și cafenelele cu pisici. De asemenea, m-am delectat cu produsele culinare specifice Chinei și cu sucurile care se găseau peste tot. Știu că nu toată lumea este pasionată de mâncarea chinezească, dar pe mine m-a cucerit. Per total, toată vacanța mi-a plăcut foarte mult și a fost o experiență de neuitat.

Descoperă lumea! New York City - Statele Unite ale Americii

Maria Nicu, clasa a VIII-a B

New York este un oraș din Statele Unite ale Americii, renumit pentru Broadway, zgârie-nori, Times Square și Statuia Libertății.

IMPRESII DESPRE ORAȘ

Orașul este impresionant, plin de clădiri înalte, scene din filme celebre, dar orașul are și părți negative. Este destul de murdar, fiind mult gunoi și grafitti peste tot. Este un oraș super aglomerat și ceea ce este interesant pentru o vacanță poate deveni obositor pe termen lung. Cei mai mulți oameni se deplasează cu metroul, fiind distanțe mari de parcurs. Fiind așa de mare, tot timpul se întâmplă ceva, nu ai cum să te plictisești. Oriunde mergi, poți găsi ceva nou și distractiv de văzut sau de vizitat.

METROUL DIN NYC

Metroul din NYC este renumit în toată lumea, fiind foarte dezvoltat și principalul mod de transport. Deseori vei întâlni pe cineva care dansează sau cântă în compartiment, dând o atmosferă plăcută și prietenoasă. Totuși, nu vine chiar la timp și poate fi foarte cald în el.

OBIECTIVE TURISTICE

Eu am vizitat Empire State Building, World Trade Center, Times Square, The NYC Public Library, am fost la un show pe Broadway, am străbătut Brooklyn Bridge, am văzut Statuia Libertății dintr-o barcă și încă câteva obiective turistice mai mici. Dintre locurile văzute, recomand cu multă căldură Brooklyn Bridge, Empire State Building (cel mai bine este să intri spre seară), Times Square și Statuia Libertății. Toate obiectivele au fost plăcute, dar dacă nu ai mult timp, nu merită vizitate toate. Orașul este foarte mare și are multe locuri interesante. Dar, datorită mărimii sale, nu îl poți vizita pe tot nici dacă stai câteva săptămâni.

DIFERENȚE: ROMÂNIA – SUA (sau Sibiu - New York)

În primul rând, atitudinea oamenilor. Toți sunt grăbiți să ajungă undeva, deci nu sunt chiar amabili și orașul este plin de turiști, așa că oamenii care trăiesc acolo nu sunt foarte primitivi cu străinii. Sunt ușor deranjați și nu sunt doritori să te ajute. Se simte și o anumită competiție, orașul fiind plin de actori care urmăresc constant unul dintre puținele roluri de pe Broadway.

Descoperă lumea! Tokyo, Japonia

Maria Nicu, clasa a VIII-a B

Tokyo este capitala Japoniei, dar este și unul dintre cele mai importante orașe din țară. Fiind un mix între nou și vechi, având zgârie-nori impresionanți, dar și temple vechi, îmbină în mod uimitor cultura tradițională cu dezvoltarea contemporană.

CAFENELELE CU PISICI

În Japonia pisicile sunt foarte iubite, deci vei putea găsi și aici cafenelele cu pisici. În aceste locuri poți bea o cafea și, în același timp, ești întâmpinat de multe pisicuțe prietenoase cu care te poți juca. O vizită la aceste cafenele este destul de ieftină și merită din plin pentru o experiență unică și de neuitat.

HIROSHIMA

Hiroshima a fost unul din cele două orașe bombardate de americani în al Doilea Război Mondial, dar acum acest oraș este la fel de dezvoltat ca restul Japoniei. Nu ai putea crede ce atrocitate s-a întâmplat acum optzeci de ani. Acest lucru demonstrează și cât de eficienți sunt japonezii, reușind să restaureze complet orașul.

GASTRONOMIA

Mâncarea japoneză este foarte diferită de cea europeană. Dieta lor constă în special din orez, puțină carne și exclude pâinea. Mi-e mi-au plăcut mult creveții tempura, ceaiul verde (adică matcha), mochiul, care este un desert de tip jeleu cu o umplutură moale, și ramenul, care este un fel de supă.

CULTURA

Pentru japonezi, cultura lor este foarte importantă, toată țara având sute de temple și locuri religioase care merită vizitate. Eu am fost la Hsukushima Shrine, o insulă dedicată ritualurilor și credinței lor. Religia face parte din viața de zi cu zi a oamenilor și cred că este importantă în special pentru mentalitatea lor, sunt niște oameni răbdători, care apreciază lucrurile mici în viață, văzând frumusețea în lucruri care ar putea fi considerate nesemnificative pentru noi.

DIFERENȚE ROMÂNIA - JAPONIA

Sunt multe diferențe culturale între cele două țări. În Japonia ordinea este foarte importantă, nu găsești gunoi nicăieri, toate clădirile sunt curate și nu au graffiti. Această ordine se vede peste tot, în transportul public care nu întârzie niciodată, în oamenii care își balansează viața socială cu munca și școala, dar și în mentalitatea lor. Japonezii au găsit un fel particular de a îmbina viața modernă cu vechea lor cultură, un balans într-adevăr impresionant.

OPINII PERSONALE

Mi-e mi-a plăcut foarte mult să vizitez Japonia. Orașele impresionante, modul de viață al oamenilor, dar și cultura m-au atras și aș vrea foarte mult să revin aici cândva, când mai cresc. Este o țară destul de prietenoasă cu turiștii, oamenii sunt politicoși, vorbesc limba engleză și sunt doritori de a te ajuta dacă ai nevoie.

Cupa de Schi a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu

- ediția a XXVII-a -

Cupa de Schi a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu - ediția a XXVII-a, s-a desfășurat duminică, 9 februarie 2025, la Păltiniș Arena, începând cu ora 8:30.

Competiția de anul acesta a fost o adevărată sărbătoare a sportului și a spiritului de echipă, grație implicării și pasiunii tuturor celor care au participat.

Felicităm cu căldură toți participanții – atât elevi, cât și absolvenți – pentru determinarea și spiritul lor competitiv. Momentele frumoase create pe pârtii și atmosfera deosebită au adus împreună comunitatea colegiului într-o manieră cu totul specială. Această competiție a fost mai mult decât o simplă întrecere sportivă, a fost o oportunitate de a ne reconecta și de a celebra tradiția sportivă a colegiului nostru.

Mulțumiri speciale adresăm inițiatorului acestui eveniment, domnul profesor Lucian Ciovică, care a pus bazele acestei tradiții și a încurajat în mod constant dezvoltarea acesteia. De asemenea, dorim să îl felicităm pe domnul profesor Dorin Nan, care a continuat cu aceeași dăruire și pasiune să organizeze această competiție multe ediții.

Suntem mândri de rezultatele obținute și de impactul pozitiv pe care această competiție continuă să îl aibă asupra comunității noastre școlare!

Mulțumim sponsorilor: Tennis Fox, Ractiv, Sory, Alegria Studio.

Mulțumim Păltiniș Arena pentru găzduire și Asociației Arbitrilor de Schi din Sibiu.

Au participat la concurs 55 de elevi și 12 absolvenți.

(prof. Claudia-Maria Fugaru)

Clasament gimnaziu - fete:

Locul I: Ilinca Tomescu – VIII A
Locul II: Ecaterina Istrate – VI A
Locul III: Irina Oprișan – V A

Clasament gimnaziu - băieți:

Locul I: Paul Bratu – VII A
Locul II: Darius Bonciog – VI A
Locul III: Claudiu Belcea – VI A

Clasament liceu - fete:

Locul I: Daria Muntean – X I
Locul II: Daria Marinescu – X F
Locul III: Ana Maria Stoica – XI D

Clasament liceu - băieți:

Locul I: Bogdan Daniel – XI F
Locul II: Dragoș Hămbășan – X G
Locul III: Voicu Andrei Tomescu – X A

Clasament absolvente:

Locul I: Adina Marcu – anul absolvirii 1996
Locul II: Raluca Oros – anul absolvirii 1996
Locul III: Aurora Moraru – anul absolvirii 1968

Clasament absolvenți:

Locul I: Andrei Cârciag – anul absolvirii 2011
Locul II: Vlad Hămbășan – anul absolvirii 2024
Locul III: Gheorghe Tomescu – anul absolvirii 1992

Schiul a fost pasiunea mea dintotdeauna

Mă numesc Ecaterina Istrate și am început să practic acest sport la vârsta de trei-patru ani, odată cu mama mea. Tatăl meu ne-a învățat să schiem, deoarece el practica acest sport de când era copil.

Schiul este o tradiție în familia noastră deoarece în fiecare an mergem pe diferite pârtii din stațiunile montane. La vârsta de șase-șapte ani, am participat la un concurs, iar de atunci am știut că doresc să particip la astfel de evenimente pentru că am fost dintotdeauna un copil competitiv când a fost vorba de sport.

Aceasta a fost prima mea competiție organizată de colegiul nostru la care am ieșit pe podium și mi-a plăcut deoarece a fost foarte bine organizat, m-am distrat alături de prietenii mei și am fost susținută de familia mea.

Eu nu am fost înscrisă niciodată la un club sportiv, dar am reușit de la an la an să îmi îmbunătățesc tehnica. Aceasta este povestea mea, despre primii pași în sportul de iarnă, despre dragostea mea pentru munte, zăpadă și natură și sper să îi inspire pe colegii mei să continue sau să înceapă să practice acest sport minunat.

Ecaterina Istrate, clasa a VI-a A

Mă numesc Darius Bonciog, sunt elev în clasa a VI-a A la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, iar sportul meu preferat pe timpul iernii este schiul. Am început să îl practic la vârsta de cinci ani, îndrumat de un instructor. El m-a ajutat să învăț și să evoluez două sezoane la rând. Am schiat câteva sezoane singur, până când tata mi-a spus că are o cunoștință care m-ar putea ajuta să devin mai performant în acest sport. Iarna care a urmat am avansat foarte mult și am ajuns la nivelul la care sunt acum.

Despre concurs

Acesta a fost prima participare la un concurs de schi organizat de școala mea, așa că am avut câteva emoții. Cu toate acestea, am obținut locul al II-lea. Mi-a plăcut modul în care s-a desfășurat evenimentul, cu o singură excepție. Faptul că nu am primit nici un tur de încălzire. La celelalte concursuri la care am participat, cum ar fi cel de Mountain Biking de la Păltiniș, am primit (ni s-a alocat) un tur de recunoaștere a traseului și două, chiar trei tururi de încălzire. Cred că ar fi o idee bună ca la edițiile viitoare să se implementeze acest lucru.

Darius Bonciog, clasa a VI-a A

CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNESCĂ

Coordonator: prof. Anca MUNTEANU

Grafică: Cristian Arghir, clasa a VIII-a A

*Se mișcă marea, vântul sau celelalte ființe
de la sine?*

Plimbându-ne prin natură, cu toții am auzit măcar o dată, notele de aur ce sunt vărsate ca dintr-un pocal din gușa păsărilor.

Ne-am scaldat măcar o dată în apele de azur ale pământului, ce se reflectă perfect în boltă. Am simțit într-o zi cum briza vântului aruncă aer asupra noastră.

Cum sunt posibile toate acestea? Se mișcă marea, vântul sau celelalte ființe de la sine? De unde este toată această cooperare și frumusețe a naturii?

Din Dumnezeu izvorăsc toate. Dacă stăm să ne gândim la întregul Univers, la toate planetele sale, la Stelele colosale pe care nici nu le cunoaștem, la aerul ce le umple pe toate, la culoarea cerului, oare n-ar trebui să aibă toate acestea un Creator? Stăpânul tuturor, Dumnezeu nostru, pe toate le-a creat. Și, pe cât de mareș este întregul sistem, pe atât de minunat e și Cel care l-a creat. El se află în fiecare făptură a Sa. Domnul le gestionează, le ajută și le mișcă pe toate. Le umple cu bunătatea Sa, le ajută pe toate. Dumnezeu se află în toate măruntaiele pământului, chiar și în inima noastră. Ne umplem cu Duhul Său Sfânt de fiecare dată când ne împărtășim cu Sfintele Taine. Noi trebuie să îi pregătim Lui calea spre sufletele noastre și, când L-am primit, să îl reprezentăm prin comportamentul nostru. Cum odinioară, Sfinții bine-plăcuți lui Dumnezeu viețuiau în armonie cu fiarele pădurilor, așa și noi să îl satisfacem pe Domnul, ca să conviețuim în bună-stare cu întreaga creație A Acestuia, Natura.

Deci, astfel, precum Natura, să ne lăsăm în grija și bună-purtarea Lui Dumnezeu, pentru ca Acesta să devină centrul vieții noastre și să ne umple fiecare colțisor din trupul nostru.

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Pilda semănătorului

„Leșit-a semănătorul să semene sămânța sa”. Unele au căzut pe cărare, iar păsările cerului le-au mâncat. Altele au ajuns pe pământ pietros, unde au răsărit îndată, însă neavând rădăcină s-au uscat și le-a luat vântul. Altele au alunecat printre spinii, iar aceștia le-au înăbușit și nu au putut crește. Cele din urmă, câteva semințe au căzut pe pământ bun și au dat roade bogate. „Cine are urechi de auzit să audă”, zis-a Iisus când le-a povestit pilda ucenicilor.

Semănătorul este însuși Dumnezeu, iar pământurile înfățișează sufletele noastre. Semințele sunt cuvântul Domnului, care încearcă să își facă loc în inima noastră. Cele care cad pe drum sunt cuvintele neînțelese de om, pe care păsările, înfățișându-l pe cel viclean, sunt cele care fură adevărul din inima noastră. Pământul pietros înfățișează sufletul celui care primește cuvântul cu bucurie, însă ispita îl îndepărtează. Spinii sunt ca sufletul omului, care, înconjurat de grijile lumești, nu lasă cuvântul să rodească. Sămânța rodește în inima omului care aude și împlinește cuvântul.

Pilda aceasta ascunde un adevăr profund, care de multe ori este valabil în viața oamenilor.

Anastasia Țepeș-Bobescu și Elena Benea,

clasa a V-a B

Aripile Îngerului

Era o seară geroasă de iarnă. Cerul era înghițit de puzderia de stele care, încet, și-au făcut strălucita apariție. În camera luminată de o lumânare parcă ruptă din Soare, ce ardea veșnic în fața icoanei, un băiețel se așeza în pat să se culce. Somnul îi dădea de mult târcoale.

Dumnezeu, de sus, deasupra norilor cusuți cu fir de argint, privea și era mulțumit foarte. Acesta, văzând că pleoapele băiatului erau aproape de a se închide, a trimis vorbă la îngerul păzitor al copilului să-i vegheze somnul. Îngerul, un tânăr puternic, frumos la chip, cu părul măsliniu curgând în valuri pe spatele drept, cu aripile moi ca iubirea mamei, în care fiecare pană părea că are o strălucire aparte, a ajuns repede în camera copilului. Băiatul se afla acum într-o lume imaginară, unde nu vedea nimic. Auzea pași, mișcare, fâlfâit de aripi necurate. O mână nevăzută și rea se întindea deasupra lui, căutând să-i halucineze somnul. Îndată ce-a văzut, îngerul și-a scos sulita de foc pierzător de duhuri rele și arzător ca mânia deșartă. Când totul s-a făcut nevăzut, acesta s-a aplecat deasupra copilului și l-a învelit în aripile sale.

De-ndată, în fața băiatului au început să răsară flori cu mireasmă plăcută, grădini îmbelșugate cu miros de tămâie... Acesta a început s-alerge vesel prin iarba moale. A văzut străluciri alese, sfinte, aripi protectoare și mari fâlfâind ca un vis inocent, râuri purtătoare de viață fragedă, întocmai ca aceea a unui copil.

Însă nu i s-a permis să vadă mai mult. Sau poate n-a apucat, fiindcă visul minunat, scăldat în adieri de Soare, s-a sfârșit. Văzând că primele raze ale Stelei strălucitoare se ivesc, îngerul a dispărut. Dar nu l-a lăsat pe copil singur, ci doar nu a mai fost vizibil, fiindcă, având voință protectoare, a păzit băiatul, într-un fel nevăzut, până la sfârșitul zilei.

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Grafică:

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Sonia Milea, clasa a V-a B

Adrian Găitan, clasa a V-a A

RAREȘ HELICI:

ATUNCI CÂND O FOTOGRAFIE ÎȘI SCRIE PROPRIA POVESTE, FIECARE CADRU DEVINE UN DIALOG TĂCUT ÎNTRE PREZENT ȘI TRECUT, ÎNTRE REALITATE ȘI EMOȚIE. FOTOGRAFIA NE ÎNVAȚĂ SĂ APRECIEM FRUMUSEȚEA DIN LUCRURILE MĂRUNTE ȘI SĂ TRĂIM CLIPA CU INTENSITATE.

Coordonator: prof. dr. Daniela Lorinczi

Îndemnul de viață al lui Rareș Helici:

„Nu voi fi un om obișnuit, pentru că am dreptul să fiu extraordinar.”

(Peter O'Toole)

Cea de-a opta ediție #omie s-a încheiat. O opta ediție de infinit – pentru că fiecare întâlnire, fiecare portret, a adus cu sine ceva care rămâne. Oameni reali, tangibili, dragi. Am văzut zâmbete, emoții, momente de sinceritate care nu au nevoie de cuvinte. „1000 de portrete” nu e doar despre fotografie, ci despre noi, despre cum ne întâlnim și lăsăm câte ceva din noi mai departe. Anul acesta, „omie” au fost 3190. Clasa a V-a B de la CNGL a făcut parte din acest proiect – un vis împlinit, ediția 2024.

Lecturi în oglindă.

HARABABURĂ LITERARĂ

de Antoine de Roald-Rowling

Au fost odată trei personaje pline de viață și de entuziasm care s-au întâlnit în Tărâmul Poveștilor.

- Harry Potter este un băiat curajos, deștept și cunoscut în toată lumea vrăjitorilor, drept băiatul care a supraviețuit;
- Matilda este o fetiță harnică și curioasă, căreia îi place nespus de mult să citească;
- Micul Prinț este un tânăr copilăros și visător, care își trăiește viața din plin și își dedică timpul celor dragi și dobândirii de noi cunoștințe.

Cele trei personaje se întâlnesc în mod neașteptat și pornesc într-o călătorie pentru a-și salva prietenii.

Vladiana Ciuru, Tudor Anisie, Emma Danciu, Elena Benea, Diana Pârvu, Ștefania Toth, Roxana Albu, Cezara Vulcan, Sonia Milea, clasa a V-a B

Această operă clasică a literaturii universale ne poartă spre o lume deopotrivă stranie și familiară, în care adulții serioși, oricât de diferiți ar fi în preocupările lor, locuiesc întotdeauna singuri, fiecare pe planeta lui. Povestea călătoriei Micului Prinț este o parabolă de o simplitate înșelătoare, care ne dezvoltă noi semnificații la fiecare nouă lectură.

„Pași spre cunoaștere. Insulele”

Proiect de cercetare-documentare

„Pași spre cunoaștere. Insulele” este un proiect în cadrul căruia elevii clasei a V-a B au explorat resursele CDI și au descoperit informații despre frumusețile casei noastre – TERRA. Au învățat, prin intermediul atelierelor de creație literară și plastică, prin activități de cercetare-documentare și prin vizionarea de film documentar despre tipurile de insule și localizarea lor, despre fauna și flora locală, despre cultura populațiilor indigene. Au învățat despre legende locale și despre cărțile cu navigatori sau exploratori. Elevii au fost însoțiți în acest demers de prof. dr. Daniela Lorinczi (diriginte) și de responsabilul CDI, Marinela Rusu.

Vă invităm să descoperiți alături de copii lumea diversă și fascinantă a insulelor de pe TERRA. Materialul integral poate fi accesat pe site-ul http://cdicngl.pcinfo Sibiu.ro/activitati_culturale?filter=Pedagogice

Etape:

Extragerea de informații dintr-un film documentar

- Tipuri de insule/situare geografică
 - Modul de formare
 - Faună și floră
 - Exploratori

Periplu pe mările lumii

Insula Paștelui

Insula Paștelui e o insulă vulcanică, numită și Rapa Nui. Această insulă aparține Polineziei, este localizată în sud-estul Oceanului Pacific și e cunoscută pentru cele 887 de monumente „moai”, statui făcute din piatră, ce reprezintă oameni îngenunchiați cu mâinile pe abdomen. Astăzi, statuile sunt numite „Capetele din Insula Paștelui” deoarece, de-a lungul timpului, acestea s-au scufundat în pământ.

Insula dispărută de pe Dunăre

Această insulă dispărută, poartă diferite nume: Ada Kaleh, din limba turcă, sau Insula Orșova Nouă ori Insula Carolina. Aceasta a fost acoperită în anul 1970, de apa din lacul de acumulare al hidrocentralei Porțile de Fier 1.

Insula Șerpilor (Brazilia)

Numele „Insula Șerpilor” este prescurtarea de la „Insula Șerpilor Queimada Grande din Brazilia”. Acest loc înspăimântător e locul în care trăiesc aproximativ 4000 de vipere cu corn auriu, șerpi cunoscuți pentru mortalitatea veninului lor. Acest loc e considerat a fi cel mai periculos din lume, localizat pe coasta orașului San Paolo, din Brazilia. (Lucian Lăncrăjan, clasa a V-a B)

Ateliere de lucru, discuții libere: descrieri, informații din cărțile citite

- Exploratori și povești cu Pirați - Comoara din insulă – R.L. Stevenson;
- Insula penitenciar și Napoleon Bonaparte;
- Insule mici și pescuitori de balene - Moby Dick - Herman Melville;
- Insulele de corali și „Mica Sirenă”;
- Călătoria pe ape, fregate și Mările Sudului;
- Insula Paștelui și populația care „a emigrat pe Lună”... Micul Prinț...;
- Robinson Crusoe – Daniel Defoe ș.a.

O călătorie nemaipomenită

Lucian Lăncrăjan, clasa a V-a B

Era o zi frumoasă de iarnă. Urma să mă duc la bunici, ca să deschid și acolo cadourile de Crăciun și, chiar în acel moment, cineva sună la sonerie și îmi strigă numele. Curios fiind, am deschis ușa și un tip îmbrăcat la costum se arată în pragul ușii:

-Vreau să vorbesc cu părinții tăi! s-a răstit el.

-Bine, am spus eu calm, și am transmis mesajul.

După câteva minute, părinții mei s-au întors în casă și mi-au spus bucuroși că am câștigat la tombola de Crăciun o croazieră pe mare. Am radiat de fericire, deoarece visul meu era să pornesc în aventură cu vaporul pe o insulă exotică. Am așteptat cu nerăbdare sfârșitul școlii care a trecut, parcă, mai încet decât oricând.

În 3 iulie mi-am făcut bagajele și am pornit la drum. După două zile pe mare, rezervorul de combustibil s-a fisurat și am rămas pe loc, în mijlocul valurilor, aproape de țărmurile Insulei Paștelui. Cât timp căpitanul și matelotii au rezolvat problema, am explorat acel mic petec de pământ, înconjurat de apă. Acolo am văzut figurile „moai”, despre care citisem în ultimele zile de școală. Unul dintre călători era profesor de istorie așa că ne-am bucurat cu toții să auzim despre istoria și legendele acestui loc. Am pornit la drum a doua zi și, după cinci zile superbe petrecute pe mare, am ajuns acasă.

Pentru ca bucuria mea să fie completă, părinții au decis să facem o scurtă excursie la Marea Neagră pe urmele insulei dispărute, Ada Kaleh. Acolo am renunțat la ideea de a vizita Insula Șerpilor pentru că era o destinație foarte periculoasă și am pornit fericit spre casă, deoarece aveam acum suficiente informații pentru proiectul pe care trebuie să îl realizez pentru școală, despre Insulele Lumii.

Îles Chausey reprezintă un arhipelag compus din aproximativ 300 de insule, dintre care doar una este locuită, numită la Grande Île. Arhipelagul este situat în comuna Granville, regiunea Normandia de Jos. Chausey este constituită, dintr-o insulă principală, Insula Mare, 365 de insulițe la reflux și 52 de insulițe la flux. Insula mare este numită așa pentru a o diferenția de celelalte insulițe mai mici.

Cel mai înalt punct din Chausey este Farul din Chausey, care are o înălțime de 37 de metri. Insula Mare are ca populație 30 de persoane, iar lungimea ei este de opt kilometri. Această insulă se află în Patrimoniul Unesco și timpul maxim pe care îl poți petrece acolo este patru ore. Oamenii se ocupă în cea mai mare parte cu pescuitul și au un port superb în care seara poți vedea o mulțime de bărcuțe.

Ștefania Toth și Elena Benea, clasa a V-a B

Note de jurnal

Sonia Milea, clasa a V-a B

Ziua 1, Rodos, Grecia

Este o zi senină de vară, suntem de mai multe zile în Grecia – eu, sora mea Roxi și părinții noștri – și ne hotărâm să facem o scurtă incursiune în ocean, la bordul unui submarin. Sunt foarte entuziasmată. Este prima oară când voi călători cu un asemenea vehicul.

Vine ora nouă, când are loc îmbarcarea. Verificăm încă o dată micile bagaje pentru a fi siguri că nu am uitat nimic și pornim în aventură. Plutim printre alge marine, corali și animale necunoscute. Două ore mai târziu, ajungem într-un loc plin de ruine. Așa par, nu știu exact ce sunt, dar ne apropiem și vedem o mulțime de inscripții în limba greacă. Ne dăm seama că textul conține cuvântul „Atlantida”.

-Nu se poate! exclamă mama. Nu m-am gândit niciodată că voi trăi să văd așa ceva!

Brusc, apa din jurul nostru începe să „fiarbă” și submarinul începe să se clatine cu putere. Sistemul de avertizare al submarinului pornește brusc și țipă în difuzoare: „You cannot go further!”, asta spune. Nu știam ce se întâmplă și am plecat înfricoșați de acolo. Ne-am decis că nu vom spune nimănui ce s-a întâmplat astăzi.

Grafică:

**Amelie Tămaș, Anastasia Țepeș-Bobescu,
Christian Roman, Luca Mailat, Andrei
Selegian, Lucian Lăncrăjan, clasa a V-a B**

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

Alexandru Stoica-Bătă, V A
Anastasia Matei, V A
Eliza Ungureanu, V A
Ingrid Zvorișteanu, V A
Ioana Sofia Văcar, V A
Martin Chera, V A
Miruna Purcar, V A
Răzvan Voiașciuc, V A
Sara Kovacs, V A
Ștefania Coțofan, V A
Theodora Călin, V A
Albert Scurtu, V B
Amelie Tămaș, V B
Anastasia Țepeș-Bobescu, V B
Cezara Vulcan, V B
Cristian Roman, V B
David Țugneanu, V B
Diana Pârvu, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Emma Danciu, V B
Eric van der Neut, V B
Ioana Albu, V B
Luca Mailat, V B
Roxana Ioana Albu, V B
Ștefana-Maria Șuiu, V B
Ștefania Maria Toth, V B
Tudor Tomoiogă, V B
Vlad Andrei Bratu, V B
Vladiana Ciuru, V B

Ecaterina Istrate, VI A
Larisa Trihenea, VI A
Ema Măgirescu, VI B

Alexia Neiciu, VII A
Alexandra Bărbuș, VII A
Anastasia Sasu, VII A

Rebecca Jones, VII A
Ana Sarealbă, VII B
Eliza Maria Suci, VII B
Geanina Boriceanu, VII B
Paul Bratu, VII B
Sofia Greavu, VII B

Sara Teașcu, VIII A
Carla Lăzăroaie, VIII A

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

Anastasia Matei, V A
Andrei Dâlbea, VA
Alexandru Stoica-Bătă, V A
Cristina Teleanu, V A
Călin Teodora, V A
Emma Veștemeanu, V A
Larisa Căluțiu, V A
Miruna Purcar, V A
Sofia Văcar, V A
Anastasia Țepeș-Bobescu, V B
Amelie Nicolle Tămaș, V B
Cezara Vulcan, V B
David Țugneanu, V B
Diana Pârvu, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Eric van der Neut, V B
Lucian Lăncrăjan, V B
Roxana Albu, V B
Ștefana Șuiu, V B
Ștefania Toth, V B
Tudor Tomoiogă, V B

Alexandra Joarză, VI A
Alexia Papuc, VI A
Ana Maria Beca, VI A
Ania Popa, VI A
Antonia Herciu, VI A
Beatrice Vrînceanu, VI A
Ioana Ganea, VI A
Iris Vlad, VI A
Larisa Trihenea, VI A
Raluca Pop, VI A
Sofia Diță, VI A
Sofia Popianoș, VI A
Andreea Gherghina, VI B
Antonia Luțăș, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Daria Burdușel, VI B
David Jurj, VI B
Ema Hancaș, VI B
Matei Jurj, VI B
Natalia Tudor, VI B
Natalia Fodor, VI B
Nicole Dordea, VI B
Silvana Cârștoc, VI B
Vlad Baci, VI B

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

Alexandra Bărbuș, VII A
Alexia Neiciu, VII A
Antonia Muntean, VII A
Carina Bunea, VII A
Ecaterina Rusu, VII B
Raluca Angeleacu, VII A
Simina Muntean, VII A
Emilia Neacșu, VII B
Eliza Suci, VII B

Andrei Mitea, VIII A
Luca Tăbăcaru, VIII A

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

Andreea Gherghina, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Dragoș Lucuța, VI B
Natalia Fodor, VI B
Octav Mănițiu, VI B
Sara Nedelcu, VI B

Alexia Neiciu, VII A
Anastasia Sasu, VII A
Antonia Muntean, VII A
Carina Bunea, VII A
Simina Muntean, VII A

Nadia Belet, VIII A

SECȚIUNEA ARTE

Anastasia Matei, V A
Miruna Purcar, V A
Andra Gherghel, VI A
Anreea Mărculeț, VI A
Ecaterina Istrate, VI A
Ioana Ganea, VI A
Raluca Pop, VI A
Sofia Popianoș, VI A
Daria Săvoiu, VI B
Geanina Boriceanu, VII B
Mădălina Țimonea, VIII A

**SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI
PROIECTE EDUCAȚIONALE**

Adrian Găitan, V A
Anastasia Jeder, V A
Anastasia Matei, V A
Andrei Lucian Jeder, V A
Andrei Dâlbea, V A
Alexandru Stoica-Bîță, V A
Eliza Ungurean, V A
Eric Chirilă, V A
Ingrid Zvorișteanu, V A
Larisa Căluțiu, V A
Miruna Purcar, V A
Sara Kovacs, V A
Serafim Rancea, V A
Sofia Văcar, V A
Ștefania Coțofan, V A
Valentin Vușmuc, V A

Amelie Tămaș, V B
Anastasia Țepeș-Bobescu, V B
Andrei Selegian, V B
Cezara Vulcan, V B
Christian Roman, V B
David Țugneanu, V B
Diana Pârvu, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Emma Danciu, V B
Eric van der Neut, V B
Iulian Mitea, V B
Luca Mailat, V B
Lucian Lăncrăjan, V B
Patrick Căileanu, V B
Roxana Albu, V B
Sonia Milea, V B
Ștefania Șuiiu, V B
Ștefania Toth, V B
Tudor Anisie, V B
Tudor Tomoioagă, V B
Vlad Bratu, V B
Vladiana Ciuru, V B

**SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI
PROIECTE EDUCAȚIONALE**

Alexandra Joarză, VI A
Alexia Papuc, VI A
Ana Maria Beca, VI A
Ania Popa, VI A
Anastasia Anchidin, VI A
Andrei Ciobanu, VI A
Andru Oancea, VI A
Claudiu Belcea, VI A
Darius Bonciog, VI A
Ecaterina Istrate, VI A
Ioana Ganea, VI A
Larisa Trihenea, VI A
Mateo Belia, VI A
Raluca Pop, VI A
Ștefania Fulea, VI A
Sofia Diță, VI A
Sofia Popa, VI A
Andreea Gherghina, VI B
Antonia Baicu, VI B
Antonia Herciu, VI B
Antonia Luțaș, VI B
Bogdan Bran, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Daria Burdușel, VI B
David Jurj, VI B
Eduard Simulete, VI B
Ema Hancaș, VI B
George Miculescu, VI B
Iannis Tudorașcu, VI B
Matei Jurj, VI B
Natalia Tudor, VI B
Nicole Dordea, VI B
Octav Mănițiu, VI B
Rareș Stanciu, VI B
Sara Nedelcu, VI B
Silvana Cârstoc, VI B
Ștefan Ghișe, VI B
Vlad Baci, VI B

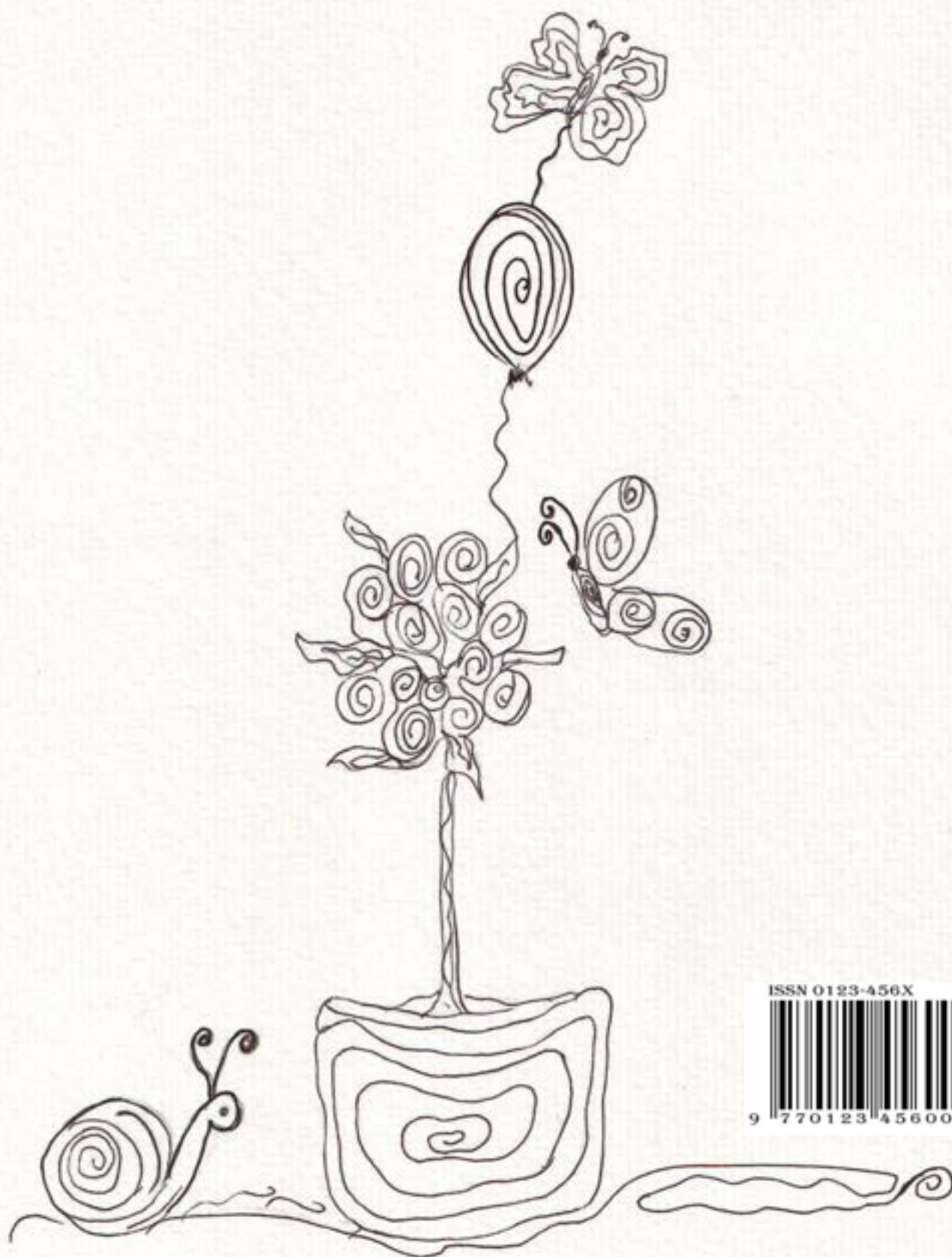
**SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI
PROIECTE EDUCAȚIONALE**

Alexandra Bărbuș, VII A
Alexia Neiciu, VII A
Antonia Muntean, VII A
Matei Dull, VII A
Simina Muntean, VII A
Sonia Trif, VII A
Eliza Suciu, VII B
Ecaterina Rusu, VII B
Emilia Neacșu, VII B
Geanina Boriceanu, VII B
Mihai Lazăr, VII B

Carla Lăzăroaie, VIII A
Cristian Arghir, VIII A
Mara State, VIII A
Mădălina Țimonea, VIII A
Tudor Giurca, VIII A
Joy Stănescu, VIII B
Luana Ionuș, VIII B
Maria Nicu, VIII B
Ruxandra Pavel, VIII B

Colaboratori:

Francesca Lorinczi, IX E/ Andreea Bâra, IX F – Concurs Național „Gânduri către un om bolnav”
Andreea Bâra, IX F – Tabăra de fizică 2024
Cristian Băilă, IX E/ Francesca Lorinczi, IX E – Mesaj către viitorii liceeni
Larisa Radu IX I – „Consiliul elevilor din CNGL”
Andreea Alexandra Roman, XI I – „Shoe Box” – Un proiect de suflet pentru comunitate

ISSN 0123-456X

9 770123 456008

ISSN 3045 – 266X
ISSN-L 2068 – 4258

Nr. 28, Ianuarie 2025